Έτος Θ'

Τεῦχος 189ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 23, ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ΑΡΙΘ. 529-793

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Θ'.	ΑΘΗΝΑΙ 1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1961	ΤΕΥΧΟΣ 189ΟΝ

25Η ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

ΠΙΣΤΙΣ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
Ἢ
ΘΑΝΑΤΟΣ

Πίστις στὸ Θεό, πίστις στὴν Ἑλλάδα πίστις στὴν Ἐλευθερία, ἢ Θάνατος.

Αὐτὰ τὰ συνθήματα τῶν σκλαβωμένων Ἑλλήνων ἔδωσαν τὸ θαῦμα τοῦ 1821.

Καὶ διάλεξαν τότε γιὰ τὸ μεγάλο ξεκίνημα, γιὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἔθνους, τὴν 25η Μαρτίου, τὴν ἡμέρα δηλαδὴ κατὰ τὴν ὁποία ἡ Χριστιανοσύνη γιορτάζει τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Παναγίας, ποὺ συμβολίζει τὴν αὐγὴ τῆς σωτηρίας τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἔτσι, ἡ 25η Μαρτίου ἔπρεπε νὰ συμβολίζῃ τὴν Ἀνάσταση καὶ τὴ Σωτηρία τοῦ Ἔθνους μας.

Αὐτὴ τὴν ἔννοια εἶχε δώσει ἡ Φιλικὴ Ἑταιρεία στὸν ἀγῶνα καὶ γι' αὐτὸ διάλεξε τὴ συμβολικὴ αὐτὴ μέρα γιὰ τὴν ἔναρξή του.

Ἀνήμερα λοιπὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ὁ Ἐπίσκοπος Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός, εὐλόγησε στὴν Ἅγια Λαύρα τ' ἅρματα τῶν παλληκαριῶν, ποὺ δωσαν, μὲ δάκρυα στὰ μάτια, τὸ Λακωνικὸ ὅρκο **«Ἐλευθερία ἢ Θάνατος»**.

Αὐτὸ ἀκριβῶς ἦταν τὸ μεγάλο μυστικὸ τοῦ ἀγῶνος.

Ἡ πίστις δηλαδὴ ὅτι **«ἡ νίκη βρίσκεται στὴν ἀπόφαση τοῦ Θανάτου»**.

Αὐτὴ ἡ μεγάλη πίστις, στὸ Θεό, στὴν Πατρίδα καὶ στὴ Λευτεριά, τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 21, κράτησε σταθερὴ σ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς ἐπαναστάσεως.

Ο ΠΑΛΑΙΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΓΕΡΜΑΝΟΣ
ὑψώνων τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας

Ἀλλὰ ἡ μεγάλη αὐτὴ πίστις τῶν ἀγωνιστῶν εἶχε γίνει πάθος σ' αὐτούς, στοὺς ἀρχηγοὺς καὶ στοὺς καπεταναίους εἶχε ποτήσει τὰ κατάβαθα τῆς ψυχῆς τους, ἔτσι ποὺ σὲ κάθε στιγμή, σὲ κάθε περίπτωση, παντοῦ καὶ πάντοτε ξεχείλιζε καὶ φλόγιζε τὶς καρδιὲς ὅλων τῶν Ἑλλήνων, προκαλῶντας ἀφάνταστο ἐνθουσιασμό, ὁδηγῶντας σὲ καταπληκτικοὺς ἡρωϊσμούς, αὐτοθυσίες καὶ ὁλοκαυτώματα, καὶ παρασύροντας ὁρμητικὰ κάθε ἐπιφύλαξη, διχασμὸ ἢ λιποψυχία.

Ἡ ἱστορία τοῦ ἀγῶνος ἀναφέρει ἄπειρα παραδείγματα τῆς ἀφάνταστης αὐτῆς πίστεως τῶν Ἑλλήνων, ὁπουδήποτε κι' ἂν βρίσκονταν.

Πρῶτοι ὁ Σκουφᾶς κι' ὁ Ξανθόπουλος, μὲ τὸν Τσακάλωφ στὴν ἀρχή, μὲ τὸν Ἀναγνωστόπουλο ὕστερα, ἑνώσανε τὴν πίστη τους, σὲ μιὰ ὑπέροχη «Φιλικὴ Ἑταιρεία».

Ἄναψαν τὸ κερὶ τῆς Ἀναστάσεως καὶ μ' αὐτὸ φώτισαν τὶς ψυχὲς ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ποὺ ζοῦσαν στὴ σκλαβωμένη πατρίδα καὶ στὴν ξενητιά. Δὲν ὑπῆρξε κανένας ἀπὸ κείνους ποὺ πλησίασαν τὴν ταπεινὴ φλόγα τῆς ψυχῆς τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν τοῦ λαοῦ ποὺ νὰ μὴ παρασύρθηκε ἀπὸ τὴν αὐθόρμητη, τὴν ἀπέραντη πίστη τους, **τὴν**

πίστη ὅτι ἡ ἀπελευθέρωση τοῦ Ἔθνους ἔπρεπε νὰ στηριχθῇ στὶς ἴδιες τὶς δυνάμεις του.

Ὁ Σκουφᾶς, τὸ φτωχόπαιδο ποὺ ξεκίνησε ἀπὸ τὸ Κομπότι τῆς Ἄρτας, ὁ ὀγκόλιθος αὐτὸς τοῦ πελωρίου οἰκοδομήματος τῆς «Φιλικῆς Ἑταιρείας» ὁ πραγματικὸς ὀργανωτής, ποὺ εἶχεν ἐφεύρει τὸ μυστήριον τῆς **Ἀοράτου Ἀρχῆς**, ὅταν τὸν Ἰούλιον τοῦ 1818 βρισκόταν βαρειὰ ἄρρωστος στὸ κρεβάτι του, συνέταξε σὰν διαθήκη, τὸν κατάλογο τῶν δώδεκα Ἀποστόλων τῆς «Φιλικῆς Ἑταιρείας» κι' ὕστερα ἔκλεισε γιὰ πάντα τὰ μάτια, μὲ τὸ ὅραμα τῆς Ἐλεύθερης Πατρίδας.

Ο ΣΚΟΥΦΑΣ, Ο ΞΑΝΘΟΣ ΚΑΙ Ο ΤΣΑΚΑΛΩΦ
δίδουν πρῶτοι τὸν ὅρκον τῶν Φιλικῶν

Ἀλλὰ καὶ τοῦ Ξάνθου τὰ στήθη τὰ φλόγιζε ἡ πίστη στὴν ἰδέα τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ ἔθνους ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς Ἕλληνες. Κι' ὅταν παρουσιάσθη στὸν Πρίγκιπα Ὑψηλάντη, ποὺ ἦταν στρατηγὸς τοῦ Τσάρου τῆς Ρωσίας, διεξήχθη ὁ ἀκόλουθος ὑπέροχος διάλογος μεταξύ τους:

—Κύριε ποιὸς εἶσθε; ρώτησεν ὁ Ὑψηλάντης.

—Ἔμπορος ἐξ Ὀδησσοῦ Ὑψηλότατε! ἀπάντησε μὲ ταπεινοφροσύνη ὁ Ξάνθος...

—Τί ἔμπορος; ἐρωτᾷ καὶ πάλιν ὁ πρῖγκιψ.

Καὶ τότε ὁ Ξάνθος κυττῶντας κατάματα τὸν Ὑψηλάντη, τοῦ λέγει μὲ πίστη.

«Ἔμπορος ψυχῶν Ὑψηλότατε». Ἔτσι, ὕστερα ἀπὸ λίγο ἄναψε τὴν πυρκαϊὰ στὰ στήθη τοῦ Ὑψηλάντη, ποὺ δέχτηκε ὅλα τὰ μεγάλα μυστήρια τῶν Ἐλευσινίων, ὅπως τὰ ἔλεγαν οἱ Φιλικοί.

—Καὶ μόλις ἄρχισε ἡ Ἐπανάσταση, ἡ πίστη τῶν Ἑλλήνων ξέσπασε σὲ ἀφάνταστες αὐτοθυσίες, ἡρωϊσμοὺς καὶ ὁλοκαυτώματα.

Πρῶτος ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος ὁ Ε', ὅταν οἱ φίλοι του τὸν παρακαλοῦσαν νὰ φύγῃ γιὰ νὰ σωθῇ ἔδωσε τὸ παράδειγμα τῆς αὐτοθυσίας λέγοντας τοῦτα τὰ ὑπέροχα λόγια:

«Μὴ μὲ παρακινῆτε νὰ φύγω. Μὴ θέλετε νὰ σωθῶ· ἡ ὥρα τῆς » φυγῆς μου θὰ ἦταν ὥρα σφαγῆς. Εἶμαι ὁ Πατριάρχης γιὰ νὰ σώσω » τὸ λαό μου.

«Ὁ θάνατός μου ἴσως χρησιμεύσῃ περισσότερο ἀπ' ὅσο θὰ ὠφε- » λήσῃ ἡ ζωή μου.

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο Ε'

«Οἱ ξένοι βασιλεῖς θὰ » ταραχθοῦν γιὰ τὸν » ἄδικο θάνατό μου. Ἴ- » σως δὲν θὰ ἰδοῦν μὲ » ἀδιαφορία νὰ ὑβρί- » ζεται ἡ πίστη τους » στὸ πρόσωπό μου.

«Κάμετε λοιπὸν ὑ- » πομονὴ σ' ὅτι συμβῇ. « Σήμερα τῶν Βαΐων » ἂς φᾶμε στὸ τραπέζι » ψάρια· τὴν ἄλλη βδο- » μάδα ἴσως φᾶνε καὶ » αὐτὰ ἀπὸ μᾶς. Ὄχι! » δὲν θὰ γίνω περίγε- » λως τοῦ κόσμου. Ἐ- » γὼ πηγαίνω ὅπου » μὲ καλεῖ τὸ χρέος μας, » ἡ μεγάλη μοῖρα τοῦ » Ἔθνους καὶ ὁ Οὐρά- » νιος Θεός».

—Κι' ὁ γέρος τοῦ Μωρηά, ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς Ἐπαναστάσεως, ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, εἶχεν ἀπέραντη πίστη στὸ Θεὸ καὶ στὴν Ἑλλάδα. Ὅταν κατὰ τὶς πρῶτες μέρες τῆς Ἐπαναστάσεως οἱ Ἕλληνες πολιορκοῦσαν τὴν Καρύταινα, ἰσχυρὸς ἐχθρικὸς στρατὸς κινήθηκε γιὰ νὰ τοὺς ἐπιτεθῇ. Οἱ καπεταναῖοι τότε ἀποφάσισαν ὅλοι ν' ἀποχωρήσουν. Καὶ μόνον ὁ γέρος τοῦ Μωρηὰ ἐπέμεινε νὰ μείνουν ἐκεῖ καὶ νὰ κτυπηθοῦν μὲ τὸν ἐχθρό. Μὰ κανεὶς δὲν συμφώνησε μαζί του, καὶ ξεκίνησαν νὰ φύγουν.

Φεύγοντας μάλιστα λέγει κάποιος ἀπὸ τοὺς καπετανέους σ' ἕνα παιδί: «μεῖνε ἐσὺ ὀρὲ μαζί του μὴν τὸν φᾶνε τίποτες λύκοι». Κι' ὁ Κολοκοτρώνης ἀπάντησε μ' αὐτὰ τὰ λόγια: «Ὄχι! δὲν ἔρχομαι μαζί σας, θὰ μείνω

» σὲ τοῦτα τὰ βουνά. Κάλλιο νὰ μὲ φᾶνε τὰ πουλιὰ κι' οἱ λύκοι τοῦ τό-
» που μου, ποὺ μὲ γνω-
» ρίζουν πιὸ πολύ».

Ἔτσι ἔμεινε ὁλομόναχος, μὲ τὸ ἄλογό του στὰ ἄγρια δασωμένα βουνὰ τοῦ Χρυσοβιτσιοῦ.

Ὕστερα ξεκίνησε καὶ κατέβαινε τὸ βουνό. Στὸ δρόμο ἔφθασε σ' ἕνα ἐρημοκκλήσι, τῆς Παναγίας, ποὺ βρίσκεται κοντὰ στὴν Πιάνα. Ἦταν ἀποσταμένος, στάθηκε, μπῆκε μέσα, ἄναψε ἕνα κερί, γονάτισε μπρὸς στὴν εἰκόνα τῆς Παναγιᾶς, ἔκανε τὸ σταυρό του καὶ κλαίγοντας εἶπε τούτη τὴν προσευχή!!!

Ο ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

«Παναγία μου!!!
» βλέπεις, μείναμε μονά-
» χοι, ἐσὺ κι' ἐγώ· βοήθησε καὶ τούτη τὸ φορὰ τοὺς Ἕλληνες νὰ ἐμψυ-
» χωθοῦνε καὶ νὰ λευ-
» τερωθῇ ἡ Ἑλλάδα».

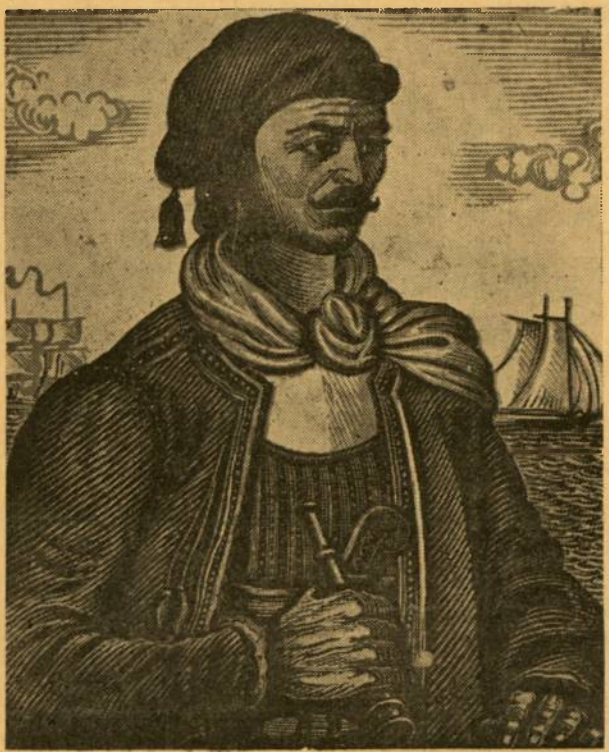
Ο ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣ ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ

Τότε ὁ γέρω-Κολοκοτρώνης ἔννοιωσε μέσα του, ὅπως ἔλεγε ἀργότερα, ὅτι ἡ Παναγία τοῦ ὑποσχέθηκε τὴν ἀπελευθέρωση τοῦ Ἔθνους, κι' ἔτσι μὲ πίστη τόνιζε πάντοτε πὼς: **«ὁ Θεὸς ἔδωσε » τὴν ὑπογραφή του » γιὰ τὴν λευτεριὰ » τῆς Ἑλλάδας καὶ » δὲν τὴν παίρνει » πίσω»**.

— Αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ πί-

στις ἔκανε καὶ τὸν Παπαφλέσσα ὄχι μόνο φλογερὸ ἀπόστολο τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας, ἀλλὰ καὶ ὑπέροχο πολέμαρχο.

Κι' ὅταν στὸ Μανιάκι μὲ λίγους ἀντρειωμένους ἀντιμετώπισε τὶς μαῦρες ὀρδὲς τοῦ Ἰμπραὴμ, πολέμησε λιονταρίσια ὅσο κράτησε ἡ μάχη, θέρισε ἐχθροὺς κι' ἔπεσε κρατῶντας τὸ σπαθὶ ξεγυμνωμένο. Λένε, πὼς ὕστερα ἀπὸ τὶς μάχες, γύρεψε ὁ Ἰμπραὴμ τὸ πτῶμα του, γιὰ νὰ ἰδῇ ἀπὸ κοντὰ καὶ νὰ θαυμάσῃ τὸν ἀντρειωμένο πολεμιστή, ποὺ τοῦ ἀντιστάθηκε μὲ τέτοια ὁρμὴ καὶ μόλις τὸν εἶδε ἔσκυψε καὶ τὸν φίλησε.

Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΝΑΡΗΣ

Ἀλλὰ τὸν Παπαφλέσσα, ἔσκυψεν εὐλαβικὰ καὶ τὸν φίλησε στὸ μέτωπο, θερμὰ καὶ μὲ τὸ δάκρυ στὸ μάτι, ὅλο τὸ Ἔθνος του, ποὺ τοῦ πρόσφερε θυσία τὴ ζωή του.

— Δὲν ξεύρω τί νὰ μνημονεύσω τούτη τὴ στιγμὴ καὶ τί ν' ἀφήσω.

Μὰ δὲν μπορῶ νὰ λησμονήσω τὸν ἔνδοξο πυρπολητή, τὸν Κανάρη. Ὅταν αὐτὸς κι' οἱ σύντροφοί του ἑτοιμάσθηκαν νὰ πᾶνε ἀπὸ τὰ Ψαρὰ στὴ Χῖο γιὰ νά πυρπολήσουν τὴν ἐχθρικὴ ἁρμάδα, πρὶν μποῦνε στὰ πυρπολικά τους, λειτουργήθηκαν στὴν ἐκκλησιὰ καὶ μετάλαβαν.

Καὶ πάλι σὰν γύρισαν μετὰ τὸ κάψιμο τῆς ναυαρχίδος πῆγαν ἀμέσως στὴν ἐκκλησιὰ κι' εὐχαρίστησαν τὸ Θεό.

Αὐτὴ τὴν πίστη ὁ ποιητής μας Γεώργιος Δροσίνης ψάλλει μ' αὐτὲς τὶς ὑπέροχες στροφὲς «ΣΤΟ ΤΑΜΑ ΤΟΥ ΚΑΝΑΡΗ»:

Μεσάνυχτα ὁ πυρπολητὴς ἐγύρισε
καὶ πήδησε ἀπ' τὸ γρήγορο καΐκι
πιστός, νὰ φέρῃ μὲ τὰ πόδια ὁλόγυμνα
στὴν ἐκκλησιὰ τὸ τάμα γιὰ τὴ νίκη.

Τὸ χέρι, ποὺ ἄτρεμο, ἔσπειρε τὸ θάνατο
μὲ τὸ δαυλὸ—τὸ φοβερὸ τὸ χέρι—
τώρα ταπεινωμένο καὶ τρεμάμενο
στὴν Παναγιὰ ἀνάφτει ἓν ἁγιοκέρι.

— Αὐτὴ ἡ πίστη γιὰ τὴ λευτεριὰ μεταδόθηκε καὶ στοὺς ξένους, ποὺ ἀθρόοι ἔρχονταν νὰ βοηθήσουν πολεμῶντας μαζὶ μὲ τοὺς Ἕλληνες. Καὶ ἡ πίστη αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων ὑπῆρξε πολλὲς φορὲς μεγαλειώδης. Ἡ ἱστορία ἀναφέρει τοῦτο τὸ περιστατικό :

Στὰ 1824 ἔφθασε στὸ Ναύπλιο καὶ παρουσιάσθη στὸν Κουντουριώτη, ποὺ ἦταν Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ἕνας Ἰταλός, ὑψηλὸς, 40 περίπου ἐτῶν, ἀμέμπτου καὶ σοβαροῦ παρουσιαστικοῦ.

Ὁ πρόεδρος τὸν ἐδέχθη μὲ ψυχρὴ ἐπιφυλακτικότητα καὶ περίμενε νὰ τοῦ μιλήσῃ. Ἐκεῖνος ὑποκλίθηκε καὶ εἶπε :

— Γνωρίζω πολὺ καλά, κύριε, ὅτι εἶσθε ἀνδρεῖος στρατιώτης καὶ ἐνάρετος πολίτης.

Σᾶς ἐθαύμασα ἀπὸ μακρυὰ καὶ χαίρω ὁλοψύχως, ποὺ σᾶς βλέπω καὶ ἀπὸ κοντά. Μὲ στέλλει ὁ κύριος Μαυροκορδᾶτος καὶ ἔρχομαι νὰ ζητήσω τὴν ἄδεια, ὅπως πολεμήσω κι' ἐγὼ ὑπὸ τὰς σημαίας σας.

Ὁ Κουντουριώτης ἐξακολουθοῦσε νὰ τὸν ἀκούῃ μὲ προσοχή, χωρὶς ὅμως νὰ μετριάσῃ καὶ τὴν ἐπιφυλακτικότητά του. Σὲ μιὰ δὲ στιγμὴ τοῦ λέει :

— Ἐξ ὀνόματος τῆς Πατρίδος μου σᾶς εὐχαριστῶ. Ἀλλὰ φθάνετε σὲ στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἠμπορεῖτε νὰ περιμένετε ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα παρὰ μόνον στενοχώριες.

Ὁ ἄγνωστος Ἰταλὸς ἔμεινεν ἀτάραχος. Καὶ ἀπήντησε :

— Εἶμαι συνηθισμένος στὶς στενοχώριες. Γνωρίζω ὅτι καὶ ἡ Ἑλλάδα βρίσκεται σὲ στενόχωρη θέση καὶ ἔχει ἀνάγκη τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τοῦ τελευταίου στρατιώτου.

Εἶμαι λοιπὸν στὶς διαταγές σας.

Ὁ Κουντουριώτης μὲ συγκίνηση λέγει :

— Ἡ Ἑλλὰς δέχεται τὰς ὑπηρεσίας σας. Σᾶς εὐχαριστῶ.

Καὶ ἔδωσε τὸ χέρι στὸν Ἰταλὸ ἀξιωματικό.

Αὐτὸς τότε ἀκτινοβολῶντας ἀπὸ χαρά, ἔσκυψε καὶ φίλησε τὸ χέρι τοῦ Προέδρου, ψιθυρίζοντας :

— Γκράτσιε τάντε ἐτσελέντσα.

Ἀλλ' ὁ Πρόεδρος, παρ' ὅλη τὴ συγκίνησή του, δὲν εἶχε πεισθῆ ἀκόμη γιὰ τὴν ἀγνότητα τῶν φιλελληνικῶν αἰσθημάτων τοῦ ἀγνώστου ἐκείνου ἐθελοντοῦ.

— Τώρα τοῦ εἶπε, μένει νὰ κανονίσουμε ἕνα ἄλλο ζήτημα.

Ποιὸ βαθμὸ ζητᾶτε ;

— Τὸ βαθμὸ τοῦ στρατιώτου, εἶπεν, ἀμέσως κι' ἀποφασιστικὰ ὁ ἐθελοντής.

Ὁ Πρόεδρος δοκίμασε μεγάλη ἔκπληξη καὶ ρώτησε μὲ περιέργεια :

— Τοῦ στρατιώτου εἴπατε ; τοῦ ἁπλοῦ στρατιώτου ;

Ἀλλὰ δὲν εἶσθε ἀξιωματικός ;

— Μάλιστα, γενναιότατε ! εἶμαι ἀξιωματικός.

— Καὶ ποιὸν βαθμὸν ἔχετε στὴν Πατρίδα σας ;

— Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν !

Τότε ἡ ἔκπληξη τοῦ Προέδρου βγῆκε ἀπὸ τὰ ὅριά της.

Ἀλλὰ ὁ ξένος μὲ τὴν ἴδια ἀταραξία ἐξακολούθησε :

— Γνωρίζω, κύριε Πρόεδρε, τὴ σκληρὴ ζωὴ τοῦ στρατιώτου. Γνώρισα ἐπίσης, τὴν ἐξορία, τὴ φυλακή, τὴ δυστυχία, τὴν πεῖνα καὶ καμμιὰ ἀνθρώπινη κακουχία δὲν μοῦ εἶναι ἄγνωστη. Ἐπιθυμῶ νὰ καταταχθῶ ὡς ἁπλοῦς στρατιώτης καὶ ὄχι ν' ἀποκτήσω βαθμούς, τιμὲς καὶ πλούτη. Καὶ ἐπειδὴ ὁ ἐχθρός σας ἑτοιμάζεται νὰ προσβάλῃ τὴ Σφακτηρία, σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ κατατάξετε στὴ φρουρὰ τῆς νήσου, ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ Μαυροκορδάτου.

Κάτι θὰ μπορέσω νὰ κάμω κι' ἐγώ...

Ἀσυγκράτητος τότε ὁ Πρόεδρος ἀπὸ τὴν ἔκπληξη καὶ μὲ τὰ δάκρυα στὰ μάτια τὸν ἐρωτᾷ :

— Πῶς λέγεσθε κύριε ;

— Γεννήθηκα στὸ Πεδεμόντιο καὶ ὀνομάζομαι **Σαντόρε Σανταρόζα.**

Ὁ Κουντουριώτης ἀγκάλιασε ἀμέσως τὸ γενναῖο καὶ εὐγενῆ αὐτὸν φιλέλληνα καὶ στραφεὶς στὸν Παπαφλέσσα ποὺ ἦταν παρὼν τοῦ εἶπε :

«Φίλε μου, συνώδευσε, σὲ παρακαλῶ, τὸν ἔνδοξο καὶ εἰλικρινῆ αὐτὸν φίλον τῆς Ἑλλάδος μέχρι τῆς Σφακτηρίας.

Καὶ πὲς στὸ Μαυροκορδᾶτο, ὅτι ὁ Σανταρόζας ἔκανε τὸν Κουντουριώτη, νὰ κοκκινήσῃ ἀπὸ ντροπὴ γιὰ τὴ δυσπιστία καὶ τὴν ἀποθάρρυνσή του».

—Αὐτὴ λοιπὸν ἡ Πίστη τῶν Ἑλλήνων στὸ Θεό, στὴν Πατρίδα καὶ στὴ Λευτεριὰ ἔδωσε ἄπειρα δείγματα ἡρωϊσμοῦ, αὐτοθυσιῶν καὶ ὁλωκαυτωμάτων, ποὺ συνήγειραν σύσσωμο τὸ Ἔθνος καὶ προκάλεσαν τὴν προσοχὴ ὅλου τοῦ Κόσμου, ποὺ τελικὰ ἀναγνώρισε τὸ πανανθρώπινο δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν λαῶν.

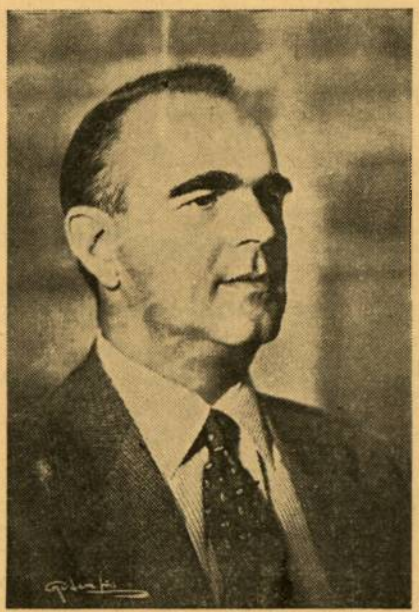
Πρὸς τὴ μνήμη ὅλων αὐτῶν τῶν ἡρώων τῆς Ἐπαναστάσεως στρέφει σήμερα τὴ σκέψη του τὸ Πανελλήνιο. Αὐτοὶ μὲ τὴν πίστη τους ἔδωσαν σὲ μᾶς τὸ δικαίωμα νὰ ζοῦμε ἐλεύθεροι ὡς ἄνθρωποι καὶ ὡς Ἕλληνες. Πρὸς αὐτοὺς ἀνήκει ἡ αἰωνία εὐγνωμοσύνη μας.

Ν. Α.

ΜΗΝΥΜΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ κ. Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΕΤΕΙΩ ΤΗΣ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ

«Ἡ ἐπέτειος τὴν ὁποίαν ἑορτάζομεν σήμερον ἔχει ἀποθέσει διὰ τοὺς αἰῶνας τὴν σφραγῖδα της εἰς τὰς Δέλτους τῆς Ἱστορίας. Ὄχι μόνον διότι ἐξ αὐτῆς ἀνέζησε τὸ Ἔθνος καὶ ἐπανέλαβε τὴν πορείαν του ἐν μέσῳ τῶν ἐλευθέρων λαῶν. Ἀλλὰ διότι κατ' αὐτὴν ἐδοκιμάσθη ἡ ἠθικὴ καὶ βιολογικὴ δύναμις αὐτοῦ καὶ ἀπεδείχθη, μετὰ τρεῖς χιλιετηρίδας, ἄξιον τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ὀνόματός του.

«Κατὰ τὸν ἕπταετῆ ἐκεῖνον σκληρὸν ἀγῶνα ἐμφανίζονται συμπυκνωμέναι ὅλαι αἱ ἀρεταὶ αἱ ὁποῖαι ἐπέτρεψαν εἰς τὸ ὀλιγάριθμον Γένος μας νὰ κυριαρχήσῃ ἐλεύθερον τῆς ὡραίας καὶ σλκηρᾶς αὐτῆς γωνιᾶς τῆς Γῆς. Αἱ κακίαι ποὺ ἐξεδηλώθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος ὑπέκυψαν εἰς τὰς ἀρετὰς τοῦ Ἔθνους, ὅπως ὑπέκυψαν εἰς ὅλας τὰς κρισίμους στιγμὰς τῆς Ἱστορίας μας. Ἀποτελεῖ δι' αὐτὸ ἡ περίοδος ἐκείνη ἀκένωτον πηγὴν ἐλπίδος καὶ πίστεως, ἀλλὰ καὶ ὑψηλὸν παράδειγμα ἐθνικοῦ φρονηματισμοῦ.

«Ἡμεῖς οἱ σύγχρονοι, διὰ νὰ τιμήσωμεν τὴν μνήμην ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐθυσιάσθησαν κατὰ καιροὺς διὰ τὴν Ἰδέαν καὶ τὴν Γῆν τῆς Ἑλλάδος, ὀφείλομεν νὰ μείνωμεν πιστοὶ εἰς τὰ ἰδεώδη τὰ ὁποῖα ἐνέπνευσαν τὴν θυσίαν των. Καὶ διὰ νὰ δικαιώσωμεν τὴν θυσίαν των ὀφείλομεν, καταπνίγοντες τὰ ἀρνητικὰ στοιχεῖα τοῦ χαρακτῆρος μας καὶ καλλιεργοῦντες τὰς ἀρετὰς τοῦ Ἔθνους, νὰ δημιουργήσωμεν μίαν καλυτέραν Ἑλλάδα. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἡ χώρα μας καταβάλλει μίαν ἔντονον προσπάθειαν διὰ νὰ κερδίσῃ τὸν ἀπολεσθέντα κατὰ τὸ παρελθὸν χρόνον καὶ προχωρεῖ μὲ βήματα γοργὰ πρὸς ἕνα καλύτερον μέλλον. Εἰς ἡμᾶς ἐναπόκειται ἡ συνέχισις καὶ ὁλοκλήρωσις τῆς προσπαθείας αὐτῆς.

«Ἀπὸ τοὺς αἰῶνας τοὺς ὁποίους διήνυσε τὸ Γένος χωρὶς ποτὲ νὰ ἀπολέσῃ τὴν συνείδησιν τῆς συνεχείας του καὶ τὴν ἱστορικὴν φυσιογνωμίαν του, ὀφείλομεν νὰ ἀντλῶμεν τὴν πίστιν ἐκείνην, ἡ ὁποία εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὸν δημιουργικὸν ἀγῶνα, ὅστις θὰ μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ὑλικὴν εὐημερίαν καὶ εἰς μίαν νέαν πνευματικὴν ἀκτινοβολίαν τοῦ Ἔθνους».

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Ὑπὸ κ. Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ

Ἡ ὀνομασία αὐτὴ ὑποδηλώνει στὴν κομμουνιστικὴ ὁρολογία τὶς ἐνέργειες στὶς ὁποῖες προβαίνουν οἱ προβοκάτορες ὅταν διεισδύσουν στὶς κομματικὲς ὀργανώσεις, καὶ ὡς τέτοιες ἐνέργειες θεωροῦνται ἡ πρόκληση γενικῶς καὶ ἡ ὑποκίνηση τῶν μελῶν τῶν ὀργανώσεων νὰ παρασυρθοῦν σὲ ἐπιβλαβεῖς γιὰ τὸ κόμμα ἐνέργειες. Λίαν ἐνδιαφέρον εἶναι κι' ἕνα κομμουνιστικὸ βιβλίο ποὺ ἐπιγράφεται «προβοκάτσια καὶ χαφιεδισμὸς», καὶ ὅπου γίνεται λεπτομερὴς ἀνάλυση τῶν ἐννοιῶν αὐτῶν.

ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΣ

Προλετάριος ἐλέγετο κατὰ τὴν ἀρχαιότητα στὴ Ρώμη ὁ πάμπτωχος πολίτης ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ συνεισφέρῃ κάτι στὸ Κράτος. Σήμερα προλετάριος λέγεται ὁ ἀκτήμων μισθωτὸς ἐργάτης, ὁ ὁποῖος ὡς μοναδικὸ πόρο τῆς ζωῆς του ἔχει τὴν πώληση στὸν ἐργοδότη τῆς δυνάμεώς του πρὸς ἐργασίαν, εἴτε εἶναι χειρονακτική, εἴτε καλλιτεχνική, εἴτε πνευματική.

ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟ

Εἶναι ἡ τάξη ποὺ ἐδημιουργήθη ἀπὸ προλεταρίους στοὺς ὁποίους οἱ πυρῆνες ἐξεσήκωσαν ὁλόκληρο τὴν ἐργατικὴ τάξη κατὰ τὴν Μαρξιστικὴ θεωρία, τὸ προλεταριᾶτο εἶναι ἡ κινητήριος δύναμη τῆς κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως καὶ ὁ μοχλὸς γιὰ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ ἀστικοῦ κοινωνικοῦ συστήματος.

ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ

Λέγεται τὸ μοναδικὸ πολιτικὸ σύστημα μὲ τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ διοικοῦνται οἱ κομμουνιστικὲς κοινωνίες.

ΠΡΟΝΟΥΝΤΣΙΑΜΕΝΤΟ

Ὁ ὅρος αὐτὸς προέρχεται ἀπὸ τὴν ὁμόνυμο λατινικὴ λέξη ποὺ στὴ φιλοσοφικὴ ὁρολογία σημαίνει μιὰ συνεχῆ ἐναλλαγὴ σταδίων πάνω στὴ βάση ὡρισμένης νομοτελείας καὶ μέσα στὴν ἐξέλιξη τῆς φύσεως, τῆς κοινωνίας καὶ τῆς ἀνθρωπίνης νοήσεως. Κατὰ κυριολεξίαν σημαίνει «στρατιωτικὴ στάση ἢ κίνημα κατὰ τοῦ πολιτικοῦ καθεστῶτος μιᾶς χώρας».

Ἡ διεθνὴς ἐπιβολὴ τοῦ ὅρου αὐτοῦ ἔγινε ἀπὸ τὴν Ἱσπανία, ὅπου γιὰ πρώτη φορὰ ἐχρησιμοποιήθη σὲ μιὰ στρατιωτικὴ προκήρυξη, ποὺ ἐκυκλοφόρησε γιὰ ἕνα ἀπὸ τὰ πολυπληθῆ κινήματα τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζουν τὴν ἱστορία τῆς Ἱσπανίας κατὰ τὸ 19ον αἰῶνα.

ΠΡΟΤΣΕΣ

Ὁ ὅρος αὐτὸς προέρχεται ἀπὸ τὴν ὁμώνυμο γερμανικὴ λέξη καὶ χρησιμοποιεῖται πολὺ συχνὰ στὴν κομμουνιστικὴ φιλολογία ἐπειδὴ τὴν μετεχειρίζετο πολὺ ὁ Κὰρλ Μάρξ. Σημαίνει πορεία, ἐξέλιξη, διαδικασία.

Δηλαδὴ ὅταν οἱ κομμουνισταὶ χρησιμοποιοῦν τὸν ὅρο αὐτὸ ἐννοοῦν τὴν πορεία τῆς ἐμφανίσεως, ἀναπτύξεως καὶ ἐξαφανίσεως ἑνὸς φαινομένου ἀπὸ ἄλλο.

Κατὰ τὴν φιλοσοφία της ὅλα ὑπάρχουν μέσα σ' ἕνα αἰώνιο προτσὲς κινήσεως καὶ ἀναπτύξεως, στὸ προτσὲς τῆς ἀλλαγῆς ἀπὸ τὴ μιὰ μορφὴ τῶν φαινομένων στὴν ἄλλη. Κατ' ἀντίθεση δὲ πρὸς τὸ μεταφυσικὸ διαλεκτικὸ ὑλισμό, ἐξετάζει ὅλα τὰ ἀντικείμενα καὶ τὰ πράγματα σὰν ἕνα προτσὲς καὶ ἀποκαλύπτει τοὺς γενικοὺς νόμους, σύμφωνα μὲ τοὺς ὁποίους πραγματοποιεῖται ἡ ἀνάπτυξη τοῦ ἀντικειμενικοῦ κόσμου καὶ τῆς συνειδήσεώς μας. Ἔτσι καθώρισε σὲ σχετικὴ

μελέτη του τὴν προτσὲς ὁ ποτὲ πανίσχυρος δικτάτωρ τοῦ σοβιετικοῦ προλεταριάτου Στάλιν.

ΠΡΟΦΙΝΤΕΡΝ

Ὁ ὅρος αὐτὸς σχηματίζεται ἀπὸ τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν δύο ρωσικῶν λέξεων «προφετσιονάλνι — ἰντερνασιονάλ» (πρό — ιντερν) καὶ σημαίνει «ἐπαγγελματικὴ διεθνὴς». Ὡς γνωστὸν δὲ πρόκειται περὶ τῆς ἐρυθρᾶς συνδικαλιστικῆς διεθνοῦς.

ΠΥΡΗΝΑΣ

Εἶναι ἡ κατωτέρα κομματικὴ (κομμουνιστικὴ) ὀργάνωση τοῦ Κ.Κ.Ε., ἡ ὁποία ἀντικατεστάθη μετὰ τὸν πόλεμο ὑπὸ τῆς Κ.Ο.Β. «Κομματικῆς Ὀργάνωσης Βάσης». Οἱ Κ.Ο.Β. ἀποτελοῦν τὶς κατώτερες κομμουνιστικὲς ὀργανώσεις καὶ χωρὶς αὐτὲς δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ κομμουνιστικὸ κόμμα.

ΡΑΝΤΕΒΟΥ

Ὁ ὅρος αὐτὸς στὴν κομμουνιστικὴ ὁρολογία σημαίνει τὸ «κομματικὸ ραντεβοῦ», δηλ. τὴ μυστικὴ συνάντηση συνήθως δύο ἢ καὶ περισσοτέρων μελῶν ἢ στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. γιὰ τὶς κομματικὲς (κομμουνιστικὲς) τους ὑποθέσεις.

ΡΑΝΤΕΒΟΥ - ΤΡΑΚΑΣ

Μὲ τὸν ὅρο αὐτὸ οἱ κομμουνιστὲς ἐννοοῦν τὴν συνωμοτικὴ συνάντηση (ραντεβοῦ), ἡ ὁποία διαρκεῖ ἐλάχιστα λεπτὰ τῆς ὥρας καὶ περιορίζεται στὴν ἀνταλλαγὴ ὀλίγων λέξεων, γίνεται δὲ στὸ δρόμο καὶ σὲ ἄλλα δημόσια μέρη.

ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ

Ὁ ρατσισμὸς εἶναι μιὰ θεωρία κατὰ τὴν ὁποία ὑπερτιμᾶται ἡ ἐπίδραση τῆς φυλῆς (ράτσας), πάνω στὴν ἐξέλιξη καὶ τὴν ἀνάπτυξη τῶν ζώντων ὀργανισμῶν, ἤτοι ζώων καὶ φυτῶν.

Ὁ ἐπιστημονικὸς αὐτὸς ρατσισμός, ὁ ὁποῖος στηρίζεται στὸ νόμο τῆς φυσικῆς ἐπιλογῆς, κατὰ τὸν ὁποῖο οἱ καλύτερα προικισμένες φυλὲς ὑπερισχύουν τῶν ἀσθενεστέρων, παρεξηγηθεὶς ἐχρησιμοποιήθη ὑπὸ τῶν θεωρητικῶν τοῦ φασισμοῦ ὡς ἐθνικιστικὸ ὅπλο, προκειμένου περὶ τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν.

Ἀλλὰ ὅπως εἶναι γνωστό, στὶς κοινωνίες τῶν ἀνθρώπων ὄχι μόνον εἶναι δυσχερεστάτη ἡ διάκριση τῶν φυλῶν, λόγῳ τῶν πολλῶν μίξεων, ἀλλὰ καθίσταται καὶ ἀδύνατος ἡ ἐκκαθάρισή των.

ΡΕΦΟΡΜΙΣΜΟΣ

Ὁ ὅρος αὐτὸς προέρχεται ἀπὸ τὴν γαλλικὴ λέξη «reformisme» ποὺ σημαίνει μεταρρύθμιση. Στὴν κομματικὴ ὁρολογία νοεῖται ἡ ἄποψη εἴτε ἡ πολιτικὴ συνδικαλιστικὴ τάση κατὰ τὴν ὁποία εἶναι δυνατὴ ἡ βελτίωση τῶν ὅρων ζωῆς ἐργασίας καὶ γενικώτερα τῆς κοινωνικῆς θέσεως τῶν ἐργαζομένων χωρὶς ἐπανάσταση καὶ ἀνατροπὴ τοῦ ἀστικοῦ καθεστῶτος ἀλλὰ μόνον μὲ κοινωνικὲς μεταρρυθμίσεις (reformes).

Τὰ κόμματα τὰ ὁποῖα ἀκολουθοῦν ρεφορμιστικὲς κατευθύνσεις ἀντιτίθενται βέβαια ριζικῶς πρὸς τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα.

Διαφέρουν ὅμως ἀπὸ τὰ σοσιαλδημοκρατικὰ κόμματα, γιατὶ ὁ ρεφορμισμὸς δὲν ἀποβλέπει στὴ μεταβολὴ καὶ ἀντικατάσταση τοῦ ἀστικοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος ἔστω καὶ μὲ δημοκρατικὲς μεθόδους, ἀλλ' ἁπλῶς στὴ μεταρρύθμισή του ἐπὶ τὸ δικαιότερον καὶ στὴν ἱκανοποίηση τῶν ἐργαζομένων. Συνεπῶς οἱ ρεφορμισταὶ εἶναι ἀστοὶ ἀριστερίζοντες. Καὶ στὸ ἐργατικὸ κίνημα ὑπάρχει ρεφορμιστικὸ ρεῦμα τὸ ὁποῖο ἀκολουθοῦν πλεῖστα ἐργατικὰ σωματεῖα καὶ τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει στὴν ἱκανοποίηση τῶν ἐργατικῶν διεκδικήσεων μέσα στὰ πλαίσια τοῦ ἰσχύοντος κοινωνικοῦ καθεστῶτος. Εἶναι αὐτονόητον, ὅτι ὁ ρεφορμισμὸς μισεῖται θανάσιμα ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς.

ΡΕΒΙΖΙΟΝΙΣΜΟΣ

Ὁ ὅρος αὐτὸς ἐχρησιμοποιήθη περὶ τὸ τέλος τοῦ 19ου αἰῶνος. Ὠνομάσθη δὲ ἔτσι ἡ τάση ποὺ ἐνεφανίσθη τότε μεταξὺ πολλῶν σοσιαλιστῶν γιὰ τὴν ἀναθεώρηση τῶν θεωριῶν, τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἀντιλήψεων τοῦ σοσιαλισμοῦ.

Ἡγέτης τῆς τάσεως αὐτῆς ὑπῆρξεν ὁ Ἐδουάρδος Μπερνστάϊν, ἕνας ἀπὸ τοὺς παλαιοτέρους ἀγωνιστὰς τῆς γερμανικῆς σοσιαλδημοκρατίας, ὁ ὁποῖος ἄρχισε τὴν ἐκστρατεία τὸ 1898 μὲ μιὰ ἐπιστολὴ ποὺ ἀπηύθυνε στὸ συνέδριο τοῦ γερμανικοῦ σοσιαλδημοκρατικοῦ κόμματος ποὺ συνῆλθε στὴ Στουτγάρδη ἀπὸ 3 μέχρι 8 Ὀκτωβρίου τοῦ 1898. Τὸ ἑπόμενο ἔτος 1899 συνέχισε τὴν ἐκστρατεία μὲ τὸ «de voraussetzungen des woziolismus», τὸ ὁποῖο μετεφράσθη στὴ γαλλικὴ γλώσσα ὑπὸ τὸν τίτλο «Socialique theorique et socialdemocratic practique» (1900).

Ὁ ρεβιζιονισμὸς τοῦ Μπερνστάϊν ἔχοντας ἐκλεκτικὴ προέλευση ἀφοροῦσε τὸ διαλεκτικὸ χαρακτῆρα τῶν θεωριῶν τοῦ Μὰρξ καὶ ἠρνεῖτο τὰ ἐπαναστατικὰ συμπεράσματά του, ἤτοι τὴν θεωρία τῆς διαρκῶς αὐξανομένης ἐξαθλιώσεως καὶ τῆς τελικῆς καταρρεύσεως τοῦ ἀστικοῦ καθεστῶτος ὡς θεωρίας τῆς βιαίας ἐπαναστάσεως, τὴν ἀντίληψη περὶ τοῦ ρόλου κράτους καὶ τὴν θεωρία περὶ τῆς συγκεντρώσεως καὶ συγκεντροποιήσεως τοῦ κεφαλαίου κ.λ.π. Προέτεινε δὲ τὴν συμπλήρωση ἁπλῶς καὶ τὴ διόρθωση τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας τῆς κεφαλαιοκρατίας καὶ μὲ ἕνα λόγο ἀποτελοῦσε τὴν ἰδεολογικὴ ἔκφραση τῆς ἰμπεριαλιστικῆς ἰδεολογίας τῆς ἐργατικῆς ἀριστοκρατίας.

Στὴ φιλοσοφία, ὁ ρεβιζιονισμὸς τοῦ Μπερνστάϊν ἐπολέμησε κυρίως τὸ διαλεκτικὸ ὑλισμὸ καὶ ἐκήρυξε τὴν ἐπιστροφὴ πρὸς τὶς ἀρχὲς τῆς σοσιαλδημοκρατίας καὶ ἄλλα τμήματα τῆς Β′ διεθνοῦς, συνῆλθαν δὲ γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ πολλὰ συνέδρια, ὅπως ἦταν τὸ συνέδριο τῆς Δρέσδης τοῦ 1903 καὶ τὸ διεθνὲς συνέδριο τοῦ Ἀμστερνταὰμ τὸ 1909, τὸ ὁποῖο κατεδίκασε ρητῶς τὸ ρεβιζιονισμό.

Μετὰ τὸν Α′ παγκόσμιο πόλεμο ὁ ρεβιζιονισμὸς ἀποτελεῖ στὰ βασικὰ αὐτοῦ σημεῖα τὸ ἐπίσημο εὐαγγέλιο ὁλόκληρης τῆς διεθνοσοσιαλδημοκρατίας καὶ τῶν ἀρχηγῶν της.

Οἱ ὀρθόδοξοι κομμουνισταὶ κατεδίωξαν τὸ ρεβιζιονισμὸ (ἀναθεωριτισμό).

ΡΙΖΟΣ

Ὁ ὅρος αὐτὸς χρησιμοποιεῖται ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς τῆς Ἑλλάδος (Κ. Κ.Ε.) καὶ ἀποτελεῖ τὴν συντονισμένη ἔκφραση τοῦ «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ» δηλ. τοῦ ἐπισήμου δημοσιογραφικοῦ ὀργάνου τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος Ἑλλάδος.

ΣΕΧΤΑΡΙΣΜΟΣ

Ὁ ὅρος αὐτὸς παράγεται ἀπὸ τὴ γαλλικὴ λέξη «seht» ποὺ σημαίνει αἵρεση καὶ γενικώτερα τὴν στενὴ καὶ στενοκέφαλο πολιτική, χωρὶς εὐελιξία καὶ προσαρμογὴ πρὸς τὶς ἑκάστοτε συνθῆκες.

Ὁ ἄλλοτε γραμματεὺς τοῦ Κ.Κ.Ε., Ν. Ζαχαριάδης εἶχε γράψει εἰδικὸ ἄρθρο γιὰ τὸ σεχταρισμὸ τὸν Ἰούλιο τοῦ 1954, στὸ ὁποῖο μεταξὺ τῶν ἄλλων ἔγραφε τὰ ἑξῆς :

«Ἐδῶ μποροῦμε ἀκόμα νὰ ποῦμε καὶ τοῦτο.

«Μόλις ἀνακοινώθηκε ἡ ἀπόφαση τοῦ Ἀπρίλη 1945 τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. » (τὸ ἴδιο γίνεται κάθε τέτοια φορά) κινητοποιήθηκε ὅλο τὸ ποικιλώνυμο χαφιε- » δολοΐ καὶ στὰ ἐπιτελεῖα του καὶ στὰ εἰδικὰ συνεργεῖα του μελέτησε προσεχτικὰ » τὴν ἀπόφαση αὐτὴ καὶ καθώρισε πῶς θὰ μποροῦσε νὰ χρησιμοποιηθῇ ἀπὸ τοὺς » χαφιέδες ἡ ἀπόφαση αὐτὴ λ.χ. μόλις ἡ Ἀσφάλεια κ.λ.π. διαβάζοντας ὅτι τὸ » Κ.Κ.Ε. χτυπᾷ τὸ σεχταρισμὸ καὶ χαράζει γιὰ μαζικὴ στρατολογία, ἀμέσως στὰ » ἐργοστάσια, συνοικίες κ.λ.π. βάζουν ἀνθρώπους τους νὰ χρησιμοποιήσουν αὐτὴ

» τὴν ἀπόφασή μας, γιὰ μαζικὴ στρατολογία καὶ νὰ μποῦν στὶς παράνομες ὀργα-» νώσεις μας κ.λ.π.

«Ἀκόμα δίνουν γραμμὴ στοὺς πράχτορές τους, νὰ ξεσπάσουν σὲ κάθε σεχτα-» ρισμό, νὰ φαίνωνται αὐτοὶ οἱ πιὸ ὑπέρμαχοι τῆς κομμουνιστικῆς γραμμῆς, καὶ » ἔτσι νὰ προωθοῦνται κομματικά».

Παρ' ὅλα αὐτὰ ποὺ ἔγραψε ὁ Ζαχαριάδης, ὅταν ἐκρίθη ὅτι πρέπει νὰ καθαρισθῇ κατηγορήθηκε ὡς σεχταριστής.

ΣΟΒΧΟΖ

Σοβχὸζ λέγονται στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση οἱ ὁμαδικὲς ὑποχρεωτικὲς καλλιέργειες τῶν κρατικῶν κτημάτων μὲ ἔξοδα καὶ διὰ λογαριασμὸ τῶν Σοβιὲτ (τοῦ Κράτους), σὲ τρόπο ὥστε οἱ γεωργοὶ ποὺ ἐργάζονται σ' αὐτὰ νὰ θεωροῦνται ὡς ἐργατικὸ προλεταριᾶτο.

Ἡ τάση στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση εἶναι νὰ καλλιεργηθοῦν τὰ κοχλὸζ καὶ νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ σοβχὸζ μόνον.

ΣΩΒΙΝΙΣΜΟΣ

Καλεῖται ἔτσι κυρίως ὁ φανατισμὸς καὶ ἡ προσήλωση στὴν παρωχημένη ἐθνικὴ δόξα, γενικώτερα δὲ ὁ παθολογικὸς ἐθνικισμὸς ποὺ φθάνει μέχρι παραληρήματος καὶ κατὰ τὸν ὁποῖον κάθε ἄλλος λαὸς εἶναι περιφρονητέος, κατώτερος καὶ ἄξιος ὑποδουλώσεως. Ὁ ὅρος ἐπλάσθη ἀπὸ ἕνα ἥρωα τοῦ θεατρικοῦ ἔργου τοῦ Σκρίμπ : Ὁ Νικόλαος Σωβέν, τὸν ὁποῖον ὁ συγγραφεὺς ἐνεπνεύσθη ἀπὸ τὴν κωμῳδία τῶν ἀδελφῶν Κουανιὰρ «Τὸ τρίχρωμο ἐθνόσημο» (1831).

Στὴν κωμῳδία αὐτὴ ἕνας ἀπὸ τοὺς πρωταγωνιστάς, ὁ Σωβὲν ἔχει τὴ μανία ν' ἀφηγῆται ἱστορίες πολεμικὲς κατὰ τρόπο, ὁ ὁποῖος καὶ τότε ἀκόμη προκαλοῦσε τ' ἀκράτητα γέλια τῶν θεατῶν. Ἦταν ὁ ἀντιπροσωπευτικὸς τύπος τῶν ὀπισθοδρομικῶν, τῶν προσηλωμένων στὸ παρελθόν, ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔβλεπαν τὴ ζωὴ τοῦ Ἔθνους μόνο στὶς στρατιωτικὲς παρατάξεις. Ἀπὸ τὸν Σωβὲν αὐτὸν ἐπλάσθησαν οἱ ὅροι : σωβινισμὸς καὶ σωβινιστής, οἱ ὁποῖοι περιελήφθησαν στὸ λεξικὸ τῆς γαλλικῆς ἀκαδημίας μόλις τὸ 1878, μὲ τὴν ἀκόλουθη ἔννοια : «σωβινισμός, δημώδης ἔκφρασις λεγομένη διὰ νὰ γελοιοποιηθῇ τὸ ἐκχειλίζον συναίσθημα ἐκ τῆς δόξης τῶν γαλλικῶν ὅπλων».

Σήμερα λέγοντας σωβινισμὸν ἐννοοῦμεν τὸν ὑπερεθνικισμὸ μὲ βασικὸ χαρακτηριστικὸ τὸ στρατοκρατικὸ πνεῦμα. Τὰ ὅρια μεταξὺ ἐθνικισμοῦ καὶ σωβινισμοῦ εἶναι δυσδιάκριτα, ἡ δὲ μετάβαση ἀπὸ τὸν πρῶτο στὸ δεύτερο ἐξαρτᾶται πολλὲς φορὲς ἀπὸ ἐντελῶς δευτερεύοντα περιστατικὰ καὶ σημαίνει κατὰ κανόνα πολεμικὲς περιόδους.

ΣΩΒΙΝΙΣΤΗΣ

Σωβινιστὴς εἶναι ὁ ἄκρως ἐθνικιστής, ὁ ὑπερεθνικιστὴς ἰδίως δὲ ἐκεῖνος ποὺ προβάλλει ἀδίκως ὑπερβολικὲς ἀξιώσεις ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους του ἐπὶ ζημίᾳ τῶν γειτονικῶν ἢ ἄλλων Ἐθνῶν.

Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΕΙΣ - ΠΑΡΑΝΟΜΟΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ

Ὑπὸ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Β'
κ. **ΚΩΝΣΤ. ΤΟΥΖΕΝΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

12. Ψυχολογικαὶ ἀντιδράσεις τοῦ κοινοῦ.

***

12. Ψυχολογικαὶ ἀντιδράσεις τοῦ κοινοῦ.

Εἶναι φυσικὸν ἐκ τῶν τοιούτων ἐνεργειῶν τῆς δημοσίας δυνάμεως, ὁσονδήποτε καὶ ἐὰν αἱ ἐνέργειαι αὗται ἐπιβάλλονται ἐξ αὐτῶν τούτων τῶν πραγμάτων, νὰ ἐπέρχωνται δυσάρεστα ἐπακόλουθα ὑλικὰ καὶ ἠθικά, εἰς βάρος τόσον τῶν ἀτόμων τῶν ἀποτελούντων τὰς μάζας τοῦ πλήθους, ὅσον καὶ τῶν ἀποτελούντων τὴν δημοσίαν δύναμιν.

Ἀπὸ πλευρᾶς ἀστυνομικῆς τακτικῆς ἐξεταζόμενον τὸ θέμα τῆς χρήσεως ὅπλων ἐνέχει σοβαρωτάτην ἠθικὴν σημασίαν.

Ἡ κοινὴ γνώμη κατὰ κανόνα, εἰς τοιούτου εἴδους θέματα εἶναι λίαν αὐστηρὰ διὰ τὴν ἀστυνομικὴν δύναμιν, μὴ δυναμένη δὲ νὰ ἀντιληφθῇ τὴν πραγματικὴν κατάστασιν ἢ πολλάκις μεγαλοποιοῦσα τὰ γεγονότα εἰς βάρος τῆς Ἀστυνομίας ἐπιρρίπτει ὁλόκληρον τὴν εὐθύνην εἰς αὐτήν.

Σπεύδει εἰς κρίσεις καὶ ἐπικρίσεις διὰ τὴν στάσιν τὴν ὁποίαν ἐτήρησεν ἡ Ἀστυνομία κατὰ τὰ γεγονότα καὶ πολλάκις ἄνευ ψυχραίμου καὶ ἠρέμου λογικῆς, ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν πάντως τῶν σκηνῶν, ἀποδίδει τήν εὐθύνην εἰς αὐτήν.

Ἄνισος μεταχείρισις. Ἄρνησις τοῦ ρόλου καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἀστυνομίας.

Εἶναι γεγονὸς ὅτι ἡ Ἀστυνομία διὰ νὰ ἐπιτύχῃ πρέπει νὰ σέβηται τοὺς πολίτας καὶ νὰ ἔχῃ μετ' αὐτῶν ψυχικὴν ἐπαφὴν καὶ ἐπ' αὐτοῦ οὐδεὶς ἀμφιβάλλει, ἴσως δὲ μᾶς δοθῇ εὐκαιρία νὰ διαπραγματευθῶμεν τὸ θέμα ἐξετάζοντες τὰς σχέσεις Ἀστυνομίας καὶ κοινοῦ. Ἀλλὰ καὶ οἱ πολῖται ἔχουν καθῆκον, ἵνα ὑπάρξῃ ἡ ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἁρμονικὴ συμβίωσις, νὰ ὑπακούουν εἰς τὰς συστάσεις καὶ ὑποδείξεις τῶν ἀστυνομικῶν, ἀφοῦ γίνονται πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ τῆς ὁλότητος. Ἡ κακοποίησις ἀστυνομικῶν, ὡς συνέβη κατὰ τὸ συλλαλητήριον τῆς 9-5-56 καὶ εἰς τὴν συγκέντρωσιν ἀπεργῶν οἰκοδόμων τῆς 1-12-60, ἡ χρησιμοποίησις δεινῶν ὕβρεων, ἀμφισβητουσῶν καὶ τὰ πατριωτικὰ αὐτῶν αἰσθήματα, δὲν εἶναι ἐπιτετραμένα εἰς εὐνομούμενον Κράτος.

Δυστυχῶς ὄχι σπανίως, ὅμως ἀνεξετάστως καὶ ἐπιπολαίως ὄχι μόνον ἀπὸ ἄτομα ἔχοντα λόγους νὰ καταφέρωνται ἐναντίον τῆς Ἀστυνομίας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλα, εὐκόλως παρασυρόμενα, καταβάλλεται πολλάκις προσπάθεια δημιουργίας κλίματος μειονεκτικοῦ διὰ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας. Χωρὶς νὰ ἐπιδιώκηται ἡ ἀτιμωρησία τῶν παρεκτρεπομένων ὀργάνων δὲν πρέπει νὰ παραβλέπουν, οἱ εὔκολοι ἐπικριταί, ὅτι ἄδικοι ἐπικρίσεις, μαραίνουν τὸν ἐνθουσιασμὸ τῶν ὀργάνων καὶ μειώνουν τὸν ὑπηρεσιακὸν αὐτῶν ζῆλον.

Κατὰ τὴν 30ην Ἰουνίου 1959 ἐδίδετο εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» ποδοσφαιρικὴ συνάντησις μεταξὺ τῶν ὁμάδων «Ἀμέρικα Βραζιλίας» καὶ «Ὀλυμπιακοῦ». Ἡ συνάντησις θὰ ἐπραγματοποιεῖτο κατὰ τὰς ἑσπερινὰς ὥρας καὶ τὸ πλῆθος τῶν θεατῶν, κατὰ κανόνα ἐργαζομένων καὶ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας, μικρὸν χρόνον εἶχεν εἰς τὴν διάθεσίν του διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ γήπεδον. Ἡ ἀστυ-

νομικὴ δύναμις εὑρεθεῖσα πρὸ μεγάλων μαζῶν πλήθους, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπῆρχον καὶ ἄτομα στερούμενα εἰσιτηρίου ἠναγκάσθη ν' ἀπαγορεύσῃ προσωρινῶς τὴν εἴσοδον, ν' ἀπομακρύνῃ τοὺς μὴ ἔχοντας εἰσιτήρια καὶ νὰ θέσῃ ὑπὸ ἔλεγχον τοὺς εἰσερχομένους διὰ τὴν κανονικὴν εἴσοδόν των. Τὸ ὀλιγόλεπτον κλείσιμον τῶν θυρῶν ἐδημιούργησε τοιαύτην ἀνωμαλίαν καὶ ταραχήν, ὥστε οἱ ἀστυνομικοὶ ἠναγκάσθησαν νὰ κάμουν χρῆσιν τῶν «γκλόμπς».

Τὸ γεγονὸς τοῦτο προεκάλεσε δυσμενέστατα σχόλια καὶ σοβαρὰς ἐπικρίσεις ὅλου σχεδὸν τοῦ τύπου. Σημειώματα, κύρια ἄρθρα, ἐπιστολαὶ κ.λ.π., ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰς ἐφημερίδας, καταδικάζουσαι τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν τῆς 'Αστυνομίας.

Μόνον ἡ ἐφημερὶς «'Ακρόπολις» τῆς 3ης 'Ιουλίου 1959 εἰς ἄρθρον της «περὶ 'Αστυνομίας» λαβοῦσα ἀφορμὴν ἐκ τῶν δημοσιευθεισῶν ἐπικρίσεων, ἔγραφε τὰ ἑξῆς :

«Τὰ ἐπεισόδια τὰ ὁποῖα ἐσημειώθησαν πρὸ τριημέρου ἔξω τοῦ γηπέδου τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» ἔδωσαν τὴν ἀφορμὴν γενικῆς ἐκστρατείας τοῦ τύπου—δὲν πρόκειται δὲ περὶ τοῦ κομμουνιστικοῦ μόνον, ὁ ὁποῖος ἔχει κάθε συμφέρον πρὸς τοῦτο—ἐναντίον τῆς 'Αστυνομίας. Καὶ ἐκ πρώτης μὲν ὄψεως ἡ ἐκστρατεία δὲν φαίνεται ἀδικαιολόγητος, δι' αὐτὸ δὲ καὶ εἶναι πιθανὸν νὰ ἔχῃ «πιάσει» πλησίον τῶν πολιτῶν. Εἰς τὴν πραγματικότητα, ὅμως, εἶναι ἐκστρατεία ἐπικίνδυνος.

«'Ετραυματίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν κατὰ τὰ ἐπεισόδια ἐκεῖνα ἑπτὰ πολῖται, κτυπηθέντες μὲ κλόμπς, δύο ἐξ αὐτῶν ὑπέστησαν ἐλαφρὰν διάσεισιν, ἐνῷ οἱ ὑπόλοιποι ἁπλῶς ἐμωλωπίσθησαν. Καὶ εἶναι βεβαίως τὸ θέμα πρόσφορον εἰς ἐκμετάλλευσιν καὶ νευρικὰς διαμαρτυρίας. 'Αποσιωπᾶται ὅμως ἀπὸ τοὺς ρίπτοντας τὸν λίθον τοῦ ἀναθέματος, ἢ θεωρεῖται καὶ ἀσήμαντον, τὸ βασικὸν γεγονός: ὅτι οἱ ὀλίγοι ἀστυνομικοί, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνῆκεν ἡ εὐθύνη νὰ προστατεύσουν τὴν τάξιν, εἶχον νὰ ἀντιμετωπίσουν 18.000 ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι ἠξίουν—ἔχοντες ὅλον τὸν δίκαιον μὲ τὸ μέρος των ἀφοῦ εἶχον πληρώσει τὰ εἰσιτήριά των—καὶ ἀπεπειρῶντο νὰ εἰσέλθουν βιαίως εἰς τὸ ἤδη ὑπερπλῆρες γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ.

«'Οφείλουν λοιπὸν οἱ ἐκστρατεύσαντες κατὰ τῆς 'Αστυνομίας μὲ τόσον ἀδικαιολόγητον ἐπιπολαιότητα, νὰ εἴπουν αὐτοί: πρῶτον, τί θὰ συνέβαινεν ἂν ἡ 'Αστυνομία δὲν κατώρθωνε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν βιαίαν εἴσοδον τῶν 18.000 αὐτῶν ἀνθρώπων εἰς τὸ γήπεδον καὶ ἐπήρχετο ἐντὸς αὐτοῦ ἡ μοιραία σύγκρουσις μὲ τοὺς κατέχοντας ἤδη τὰς ἐξέδρας. Πόσοι θὰ ἐτραυματίζοντο καὶ πόσα θὰ ἦσαν τὰ θύματα ἐκ τοῦ πανικοῦ ὁ ὁποῖος βεβαίως θὰ ἐπηκολούθει. Καὶ δεύτερον, μὲ ποῖα μέσα θὰ ἔπρεπε νὰ προλάβουν οἱ ἀστυνομικοὶ τὸ ἐντὸς τοῦ γηπέδου δρᾶμα, ἂν ὄχι μὲ τὰ κλόμπς—τὰ ὁποῖα ἄλλωστε ἡ Πολιτεία τοὺς ἔδωσε πρὸς αὐτὸν τὸν σκοπὸν—προκειμένου νὰ ἀντιμετωπίσουν αὐτοὶ οἱ ἐλαχιστότατοι, τόσας χιλιάδας ἐξηγριωμένων ἀνθρώπων.

«'Η ἐπίκρισις εἶναι βεβαίως εὔκολος, ὅταν μάλιστα ἔχει ὡς στήριγμα καὶ ἑπτὰ μωλωπισθέντας πολίτας. 'Αλλ' οἱ εὔκολοι ἐπικριταὶ θὰ ὤφειλον νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν των καὶ τοῦτο: ὅτι ἀφοπλίζουν ψυχικῶς τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους καὶ εἶναι πιθανὸν νὰ τοὺς ὁδηγήσουν εἰς ἀπροθυμίαν ἐκτελέσεως τοῦ καθήκοντός των. Τὸ νὰ ἀντιμετωπίσουν 50 ἢ 100 ἄοπλοι ἀστυνομικοὶ 18.000 ἀνθρώπους εἶναι ἤδη δυσκολώτατον ἐγχείρημα. Βεβαίως δὲ γίνεται ἀκόμη δυσκολώτερον, ὅταν ἐκεῖνοι εἰς τοὺς ὁποίους ἀνατίθεται, γνωρίζουν ὅτι θὰ εἶναι ἀμέσως ἔπειτα τὰ θύματα μιᾶς ἀδίκου κατακραυγῆς. Δὲν θέλομεν νὰ εἴπωμεν μὲ τοῦτο ὅτι δὲν σημειώνονται εἴς τινας περιπτώσεις ὑπερβασίαι καὶ νευρικότητες τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων καὶ δὲν διενοήθημεν κἂν νὰ γίνωμεν οἱ συνήγοροι παρεκτροπῶν. 'Αλλ' ἕτερον ἑκάτερον. Οἱ παρεκτρεπόμενοι εἶναι ἄλλο καὶ τὸ σύνολον τῶν ἀστυνομικῶν ἄλλο. Οἱ πρῶτοι λογοδοτοῦν καὶ τιμωροῦνται πειθαρχικῶς ἢ καὶ ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης καὶ συνετίζονται ἢ ἀπομακρύνονται ἐκ τοῦ Σώματος. Οἱ ἄλλοι ὅμως,—ἡ ὁλότης—ἔχουν δικαιώ-

ματα ἐπὶ τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἐνισχύσεώς μας ἀκόμη. Ἀντιπροσωπεύουν τὴν δύναμιν ἡ ὁποία ἔχει τὴν βαρυτάτην ἀποστολὴν τῆς διατηρήσεως τῆς ἐννόμου τάξεως καὶ τῆς προστασίας τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας τῶν πολιτῶν. Ἂν τοὺς ἀποκαρδιώσωμεν καὶ τοὺς ἀφοπλίσωμεν ψυχικῶς θὰ ἔχωμεν διαλύσει οὐσιαστικῶς τὴν Ἀστυνομίαν μας. Καὶ ὑπάρχει ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ ἐνδεχόμενον νὰ τὴν χρειασθῶμεν κάποτε καὶ νὰ μὴν τὴν ἔχομεν».

Ἐπὶ τούτου ἀκριβῶς τοῦ σημείου ἀξίζει τὸν κόπον νὰ παραθέσωμεν τὸ κείμενον τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 21-5-56 ἐξ ἀφορμῆς τῶν γεγονότων τῆς 9-5-56 ἡμέραν καθ' ἣν ὡς προελέχθη διεδραματίσθησαν αἱματηρὰ γεγονότα εἰς τὰς Ἀθήνας κατὰ τὸ γενόμενον συλλαλητήριον πρὸς ἀποτροπὴν ἐκτελέσεως Κυπρίων ἀγωνιστῶν.

Δ. Μακρῆς (Ὑπ. Ἐσωτ.): Ἀσχέτως τῶν ἀπόψεων αὐτῶν ἢ τῶν γενικωτέρων ἀπόψεων ἐπὶ τῶν γεγονότων κύριοι βουλευταί, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐνδεχομένως νὰ ὑπάρχουν ἀντιτιθέμεναι ἐκδοχαί, ἐκεῖνο δι' ὃ ἐκφράζω ἰδιαιτέραν πικρίαν εἶναι ἡ ἐν γένει μεταχείρισις τῶν Σωμ. Ἀσφαλείας ἀπὸ μέρους τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἰδιαιτέρως ἀπὸ μέρους τοῦ τύπου αὐτῆς. Τὰ ὄργανα, οἱ ἀξ/κοὶ καὶ ὁπλῖται τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας εἶναι ὅπως καὶ σεῖς γνωρίζετε τέκνα τοῦ λαοῦ καὶ μάλιστα τέκνα τῶν πενεστέρων τάξεων, χειμαζόμενα καὶ ὑπὸ συνθήκας δεινὰς ἐκπληροῦντα καθήκοντα διατεταγμένα καὶ ἱερὰ ἐν ὀνόματι τῶν ὁποίων σύμπαντες διαβιοῦμεν ὑπὸ τὸ κρατοῦν καθεστὼς καὶ ἐπιπροσθέτως δύναται νὰ κρατῇ καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις τὰς θέσεις της διὰ νὰ βάλῃ ἐξ αὐτῶν λαύρως ἐναντίον τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.

Γ. Παπανδρέου: Κύριε Πρόεδρε τῆς Βουλῆς, θεωρῶ στοιχειῶδες χρέος μου νὰ διακηρύξω, ὅτι οὐδεὶς εἰς τὰς τάξεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως στρέφεται ἐναντίον τῶν Σωμ. Ἀσφαλείας. Θρηνοῦμεν τὰ θύματα καὶ τῶν δύο μετώπων, διότι εἶναι τέκνα τοῦ λαοῦ. Ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους ἐλέγχομεν δὲν εἶναι οἱ ἄνδρες τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐπίσης πατριῶται καὶ ἐπίσης θύματα, ἀλλὰ εἶναι ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία ἔχει εὐθύνας.

Δ. Μακρῆς (Ὑπ. Ἐσωτ.): Κύριε Πρόεδρε ὑποστηρίζω ὅτι ἐκ τῶν χειλέων τῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲν ἐδόθη εὐκαιρία νὰ ἐκφύγῃ οὔτε μία λέξις συμπαθείας διὰ τοὺς 100 ἀστυφύλακας οἱ ὁποῖοι ἐτραυματίσθησαν μεταξὺ τῶν ὁποίων πολλοὶ βαρέως. Δὲν ἠκούσθη οὔτε μία λέξις διὰ τὰ θύματα τῆς Ἀστυνομίας, οὔτε μία λέξις διὰ τὸν νεκρόν της.

Κύριοι βουλευταί ἐνόμισα ὅτι εἰδικῶς διὰ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας θὰ ἔδει νὰ ἐκφρασθῇ ἡ πικρία αὕτη παρ' ἐμοῦ ὡς ἐκπροσωποῦντος ταῦτα, κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτήν. Νομίζω ὅτι ἀποτελεῖ καὶ σφάλμα καὶ κίνδυνον μέγα νὰ πλήσσωνται διαδοχικῶς διάφοροι κρατικαὶ ὑπηρεσίαι, αἱ ὁποῖαι πάντοτε ἐχρησιμοποιήθησαν καὶ τῶν ὁποίων αἱ ὑπηρεσίαι προσεφέρθησαν μετὰ ἡρωϊσμοῦ καὶ αὐταπαρνήσεως. Τοῦτο κάλλιον παντὸς ἔπρεπε νὰ γνωρίζῃ ἡ ἀντιπολίτευσις, ἡ ὁποία εἰς τὸ πρόσφατον παρελθὸν ἐποιήσατο ἐκτεταμένην χρῆσιν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν μετ' αὐτοθυσίας διὰ νὰ καταστείλῃ μίαν πρωτοφανῆ ἀνταρσίαν προκληθεῖσαν ἀπὸ μέρους τῆς παρατάξεως ἐκείνης, τὴν ὁποίαν αὐτοὶ πρῶτοι ἔθεσαν ἐκτὸς νόμου. Δι' αὐτὸ ἐκφράζω τὴν πικρίαν διὰ τὴν σιωπήν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐπίθεσιν ἡ ὁποία ἐνεφανίσθη καὶ παρουσιάσθη ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν ἐφημερίδων ἐναντίον τῶν ὀργάνων τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας».

(Συνεχίζεται)

ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΚΕΙΜΕΝΟΥ ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΩΝ

Ὑπὸ Ἀστυν. Β' κ. Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

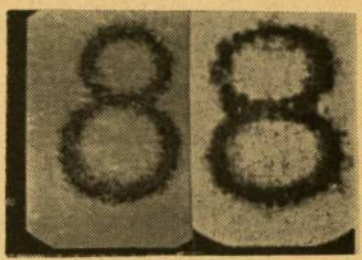
ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

3. Δακτυλογραφήματα διὰ Carbone ληφθέντα (ἀντίγραφα).
4. Προσδιορισμὸς τῆς γραφομηχανῆς δι' ἧς ἐγράφη τὸ δακτυλογράφημα.
5. Τεχνικαὶ διευκρινήσεις καὶ ἀποδείξεις.

***

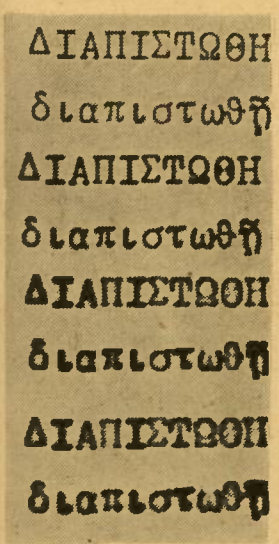
3. Δακτυλογραφήματα διὰ Carbone ληφθέντα (ἀντίγραφα).

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τεχνικῆς διερευνήσεως δύναται νὰ εἶναι ἐπίσης ἀρνητικὸν ἂν τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν δακτυλογράφημα οὐ μόνον δὲν εἶναι τὸ πρωτότυπον, ἀλλ' οὐδὲ τὸ δεύτερον διὰ παρεμβολῆς χάρτου (Carbone) ληφθὲν ἀντίγραφον, ἀλλὰ τῆς 3ης ἢ τῆς 5ης ἢ καὶ ἀπωτέρας διαδοχῆς ἀντίγραφον. Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις τὰ «ἰδιαζούσης» μορφῆς καὶ λεπτὰ χαρακτηριστικὰ σημεῖα τῶν στοιχείων τῆς γραφομηχανῆς, δι' ὧν εἶναι δυνατὸς ὁ προσδιορισμὸς τῆς ταυτότητος αὐτῆς, ἀπόλλυνται προοδευτικῶς εἰς τὰ κατὰ διαδοχὴν ἀπώτερα ἀντίγραφα, διότι τὰ «ἰδιαζούσης» μορφῆς ἴχνη μικραὶ «φθοραὶ» ἢ ἐλλείψεις ἢ παραμορφώσεις τῶν στοιχείων δὲν μεταβιβάζονται πέραν ἑνὸς ὡρισμένου ἀριθμοῦ ἀντιγράφων, συνήθως ἑνός, ἢ δύο τὸ πολὺ καὶ τοῦτο διότι αἱ ἀλλεπάλληλοι παρεμβολαὶ τοῦ ἀντιγραφικοῦ χάρτου (Carbone) μειώνουν σημαντικῶς τὴν εὐκρίνειαν τῆς ἀπεικονίσεως τῶν στοιχείων καὶ τὴν δύναμιν τῆς πλήξεως (ὅρα εἰκ. 10).

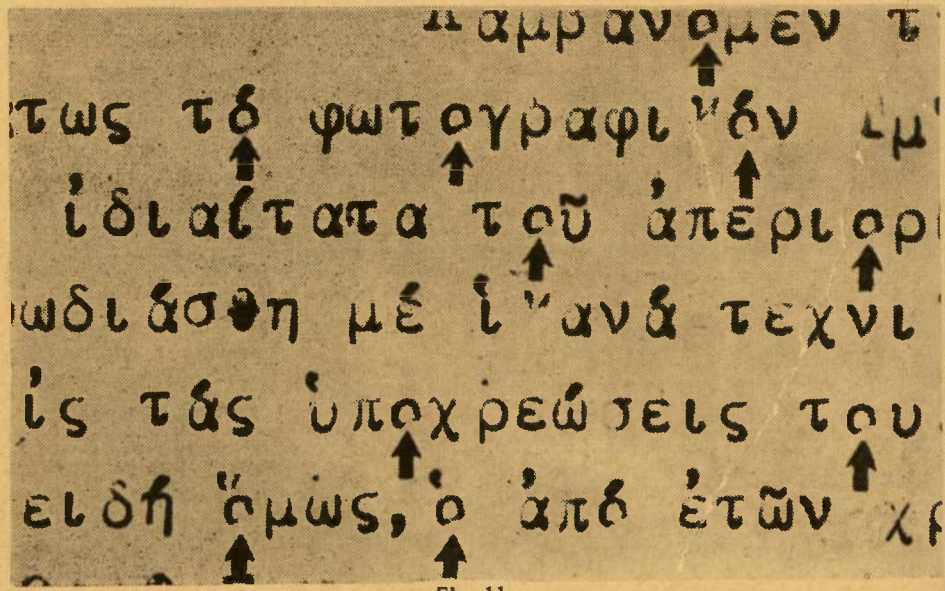
Εἰκ. 9

Παρεκτὸς ὅμως τούτου εἶναι ἐπίσης γνωστὸν ὅτι ἐκ τῆς μειώσεως τῆς εὐκρινείας εἰς τὰ κατὰ διαδοχὴν ἀντίγραφα ἐμφανίζονται καὶ ψευδοφθοραί, ψευδοελλείψεις καὶ ψευδοπαραμορφώσεις τῶν στοιχείων, αἱ ὁποῖαι προέρχονται, ἀκριβῶς ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τῆς εὐκρινείας τῶν ἀπεικονιζομένων στοιχείων καὶ τῆς μειώσεως τῆς δυνάμεως τῆς πλήξεως. Ἂν δέ, ὡς πλειστάκις συμβαίνει, ὑπέστη, ἐκ πολλῆς χρήσεως, τοπικὰς φθορὰς ἢ ἀνωμαλίας ὁ κύλινδρος τῆς γραφομηχανῆς, τότε ὄχι μόνον ψευδοφθοραὶ ἢ ψευδοπαραμορφώσεις τῶν στοιχείων παρατηροῦνται, ἀλλ' ἀναφαίνονται καὶ ἀνωμαλίαι τόσον εἰς τὴν ὁριζόντιον καὶ εἰς τὴν κάθετον διαστίχωσιν, ὅσον καὶ εἰς τὰ μεσογραμματικὰ διαστήματα. Αἱ αὐταὶ δυσκολίαι ἀνακύπτουν καὶ κατὰ τὴν ἐξέτασιν δακτυλογραφήματος ἀντιτύπου πολυγράφου, ἐπιπέδου ἢ περιστροφικοῦ, τοῦ ὁποίου τὸ κείμενον ὡς εἶναι γνωστόν, εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων γράφεται ἐπὶ εἰδικοῦ φύλλου κηροχάρτου (μεμβράνης) διὰ γροφομηχανῆς (δύναται τὸ κείμενον νὰ γραφῇ καὶ δι' εἰδικῆς μεταλλικῆς γραφίδος, ὡς παλαιότερον συνήθως ἐτυποῦντο αἱ μικραὶ κομμουνιστικαὶ προκηρύξεις), ἄνευ παρεμβολῆς τῆς μελανοφόρου ταινίας καὶ κατὰ τὴν πίεσιν τῶν πλήκτρων, ἐντυποῦνται τὰ ψηφία, καταστρεφομένης κατὰ τὰ σημεῖα τῆς πλήξεως τῆς κηρώδους ἐπιφανείας τοῦ χάρτου—μεμβράνης—ὥστε νὰ εἶναι δυνατὴ

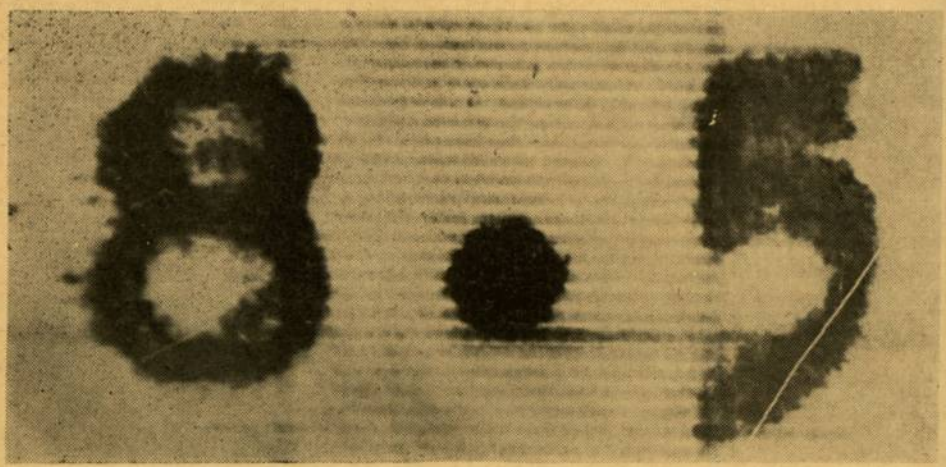
Εἰκ. 10

ἡ πλήρωσις τῶν ἐντυπωμάτων τοῦ σχήματος (σιλουέττας) τῶν ψηφίων δι' εἰδικῆς μελάνης. Ἡ ἀποτύπωσις τῶν γραμμάτων ἀπὸ τὴν μήτραν—μεμβράνην—ἐπιτυγχάνε-

Εἰκ. 11

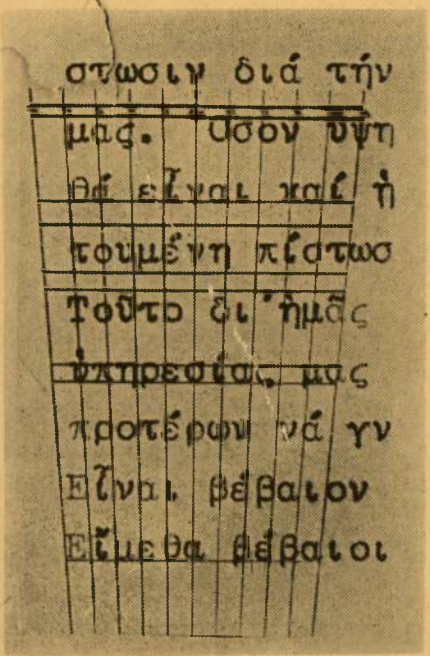
ται κατόπιν τοποθετήσεως αὐτῆς συνήθως ἐπὶ πολυγράφου μετὰ τυμπάνου περιστρεφομένου ἐν ἐπαφῇ πρὸς ἕτερον κύλινδρον ἐξ ἐλαστικοῦ μεταξὺ τῶν ὁποίων συμπιέζεται κατὰ τὴν περιστροφὴν των ὁ λευκὸς χάρτης, ἐφ' οὗ πρόκειται νὰ ληφθῶσι τὰ ἀντίτυπα

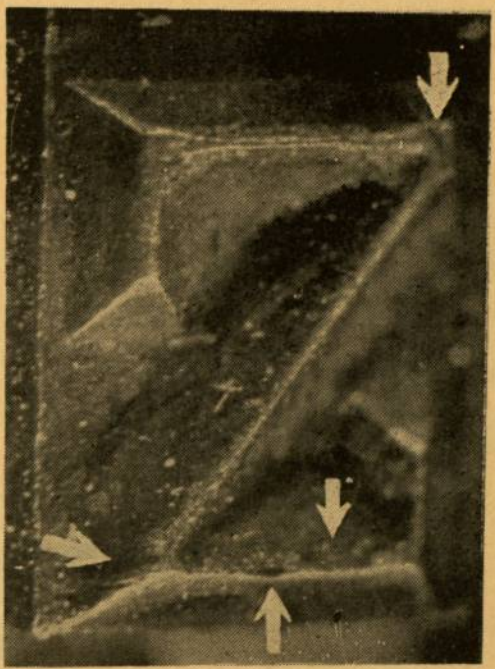
Εἰκ. 12

τοῦ δακτυλογραφήματος. Ἐκ τῆς μήτρας αὐτῆς δύνανται νὰ ληφθῶσι 2.500 ἕως 3.000 ἀντίτυπα καὶ ἂν ἡ μεμβράνη ἔχῃ κατασκευασθῇ μετὰ προσοχῆς καὶ ὁ πολύγραφος εἶναι καλῆς ποιότητος (ὑπάρχουν καὶ ἠλεκτροκίνητοι σήμερον) ἡ ἐκτύπωσις

τῶν γραμμάτων ἐπιτυγχάνεται μὲ πλήρη καθαρότητα καὶ εὐκρίνειαν. Οὐ μὴν ἀλλά, κατὰ τὴν ἐξέτασιν ἑνὸς δακτυλογραφήματος, πρὸς προσδιορισμὸν τῆς ὡρισμένης γραφομηχανῆς ἐπιζητοῦνται ἰδιαζούσης μορφῆς καὶ λεπτὰ στοιχεῖα τῆς γραφομηχανῆς. Ἀλλὰ τὰ στοιχεῖα ταῦτα ἐξαρτῶνται, εἰς τὰς περιπτώσεις ἀντιτύπων πολυγράφου: α) ἀπὸ τὰ ἐντυπώματα τῶν σχημάτων τῶν ψηφίων ἐπὶ τῆς κηρώδους ἐπιφανείας τοῦ εἰδικοῦ χάρτου—μεμβράνης—καὶ ἤτις ἄλλως ἄλλοτε διατρυπᾶται, δηλαδὴ πλήρως, ἐλλιπῶς ἢ παντάπασιν, β) ἀπὸ τὴν ποιότητα τῆς εἰδικῆς μελάνης ἤτις χρησιμοποιεῖται διὰ τὰ ἀντίτυπα τῶν πολυγράφων, γ) ἀπὸ τὴν πίεσιν καὶ τὴν

Εἰκ. 13

Εἰκ. 14

ποιότητα τῆς ἐπιφανείας τῶν κυλίνδρων τοῦ πολυγράφου καὶ δ) τὴν ποιότητα τοῦ χάρτου ἐφ' οὗ λαμβάνονται τὰ ἀντίτυπα.

Τούτου ἕνεκεν ἡ δυνατότης προσδιορισμοῦ τῆς ὡρισμένης γραφομηχανῆς κατόπιν σπουδῆς δακτυλογραφήματος ἀντιτύπου πολυγράφου εἶναι λίαν περιωρισμένη καὶ σπανίως ἐπιτυχής. Εὐκολώτερος καὶ συχνότερος εἶναι ὁ καθορισμὸς τοῦ τύπου τῆς γραφομηχανῆς δι' ἧς ἐγράφη ἡ μήτρα—μεβράνη— (Stencil) τοῦ ἀντιτύπου τοῦ πολυγράφου.

Ἀλλὰ μέχρι τοῦδε ἐξετέθησαν μόνον αἱ ἀρνητικαὶ περιπτώσεις καὶ ἡ Ἀστυνομία ἐπιθυμεῖ νὰ ἔχῃ μεθόδους διὰ τῶν ὁποίων νὰ δύναται νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν γραφομηχανὴν δι' ἧς ἐγράφη τὸ ἐπιλήψιμον κείμενον (κομμουνιστικαὶ προκηρύξεις, ἐκβιαστικαὶ ἐπιστολαί, πλαστογραφίαι κ.λ.π.).

4. Προσδιορισμὸς τῆς γραφομηχανῆς δι' ἧς ἐγράφη τὸ δακτυλογράφημα.

Ἂν ὁ καθορισμὸς τοῦ τύπου τῆς γραφομηχανῆς παρουσιάζῃ δυσκολίας καὶ κινδύνους, αἱ δυσκολίαι καὶ οἱ κίνδυνοι αὐξάνουν κατὰ πολὺ ἐν τῇ προσπαθείᾳ προσδορισμοῦ τῆς ὡρισμένης γραφομηχανῆς, δι' ἧς ἐγράφη ὡρισμένον κείμενον καὶ εἰς

τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων ἡ ἐπιδίωξις αὕτη εἶναι ἄκρως δυσχερὴς ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τὰς συγχρόνους γραφομηχανὰς τῶν μεγάλων ἐργοστασίων, αἵτινες εἶναι συνήθως ἀμέμπτου κατασκευῆς—τέλειαι. Διὸ καὶ τοῦτο ἐπιτυγχάνεται κατ' ἀρχὴν μόνον ὁσάκις ὑπάρχουν, ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας, τῶν ἐκ χάλυβος ψηφίων, ἀριθμῶν, σημείων στίξεως, ἰδιαζούσης μορφῆς χαρακτηριστικὰ σημεῖα (ὅρα εἰκ. 11) καὶ κατὰ δεύτερον λόγον ἐπὶ τῇ βάσει ἐλαττωμάτων τῆς ὁριζοντίου ἢ καθέτου διαστιχώσεως ἢ τῆς μεγαλυτέρας ἢ μικροτέρας πιέσεως πρὸς τὴν μίαν ἢ ἑτέραν πλευρὰν ἢ πρὸς τὸ ἄνω ἢ πρὸς τὸ κάτω ἄκρον, κατὰ τὴν ἀποτύπωσιν τῶν ψηφίων, ἀριθμῶν κ.λ.π. τῆς γραφομηχανῆς ἐπὶ τοῦ χάρτου. Τὰ ἴχνη ταῦτα, δυνατὸν νὰ ὀφείλωνται : α) εἰς τὰ χρησιμοποιηθέντα ἐργαλεῖα κατασκευῆς τῶν ψηφίων, ἀριθμῶν καὶ σημείων στίξεως, β) εἰς τὰς φθορὰς ἢ βλάβας τῶν ψηφίων, ἀριθμῶν κλπ συνεπείᾳ τῆς χρήσεως ἢ κακῆς συντηρήσεως τῆς γραφομηχανῆς, γ) εἰς τὴν [illegible]βην τῆς περιφερείας τοῦ κυλίνδρου ἢ τῶν ὀδοντωμάτων τοῦ τροχοῦ διαστιχώσεως, προκειμένου περὶ ἐλαττωμάτων τῆς ἐλλειποῦς ἀποτυπώσεως ψηφίου τινὸς ἢ τῆς ὁριζοντίου ἢ καθέτου διαστιχώσεως. Ἡ ἀνίχνευσις τῶν ἰδιαζούσης μορφῆς ἰχνῶν καὶ ἐλαττωμάτων ἀπαιτεῖ οὐ μόνον θεωρητικὰς γνώσεις, οὐ μόνον μεγάλην ἐμπειρίαν, ἀλλὰ καὶ εἰδικὰ μικρομετρικὰ καὶ ὀπτικὰ ὄργανα. Διὰ τῶν πρώτων καταμετρεῖται τὸ μέγεθος (ὅρα εἰκ. 12), αἱ ἀποστάσεις, ἡ εὐθυγράμμησις, ἡ κλίσις τῶν γραμμάτων κ.λ.π. (ὅρα εἰκ. 13) διὰ τῶν δευτέρων καθίστανται ὁραταὶ αἱ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν μεταλλικῶν ψηφίων, ἀριθμῶν ἢ σημείων στίξεως, μικροσκοπικαὶ φθοραί ἢ βλάβαι (ὅρα εἰκ. 14).

5. Τεχνικαὶ διευκρινήσεις καὶ ἀποδείξεις.

Ὡς ἐλέχθη ἤδη τὸ σχῆμα καὶ ἡ ἐν γένει μορφολογικὴ ἐμφάνισις τῶν ἐκ χάλυβος ψηφίων, ἀριθμῶν καὶ σημείων στίξεως, ἀποτελοῦν ἴδια καὶ χαρακτηριστικὰ σημεῖα ἑνὸς ἑκάστου τύπου γραφομηχανῆς. Δύναται ταῦτα —τὰ στοιχεῖα—νὰ εἶναι τοῦ αὐτοῦ ρυθμοῦ οἷον (Pica, Elite, Romam, Gofhic κ.λ.π.) νὰ ἔχουν ἴσως καὶ τὸ αὐτὸ πάχος καὶ τὸ αὐτὸ μέγεθος, ἀλλὰ νὰ ὑπάρχουν μορφολογικαὶ διαφοραὶ τοιαῦται ἐν ταῖς λεπτομερείαις τῆς καθόλου διαμορφώσεώς των, αἱ ὁποῖαι ὑπὸ ἰσχυρὰν μεγέθυνσιν (λαμβανομένη ὑπὸ ἔντονον ἀμφοτερόπλευρον πλάγιον φωτισμὸν) γίνονται ἐμφανῶς ἀντιληπταὶ καὶ καθιστοῦν δυνατὴν οὐ μόνον τὴν διάκρισιν τῶν διαφόρων τύπων γραφομηχανῶν, ἀλλὰ καὶ τὸν καθορισμὸν τῆς ταυτότητος αὐτῶν, ἤγουν τὴν ἀνεύρεσιν καὶ τοῦ τύπου καὶ τῆς ὡρισμένης γραφομηχανῆς.

Εἰκ. 15

Οἱ σχεδιασταὶ καὶ οἱ τεχνικοὶ τῶν συγχρόνων γραφομηχανῶν ἔχουν τακτοποιήσει τὰ διάφορα ἐξαρτήματα κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ὁ χειρισμὸς αὐτῶν νὰ εἶναι εὔκολος καὶ λίαν ἀποδοτικός, ἔτι δὲ ἡ ποιότης τῶν ὑλικῶν αὐτῶν εἶναι ἀρίστη, ὥστε ἐλάχιστα ἴχνη καὶ ἐλαττώματα νὰ δύναταί τις νὰ ἀνεύρῃ ἐπὶ κειμένου γεγραμμένου διὰ τῶν συγχρόνων γραφομηχανῶν. Ἡ πάροδος τοῦ χρόνου, ἡ κακὴ χρῆσις καὶ ἡ ἐλλιπὴς συντήρησις ἔχουν ὡς ἐπακόλουθα τὴν τριβήν, τὴν θραῦσιν καὶ γενικῶς τὴν φθορὰν τῶν χαρακτήρων τῆς γραφομηχανῆς ὅρα εἰκ. 15 εἰς ἣν ἀπεικονίζεται μὲ κατάδηλον τὴν φθορὰν ἐπὶ τοῦ ἄκρου ἀριστεροῦ ποδὸς τῆς πρώτης καθέτου γραμμῆς τὸ κεφαλαῖον γράμμα Η.

Τὰ ἴχνη καὶ τὰ ἐλαττώματα ἐπὶ τῶν καινουργῶν μηχανῶν, κατ' ἀρχὰς εἶναι ἀσθενῆ, ἡ πάροδος τοῦ χρόνου καὶ ἡ χρῆσις συντελοῦν εἰς τὴν ποιοτικὴν καὶ ποσοτικὴν αὔξησιν αὐτῶν καὶ εὐχεραίνουν οὕτω τὴν διαπίστωσιν τῆς ὡρισμένης γραφομηχανῆς.

(Συνεχίζεται)

ΠΟΜΜΕΡΕΝΚΕ
(POMMERENKE)
Ο ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ

Ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων ἀξ/κῶν Ἀστυνομίας κ. κ. OTTO ZIZMANN καὶ RUDOLF GUT τῆς FREIBURG, κατὰ μετάφρασιν κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΟΥ**

Εἰς τὸ Γερμανικὸν ἐγκληματολογικὸν περιοδικὸν «Kriminalistik» τοῦ Ἀμβούργου, ἄρχισε δημοσιευομένη ἡ περιγραφὴ τῶν ἐγκλημάτων τοῦ Πομμερένκε, ὁ ὁποῖος ἀνεστάτωσε τὴν περιφέρειαν Σουτμπάντεν τῆς Νοτιοδυτικῆς Γερμανίας καὶ ὁ τρόπος τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ ἐγκληματίου. Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» θὰ δώσουν μετάφραση τῆς μελέτης αὐτῆς, ἡ ὁποία ἐγράφη ἀπὸ ἀνωτέρους Γερμανοὺς ἀστυνομικούς. Τὸ πρῶτον μέρος τῆς μελέτης ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ φύλλον τοῦ Φεβρουαρίου 1961 τοῦ περιοδικοῦ «Kriminalistik»:

Δὲν εἶναι παράξενο τὸ γεγονὸς τοῦ ὅτι συμβαίνουν πολλὰ ἐγκλήματα στὴν περιοχὴ τῆς Νοτιοδυτικῆς Γερμανίας, διότι τὸ μέρος αὐτὸ μᾶς προσελκύει ὅλους μὲ τὴ φυσική του ὁμορφιά. Ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος βρίσκεται τὸ Μαῦρο Δάσος (Schwarzwald) μὲ τὰ ὡραῖα ξέφωτα καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος μιὰ ἔκτασις 250 χιλιομ. φυσικῆς ὁμορφιᾶς τῶν Γαλλοελβετικῶν συνόρων.

Αὐτὴ ἡ τοποθεσία προσελκύει ὅλους τοὺς ἐκδρομεῖς ἀλλὰ δυστυχῶς καὶ τοὺς ἐγκληματίας, διότι ἐκεῖ λόγῳ τῆς γεωγραφικῆς θέσεως εἶναι εὔκολο νὰ διαπράξουν ἐγκλήματα καὶ νὰ διαφύγουν τὴν καταδίωξι καὶ σύλληψή τους. Σ' αὐτὴ τὴ γωνιὰ τῆς Δυτικῆς Γερμανίας σύμφωνα μὲ τὴ στατιστικὴ γίνονται τὰ περισσότερα ἐγκλήματα ἀπὸ κάθε ἄλλη τοποθεσία καὶ τὸ ἔργο τῆς ἀνακαλύψεως καὶ τῆς συλλήψεως τῶν ἐγκληματιῶν καθὼς καὶ τῆς προστασίας τοῦ πληθυσμοῦ ἔχει ἀνατεθῆ ἐξ ὁλοκλήρου στὴν ἀστυνομίαν τῆς Σουντμπάντεν (Sudbaden). Οἱ δυσκολίες καὶ οἱ κόποι ποὺ καταβάλλει ἡ ἀστυνομία καταφαίνονται στὴν ἔκθεσι τὴ σχετικὴ μὲ τὶς προσπάθειες ποὺ κατέβαλεν ἡ ἀστυνομία γιὰ νὰ συλλάβῃ τὸν Πομμερένκε (Pommerenke). Προτοῦ ὅμως ἀναφέρουμε γιὰ τὴν προσωπικότητα τοῦ ἐγκληματίου αὐτοῦ πρέπει νὰ δώσουμε μερικὰ δείγματα τῆς ἐγκληματικῆς του δράσεως σ' αὐτὴ τὴν περιοχή, τ' ἀκόλουθα :

Τὶς πρωϊνὲς ὧρες τῆς 26-2-1959, βρέθηκε στὴν περιφέρεια τῆς πόλεως Καρλσρούης (Karlsryhe) στὸ νοτιοανατολικὸ σημεῖο τοῦ μεγάλου αὐτοκινητόδρομου Καρλσρούης—Ντούρλαχ (Karlsruhe—Durlach) δηλ. σὲ ἕνα πολυσύχναστο μέρος, δίπλα σὲ δυὸ δένδρα τὸ πτῶμα μιᾶς γυναικὸς σκεπασμένο μ' ἕνα πράσινο παλτό. Κοντὰ στὰ σκορπισμένα μικροπράγματα δὲν βρέθηκε τίποτε ποὺ ν' ἀποδεικνύῃ τὴν ταυτότητα τοῦ θύματος καὶ κατὰ συνέπειαν πρὶν γίνῃ ὁποιαδήποτε ἐνέργεια τὸ πτῶμα ἔπρεπε ν' ἀναγνωρισθῆ. Μετὰ ἀπὸ σχετικὲς ἔρευνες διεπιστώθη ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τῆς 49ετοῦς ἀνυπάνδρου γυναικὸς Χίλντα Κόντερ (Hilda Konter), ἡ ὁποία ἐργάζετο ὡς ἔκτακτος ὑπάλληλος σὲ ἐργοστάσιο κοσμημάτων στὴν Καρλσρούη (Karlsryhe) ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ποὺ εἶχεν ἔλθει ὡς πρόσφυξ ἀπὸ τὴν Ἀνατολικὴ Γερμανία.

Αὐτὴ κατοικοῦσε στὸ Ντούρλαχ (Durlach) ἕνα προάστιο τῆς Καρλσρούης (Karlsryhe) καὶ γύριζε μὲ τὰ πόδια σπίτι της μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐργασίας της.

Ὅλα τὰ σημάδια **ἔδειχναν** ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ ἔγκλημα σεξουαλικῆς μορφῆς. Τὸ φόρεμά της καὶ τὰ ἐσώρρουχά της ἦταν σχισμένα καὶ πεταγμένα δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ καὶ ἔτσι τὸ κορμί της βρισκόταν ξεγυμνωμένο καὶ μὲ τὸ πρόσωπο ἐστραμμένο πάνω στὸ χορτάρι (μπρούμυτα).

Ἕνα βαθὺ καὶ πρωτόγονο ἄγριο κτύπημα στὸ λάρυγγα εἶχε προκαλέσει προφανῶς τὸ θάνατο. Ἡ ἰατροδικαστικὴ ἐξέτασις **ἐπιστοποίει** ὅτι ἐπρόκειτο περὶ

φόνου καὶ βιασμοῦ. Ἀλλ' ἐτέθη τὸ ἐρώτημα ἂν ὁ βιασμὸς ἔγινε πρὸ ἢ μετὰ τὸ φόνο τοῦ θύματος. Καὶ ἕνα ἄλλο αἴνιγμα ἀπησχόλησε τὴν ἀστυνομία τῆς Καρλσρούης. Τοῦ πῶς δηλ. βρέθηκε τὸ πτῶμα στὴν περιοχὴ αὐτὴ δεδομένου ὅτι τὸ ἔγκλημα προφανῶς διεπράχθη ἀλλαχοῦ.

Μετὰ ἀπὸ ἐπισταμένη ἔρευνα τῆς περιοχῆς εὑρέθη ἕνα φρεσκοσπασμένο ξύλο ἀπὸ τὸ φράχτη τῆς λεωφόρου Ντούρλαχ (1). Αὐτὸ τὸ στοιχεῖον ὡδήγοῦσε στὴ

Ἡ θέσις τοῦ πτώματος τῆς Κόντερ κατὰ τὴν εὕρεσή του, τὴν 26-2-59.

Τὸ πτῶμα τῆς Κόντερ μετὰ ἀπὸ τὴν ἀφαίρεση τοῦ παλτοῦ.

σκέψη ὅτι ἕνας ἄνθρωπος κατέβηκε ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο καὶ τράβηξε τὴ νεκρὴ στὸ χωράφι θέλοντας μ' αὐτὸ τὸν τρόπο νὰ ρίξῃ τὴν ἐνοχὴ σὲ ἄλλο πρόσωπο.

Οἱ ἔρευνες γιὰ τὸν ἄγνωστο δράστη ὑπῆρξαν ἐντονώτατες ἀλλ' ὅλες οἱ προσπάθειες γιὰ τὴν ἀνεύρεσή του ἔμειναν χωρὶς θετικὸ ἀποτέλεσμα.

Τὴ μεγάλη ἑβδομάδα τοῦ 1959 στὴν εἰδυλλιακὴ πολίχνη Χόρυμπεργκ (Hornberg) ἔλαβον χώραν τὰ ἑξῆς :

Ὅπως παντοῦ ἔτσι καὶ σ' αὐτὴ τὴ μικρὴ πόλη, κατὰ τὴ μεγάλη ἑβδομάδα ὑπῆρχεν ἐξαιρετικὴ κίνηση στὰ μαγαζιά.

Ὁ κομμωτὴς τὴ Μεγάλη Τετάρτη εἶχε πολὺ δουλειά. Ὅταν ἐπιτέλους πολὺ πιό ἀργά, ἀπὸ τὴν κανονικὴ ὥρα ποὺ κλείνουν τὰ μαγαζιά, ἔφυγε καὶ ἡ τελευταία

(1) Σ.Μ. Πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι στὰς Γερμανικὰς λεωφόρους καὶ ἐκεῖ ὅπου ὁ δρόμος εἶναι ὑψωμένος γιὰ λόγους τεχνικοὺς ὑπάρχει πεζοδρόμιον διὰ τοὺς πεζοὺς μὲ προστατευτικὸν κιγκλίδωμα, ἄλλοτε ξύλινον καὶ ἄλλοτε συρμάτινον, ὥστε νὰ προφυλάσσῃ τοὺς διαβάτας καὶ νὰ προλαμβάνωνται δυστυχήματα. Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν πρόκειται περὶ ξυλίνου κιγκλιδώματος ἀπ' ὅπου ἐρρίφθη τὸ πτῶμα, κατρακύλησε στὴν πλαγιὰ τοῦ δρόμου καὶ βρέθηκε στὸ χωράφι.

πελάτις του. Ἐπέτρεψε τότε στὴ μαθητευομένη κομμώτρια Καρὶν Βέλντε (Karin Walde) νὰ τὴ χτενίσῃ ἕνας συνάδελφός της, μιὰ καὶ ἡ ἡμέρα τοῦ Πάσχα δὲν ἦταν μακρυά. Τῆς ἔκανε δὲ ὁ προϊστάμενός της αὐτὴ τὴν ἐκδούλευση γιατὶ ἦταν πολὺ εὐχαριστημένος ἀπὸ αὐτήν.

Μετὰ ἀπὸ αὐτὸ κατὰ τὴν 11 μ.μ. ἔπρεπε ἡ κομμώτρια νὰ γυρίσῃ σπίτι της. Ὁ καιρὸς ἦταν συννεφιασμένος καὶ ὁμιχλώδης. Κατοικοῦσε 1 χιλιόμετρο μακρυὰ ἀπὸ τὸν τόπο τῆς ἐργασίας της μαζὶ μὲ τοὺς γονεῖς της στὸ συνοικισμὸ Νιντερβάσσερ (Niderwasser). Ἀργὰ τὴ νύχτα ὁ εὑρισκόμενος σὲ μεγάλη ἀνησυχία πατέρας της, πῆγε στὴν ἀστυνομία τοῦ Χόρνμπεργ καὶ ἀνέφερε ὅτι ἡ κόρη του δὲ γύρισε ἀκόμη ἀπὸ τὴν ἐργασία της.

Βεβαίωσε δὲ ὅτι ἡ κόρη του δὲν γύριζε ποτὲ ἀργὰ χωρὶς νὰ εἶναι τοῦτο γνωστὸ στοὺς γονεῖς της. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο ἀνησυχοῦσε πολύ, ἐσκέπτετο πολλὰ δυσάρεστα πράγματα καὶ παρακαλοῦσε τὴν ἀστυνομία νὰ τὸν βοηθήσῃ γιὰ τὴν ἀνεύρεση τῆς κόρης του.

Ὁ ἀξιωματικὸς τῆς ὑπηρεσίας ὑπεσχέθη στὸ Βέλντε (Walde) ὅτι θ' ἀρχίσῃ ἔρευνες. Τὰ χαράματα τῆς Μεγάλης Πέμπτης συνεκροτήθη μιὰ ὁμάδα ἀναζητήσεως, ἡ ὁποία καὶ εἶχεν ἐπιτυχὲς ἀποτέλεσμα μετὰ ἀπὸ μιὰ ὥρα. Ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν φρικαλέο.

Σὲ ἕνα σημεῖο τῆς Λεωφόρου 33 εἶχε γίνει τὸ ἔγκλημα.

Ἀπὸ τὴν μιὰ πλευρὰ τῆς λεωφόρου ὑπῆρχεν ἕνα ἀνάχωμα πάνω στὸ ὁποῖο εὑρίσκετο μιὰ σιδηροδρομικὴ γραμμή. Τὸ ὕψος τοῦ ἀναχώματος ἦταν $2\,^1/_2$ μέτρα καὶ στὸ ἐπάνω μέρος ἦταν τοποθετημένη μιὰ ξύλινη παράγκα. Τὸ ἀνάχωμα ἦταν κατάφυτο ἀπὸ θάμνους. Στὴν ἀπέναντι πλευρὰ τοῦ δρόμου καὶ στὸ ἄκρο τοῦ πεζοδρομίου ὑπῆρχε ἕνας συρμάτινος φράκτης, γιὰ νὰ προστατεύῃ τοὺς πεζοὺς ἀπὸ μιὰ πλαγιά, σχετικὰ κατηφορική, σὲ βάθος περίπου 8 μέτρων, κατάφυτη ἀπὸ θάμνους καὶ δενδράκια καὶ ἡ ὁποία κατέληγε σ' ἕνα ρυάκι.

Ὅταν ἦλθαν οἱ ὑπάλληλοι τῆς εἰδικῆς ὑπηρεσίας ἐγκληματολογικῶν ἀζητήσεων ἀπὸ τὸ Φράϊμπουργκ (Freibyrg), πῆγαν ἀμέσως στὴν τοποθεσία ποὺ ἔλαβε χώραν τὸ ἔγκλημα.

Τὸ πτῶμα βρισκόταν στὸ μέσον τοῦ ρυακίου πάνω σ' ἕνα σωρὸ ἀπὸ ἄμμο καὶ πέτρες μὲ τὰ νῶτα ἐστραμμένα πρὸς τὴν κοίτη τοῦ ρυακίου. Τὰ ροῦχα εἶχαν πέσει πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι καὶ τὰ ἐσώρρουχα ἦταν κομματιασμένα καὶ πεταμένα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.

Κατὰ τὶς ἔρευνες στὴν περιοχὴ βρέθηκαν στὸ δεξιὸ πεζοδρόμιο τῆς λεωφόρου 333 ἴχνη αἵματος, τοῦφες ἀπὸ μαλλιὰ κι' ἕνα κομμάτι ἁλυσίδας λαιμοῦ. Πιὸ πέρα βρέθηκαν πατήματα ποὺ ὡδηγοῦσαν ἀπὸ τὴ λεωφόρο στὸ πεζοδρόμιο. Στὴν πλαγιὰ τοῦ ρυακίου πάνω στοὺς θάμνους βρέθηκαν κομμάτια ἀπὸ μυαλό. Στὴν ἀπέναντι πλευρὰ ποὺ εὑρίσκετο ἡ παράγκα, κάπου $2\,^1/_2$ μέτρα πιὸ ψηλὰ ἀπὸ τὸ δρόμο ἦταν φανερὰ τὰ ἴχνη πάλης. Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὰ εὑρέθη καὶ ἕνας σωρὸς ἀπὸ πέτρες γρανίτη, ἕνα σπασμένο κουμπὶ καὶ πάνω σὲ μιὰ σανίδα ἕνα ματωμένο ἀποτύπωμα γυναικείου ἀριστεροῦ πέλματος. Κοντὰ στὸ σωρὸ μὲ τὶς πέτρες βρέθηκε ἕνα σχισμένο καὶ καταματωμένο γυναικεῖο πουλόβερ. Ἔτσι τὰ πάντα ἔδειχναν ὅτι ἐκεῖ ἔπρεπε νὰ εἶχε διαπραχθῆ τὸ ἔγκλημα.

Πρόσφατα ἴχνη ἀνωμαλιῶν πάνω στὸ ἔδαφος, ἄφηναν νὰ ἐννοηθῆ ὅτι μεταξὺ θύματος καὶ δράστου διεξήχθη σφοδρὰ πάλη. Ἡ νεκροψία ἀπέδειξε ὅτι χωρὶς ἀμφιβολία ἐπρόκειτο γιὰ σεξουαλικῆς μορφῆς ἔγκλημα. Τὸ θῦμα ὡδηγήθηκε ἐκεῖ βιαίως καὶ ἀφοῦ ἐβιάσθη, ἀκολούθως μὲ μιὰ βαρειὰ πέτρα ἐθανατώθη. Τὸ κρανίο στὸ κέντρο τῆς κεφαλῆς δὲν ὑπῆρχε σχεδὸν καὶ στὸ δεξιὸ κρόταφο ὑπῆρχεν μιὰ μεγάλη καὶ βαθειὰ τρύπα.

Μετὰ ἀπὸ τὴν πράξη αὐτὴ ὁ δράστης ἔσυρε προφανῶς τὸ θῦμα μέχρι τοῦ δρόμου ἐκεῖ τὸ σήκωσε καὶ τὸ πέρασε στὸ ἀπέναντι πεζοδρόμιο καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ

πέταξε πάνω ἀπὸ τὸ φράχτη στὴν πλαγιὰ τοῦ ρυακίου. Τὰ ἴχνη ἔδειχναν ὅτι τὸ κορμὶ τῆς νέας στὴν ἀρχὴ γαντζώθηκε πάνω στοὺς θάμνους ἀλλὰ ὁ δράστης μὲ κλωτσιὲς τὸ ἔσπρωξε στὸ μέσον τοῦ ρυακίου. Ἡ ἔρευνα μ' ἕνα ἀστυνομικὸ σκύλο δὲν παρουσίασε τίποτε τὸ ἐνδιαφέρον.

Ἡ ἐξέταση τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖον ἔγινε τὸ ἔγκλημα ἔδειχνε ὅτι ὁ δράστης ἔπρεπε νὰ ἦταν ψυχοπαθὴς γιατὶ ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ διέτρεχε τὸν κίνδυνο νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸς ἀπὸ τοὺς πεζοὺς καὶ τὰ αὐτοκίνητα ποὺ περνοῦσαν. Παρ' ὅλα αὐτὰ οἱ ἔρευνες δὲν ἐγένοντο μονομερῶς καὶ ἄρχισαν ἀπὸ τὰ πρόσωπα ποὺ ἦταν στὴν περιοχὴ χωρὶς νὰ ἔχουν μόνιμο κατοικία καὶ ἀπὸ τοὺς γνωστοὺς κακοποιοὺς τῆς περιφερείας αὐτῆς.

Στὸ βάθος ἡ παράγκα καὶ ὁ τόπος τοῦ ἐγκλήματος, πιὸ κάτω ἡ πλαγιὰ μὲ τὸ συρμάτινο φράκτη καὶ στὴν κοίτη τὸ πτῶμα τῆς Καρὶν Βέλντε ὅπως εὑρέθη.

Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτοὺς ἐξητάσθησαν διάφορα ἄτομα ποὺ ἦσαν κατὰ καιροὺς ψυχοπαθῆ καθὼς καὶ ὅλοι οἱ ἀσχολούμενοι στὴν περιοχὴ ἀλλοδαποὶ οἰκοδόμοι.

Ἀπὸ τὶς ἐφημερίδες καὶ τὸ ραδιόφωνο ἐκαλοῦντο τὰ πρόσωπα ποὺ τυχὸν διέσχισαν τὴ λεωφόρο τὴ νύχτα ἐκείνη νὰ καταθέσουν ἐὰν εἶχαν δῆ κάτι.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν κατετέθη ἀπὸ διαφόρους μάρτυρας ὅτι στὴν περιοχὴ αὐτὴ εἶχε σταθμεύσει ἕνα μικρὸ αὐτοκίνητο. Ἀνεζητήθη ὁ ὁδηγὸς τοῦ αὐτοκινήτου αὐτοῦ τοῦ ὁποίου ἐδίδοντο τὰ χαρακτηριστικά, ἀνευρέθη καὶ ὑπεβλήθη σὲ ἀνάκριση. Διεπιστώθη τότε ὅτι ὁ ὁδηγὸς αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἦταν ἕνας παντρεμένος ἐπαγγελματίας, ἐργαζόμενος σὲ λεωφορεῖα, πήγαινε πολὺ συχνὰ κατὰ τὶς ἐλεύθερες ὧρες του μὲ διάφορες γυναῖκες χρησιμοποιῶντας τὸ μικρὸ αὐτοκίνητο. Οἱ ἐνδείξεις γι' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο ἔγιναν ἀκόμη πιὸ πολλὲς ὅταν ἡ γυναίκα του κατέθεσε ὅτι τὴ νύχτα τοῦ ἐγκλήματος ἐπέστρεψε ἀργὰ μετὰ τὰ μεσάνυχτα. Ἐκτὸς αὐτοῦ ὅταν ἐξητάζετο ἡ γυναίκα του ἀνέφερε ὅτι στὸ σακκάκι τοῦ ἀνδρός της βρέθηκαν λεκέδες ἀπὸ μικρὲς κηλίδες αἵματος παρ' ὅτι εἶχε προσπαθήσει νὰ τὶς καθαρίσῃ στὸ γκαράζ. Ἀλλὰ ἐπειδὴ δὲν ἐθεωρήθησαν ἀρκετὲς οἱ ἐνδείξεις αὐτὲς ἐναντίον του ἀφέθη ἐλεύθερος.

Τὸ ἀπάνθρωπο καὶ φρικαλέο ἔγκλημα εἰς βάρος τῆς Καρὶν Βέλντε ἔφερε μεγάλη ἀναστάτωση στοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς καὶ μεγάλη στενοχώρια γιατὶ ἡ Καρὶν Βάλντε ἦταν ἕνα καλὸ καὶ ἠθικὸ κορίτσι. Κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἐρευνῶν τούτων γιὰ τὸν ἄγνωστο ἐγκληματία ἦρθε ἡ εἴδηση ὅτι τὴ νύχτα τῆς 1ης Ἰουνίου τοῦ 1959 ἐξαφανίστηκε ἡ 20χρονη Ντάγκιναρ Κλίμικ (Dagnar Klimik) ἀπὸ τὸ τραῖνο Ἀμβούργου—Ἀλμπένγκα (Hamburg—Albenga).

(Συνεχίζεται)

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΚΑΛΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυν. Α' κ. **ΙΩΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΗ**

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

I. Εἰσαγωγή.
II. Παράγοντες καλῆς κυκλοφορίας.
1) Ὁμαδικὴ ἡγεσία καὶ συνεργασία. 2) Ἀνάπτυξις τοῦ ὁδικοῦ δικτύου. 3) Κυκλοφοριακὴ τεχνική. 4) Νομικαὶ διατάξεις κυκλοφορίας. 5) Κατάστασις τῶν ὀχημάτων. 6) Ἄδειαι ὁδηγήσεως αὐτοκινήτων. 7) Κατατόπισις τοῦ κοινοῦ ἐπὶ τῶν θεμάτων κυκλοφορίας. 8) Ἀστυνομία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων κυκλοφορίας. 9) Δικαστήρια. 10) Ἀρχεῖα.
III. Συμπέρασμα.

***

I. Εἰσαγωγή.

Ἡ παροῦσα μελέτη ἀποσκοπεῖ εἰς τὸ νὰ καθορίσῃ τὰς γενικὰς ἀρχὰς αἵτινες διέπουν τὴν ὀργάνωσιν καὶ διοίκησιν μιᾶς καλῆς κυκλοφορίας. Ὑπὸ τὸν ὅρον κυκλοφορία ἐννοοῦμεν τὴν κίνησιν πεζῶν καὶ ὀχημάτων εἰς τὰς ὁδούς. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν τὸ αὐτοκίνητον ἐνεφανίσθη εἰς τὰς ὁδούς, ὁ ρυθμὸς τῆς ζωῆς ἔλαβε νέαν μορφὴν καὶ ἡ στάθμη τοῦ πολιτισμοῦ ἀνῆλθεν ἀλματωδῶς. Τὸ αὐτοκίνητον ἐδημιούργησεν προϋποθέσεις διὰ ταχεῖαν καὶ ἄνετον κίνησιν τῶν ἀνθρώπων, ταὐτοχρόνως ὅμως ἐδημιούργησεν καὶ ὡρισμένα προβλήματα. Τὰ κυριώτερα τούτων εἶναι τὰ ἐκ τῶν ἀτυχημάτων καὶ κυκλοφοριακῆς συμφορήσεως προκαλούμενα.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων τούτων, ἡ κοινωνία ἀγωνίζεται χρησιμοποιοῦσα ὡρισμένας μεθόδους καὶ μέσα. Βασικὸς σκοπὸς κάθε ὠργανωμένης κοινωνίας εἶναι τὸ πῶς θὰ ἐπιτύχῃ τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ αὐτοκινήτου κατὰ τρόπον ἐξυπηρετοῦντα καλλίτερον τὰ μέλη της καὶ μὲ ὀλιγωτέρας θυσίας.

Μὲ ἄλλας λέξεις ὁ σκοπὸς ἀποβλέπει εἰς τὴν δημιουργίαν καλῆς κυκλοφορίας. Ὅταν δὲ ὁμιλοῦμεν περὶ καλῆς κυκλοφορίας ἐννοοῦμεν ταχεῖαν, ἀσφαλῆ καὶ οἰκονομικὴν κίνησιν ἀπὸ σημείου εἰς σημεῖον.

II. Παράγοντες καλῆς κυκλοφορίας.

Τὸ θέμα τῆς κυκλοφορίας δὲν εἶναι ἁρμοδιότης καὶ ὑπευθυνότης μιᾶς καὶ μόνης Ὑπηρεσίας ἢ Ὀργανισμοῦ. Εἶναι θέμα εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι ἀναμεμιγμέναι πλεῖσται ὅσαι Ὑπηρεσίαι Κρατικαὶ καὶ διάφοροι ἄλλοι Ὀργανισμοί. Διὰ νὰ ἐπιτευχθῶσιν ἀποτελέσματα δημιουργοῦντα καλὰς συνθήκας κυκλοφορίας, δέον ὅπως ὅλοι οἱ ἀναμεμιγμένοι εἰς τὸ θέμα ἀποδώσουν τὴν πρέπουσαν σημασίαν καὶ καταβάλλουν κάθε δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν βελτίωσίν του. Δὲν εἶναι ἐπίσης θέμα μιᾶς καὶ μόνης ἐνεργείας, ἀλλὰ συνδυασμὸς πλειόνων.

Κατωτέρω θὰ παραθέσωμεν τὰς κυρίας λειτουργίας τοῦ μηχανισμοῦ τοῦ ὅλου θέματος τῆς κυκλοφορίας.

1) Ὁμαδικὴ ἡγεσία καὶ συνεργασία.

Ἡ ὕπαρξις καὶ λειτουργία ἑνὸς ἀνωτάτου ὀργάνου (συλλογικοῦ) εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὸν χειρισμὸν τοῦ θέματος τῆς κυκλοφορίας. Τὸ ὄργανον τοῦτο εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπαρτίζεται ἀπὸ ἐκπροσώπους ὅλων τῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Ὀργανισμῶν τῶν ἀναμεμιγμένων εἰς τὸ θέμα τῆς κυκλοφορίας. Χαράσσει τὰς γενικὰς γραμμὰς τῆς ἀκολουθητέας ἐπὶ τοῦ θέματος τακτικῆς, παρακολουθεῖ καὶ συντονίζει τὰς ἐνεργείας τῶν ἐπὶ μέρους Ὑπηρεσιῶν. Ἄνευ ἡγεσίας, τὸ ὅλον ἔργον θὰ εἶναι ἐλαττωματικὸν μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ταλαιπωρίαν τοῦ κοινοῦ.

2) Ἀνάπτυξις τοῦ ὁδικοῦ δικτύου.

Ἡ ἀνάπτυξις καὶ βελτίωσις τοῦ ὁδικοῦ δικτύου μιᾶς χώρας ἀποτελεῖ βασικὴν

προϋπόθεσιν διὰ τὴν δημιουργίαν καλῶν συνθηκῶν κυκλοφορίας. Ἡ αὔξησις τῶν ὀχημάτων καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν χρησιμοποιουμένων ταχυτήτων, δημιουργεῖ ἀναντίρρητον ἀνάγκην κατασκευῆς νέων ὁδῶν καὶ διασκευῆς τῶν ἤδη ὑπαρχουσῶν κατὰ τρόπον ἀνταποκρινόμενον ὄχι μόνον πρὸς τὰ σημερινὰ δεδομένα, ἀλλὰ καὶ μὲ προοπτικὴν ἐξυπηρετήσεως τῆς κυκλοφορίας ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν διάστημα εἰς τὸ μέλλον. Κάθε νέα κατασκευὴ πρέπει νὰ βασίζεται ἐπὶ σχεδίων τὰ ὁποῖα εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπεκταθῶσιν εἰς τὸ μέλλον διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἡ πεῖρα τοῦ παρελθόντος ἀπέδειξεν ὅτι ὁδικὰ ἔργα κατασκευασθέντα προχείρως καὶ ἄνευ μελλοντικῆς προοπτικῆς ὄχι μόνον δὲν ἐξυπηρέτησαν τὴν κατάστασιν μετὰ πάροδον ὀλίγου χρόνου, ἀλλὰ καὶ ἀπετέλεσαν ἐμπόδια διὰ τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν τοῦ ὁδικοῦ δικτύου.

3) Κυκλοφοριακὴ τεχνική.

Μὲ τὴν ἀλματώδη αὔξησιν τῶν ὀχημάτων ἐδημιουργήθησαν πολλαπλᾶ τεχνικὰ προβλήματα κυκλοφορίας, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦν εἰδικὰς μελέτας παρὰ προσώπων εἰδικῶς ἐκπαιδευθέντων πρὸς τοῦτο.

Ἡ κυκλοφοριακὴ τεχνικὴ εἶναι ἡ ἐπιστήμη ἡ ὁποία μελετᾷ καὶ δίδει λύσεις εἰς τὰ προβλήματα ταῦτα. Κυκλοφοριακὰ θέματα τὰ ὁποῖα εἰς τὸ παρελθόν, ἠδύναντο νὰ διευθετηθοῦν ὑπὸ προσώπων μὴ διαθετόντων εἰδικὰς τεχνικὰς γνώσεις, λόγῳ τῆς ἁπλότητος ἣν ἐνεφάνιζον, ἀπαιτοῦν σήμερον λεπτομερεῖς ἐρεύνας καὶ μελέτας. Ἤδη διὰ τὴν ρύθμισιν τῆς κυκλοφορίας χρησιμοποιοῦνται μέσα καὶ μηχανήματα τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦν εἰδικὰς τεχνικὰς γνώσεις. Ὁ θεσμὸς τῶν μηχανικῶν κυκλοφορίας ἔχει εἰσαχθῆ ἀπὸ μακροῦ χρόνου εἰς ὅλα τὰ κράτη τὰ ὁποῖα ἔχουν ἱκανὸν ἀριθμὸν αὐτοκινήτων.

4) Νομικαὶ διατάξεις κυκλοφορίας.

Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐνεφανίσθη τὸ αὐτοκίνητον εἰς τὰς ὁδούς, ἐνεφανίσθη καὶ ἡ ἀνάγκη δημιουργίας κανόνων ρυθμιζόντων τὸν τρόπον χρήσεως αὐτοῦ. Κατ' ἀρχὴν οἱ κανόνες οὗτοι ἦσαν ἁπλοῖ καὶ ὀλιγάριθμοι, λόγῳ τῆς μικρᾶς χρήσεως τοῦ αὐτοκινήτου. Μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου ὁ ἀριθμὸς τῶν αὐτοκινήτων ηὐξήθη καὶ ταὐτοχρόνως ἐδημιουργήθη ἀνάγκη λεπτομερεστέρων κανόνων οἵτινες διετυποῦντο ὑπὸ μορφὴν νομικῶν διατάξεων. Εἰς τὴν ἐποχήν μας λόγῳ τῆς καταπληκτικῆς αὐξήσεως τῶν αὐτοκινήτων, ἡ περὶ κυκλοφορίας νομοθεσία εἶναι ἐκτεταμένη καὶ πολύπλοκος, σκοπὸν ἔχουσα τὴν δημιουργίαν καταλλήλων συνθηκῶν διὰ τὴν καλὴν χρῆσιν τῶν ὁδῶν καὶ πεζοδρομίων.

Βασικὴ προϋπόθεσις διὰ τὴν δημιουργίαν καλῶν συνθηκῶν κυκλοφορίας εἶναι ἡ ὕπαρξις νομικῶν διατάξεων προσηρμοσμένων πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς κυκλοφορίας. Εἰς τὴν χώραν μας ἡ περὶ κυκλοφορίας νομοθεσία εἶναι σημαντικὴ πλὴν ὅμως ἐλλιπής. Κατ' ἀρχὴν δὲν καλύπτει ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ ὅλου θέματος καὶ ἐκ δευτέρου εἶναι διασκορπισμένη εἰς διάφορα κείμενα τὰ ὁποῖα εἶναι ἄγνωστα εἰς τοὺς πολίτας, συχνὰ δὲ καὶ εἰς τοὺς ἐπιφορτισμένους διὰ τὴν ἐφαρμογήν της. Ἐκτὸς τούτων δὲν εἶναι συγχρονισμένη πρὸς τὰ διδόμενα τῆς ἐποχῆς μας. Ἀπ' ἀρκετοῦ χρόνου καταβάλλεται προσπάθεια διὰ τὴν σύνταξιν καὶ ψήφισιν κώδικος κυκλοφορίας. Ὁ κῶδιξ οὗτος θὰ λάβῃ τὴν μορφὴν νόμου δι' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν. Αἱ κατὰ τόπους ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ θὰ δύνανται νὰ ἐκδίδωσι διατάξεις ρυθμιζούσας τοπικὰ κυκλοφοριακὰ θέματα ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ γενικοῦ τούτου νόμου. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι λίαν συντόμως ἡ χώρα μας θ' ἀποκτήσῃ τὸν συγχρονισμένον αὐτὸν κώδικα κυκλοφορίας.

5) Κατάστασις τῶν ὀχημάτων.

Σημαντικὸς παράγων διὰ τὴν ὕπαρξιν καλῆς κυκλοφορίας εἶναι ἡ ὕπαρξις ὀχημάτων εἰς καλὴν κατάστασιν. Πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ παράγοντος τούτου εἶναι ἀπαραίτητον ὅπως ἡ ὑπηρεσία ἡ ἐπιφορτισμένη μὲ τὸ ἔργον τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν

ὀχημάτων καὶ χορηγήσεως ἀδειῶν κυκλοφορίας τούτων, λειτουργεῖ κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε ν' ἀνταποκρίνεται πλήρως πρὸς τὰς σημερινὰς ἀπαιτήσεις εἰς τὸν τομέα τοῦτον.

6) Ἄδειαι ὁδηγήσεως αὐτοκινήτων.

Μεγάλη σημασία δέον νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸ θέμα τοῦ ἐφοδιασμοῦ τῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων δι' ἀδείας ἱκανότητος. Τὸ αὐτοκίνητον ἀποτελεῖ μέσον ταχείας καὶ ἀνέτου ἐξυπηρετήσεως τοῦ κοινοῦ, εἰς ἣν περίπτωσιν ὅμως ὁδηγεῖται παρ' ἀτόμου μὴ διαθέτοντος τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις καὶ ἱκανότητας, ἀποτελεῖ φονικὸν ὄργανον, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν δημιουργίαν προβλημάτων.

Ἡ Ὑπηρεσία ἐκδόσεως ἀδειῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων εἶναι ἁρμοδία καὶ ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν προϋποθέσεων τούτων. Ἐκ στατιστικῶν μελετῶν ἀπεδείχθη ὅτι τὰ 85 % τῶν ἀτυχημάτων προκαλοῦνται ἀπὸ ἀντικανονικὴν συμπεριφορὰν τῶν ὁδηγῶν καὶ τὰ ὑπόλοιπα 15 % ἀπὸ κακὴν κατάστασιν ὁδῶν καὶ ὀχημάτων. Τὸ ποσοστὸν τοῦτο μᾶς πείθει ὅτι πρέπει ν' ἀποδοθῇ μεγάλη σημασία εἰς τὸν ὁδηγόν.

Τὰ ἐφοδιαζόμενα δι' ἀδείας ἄτομα πρέπει νὰ συγκεντρώνουν τὰς ἀπαιτουμένας προϋποθέσεις, τόσον ἀπὸ ἀπόψεως ἱκανότητος πρὸς ὁδήγησιν ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως γνώσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων καὶ τῶν χρησιμοποιουμένων εἰς τὴν κυκλοφορίαν μέσων.

Ἡ χορήγησις ἀδείας ὁδηγήσεως δὲν ἀποτελεῖ δικαίωμα κάθε ἀτόμου, ἀλλὰ προνόμιον χορηγούμενον ὑπὸ τῆς πολιτείας πρὸς ἐξυπηρέτησιν τόσον τοῦ ἑαυτοῦ του ὅσον καὶ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Μὲ βάσιν τὴν ἀρχὴν ταύτην δέον ὅπως κάθε ὁδηγὸς παρακολουθεῖται συνεχῶς ὡς πρὸς τὸν τρόπον ἀσκήσεως τοῦ προνομίου τούτου, τὸ ὁποῖον δέον νὰ ἀφαιρῆται εὐθὺς ὡς διαπιστωθῇ κακὴ χρῆσις του.

Πρὸς τοῦτο, ἐκτὸς τῆς αὐστηρᾶς ἀρχικῆς ἐξετάσεως, ἀπαιτεῖται καὶ περιοδικὴ ἐπανεξέτασις τῶν ὁδηγῶν πρὸς διαπίστωσιν τῆς σωματικῆς καὶ πνευματικῆς καταστάσεώς των. Ἐκτὸς τούτου, ἡ ἵδρυσις καὶ λειτουργία εἰδικοῦ ἀρχείου εἰς τὸ ὁποῖον θὰ καταχωρῆται ἡ κακὴ συμπεριφορὰ ἑκάστου ὁδηγοῦ κατὰ τὴν ὁδήγησιν, θὰ συμβάλλῃ τὰ μέγιστα εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν ὁδηγῶν. Βάσει τῆς ἐπανεξετάσεως καὶ τοῦ ἀρχείου θὰ δύναται νὰ ἀνακληθῇ ἢ ἀνασταλῇ τὸ προνόμιον μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἐλάττωσιν τῶν κινδύνων εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Εἰς τὰ Η.Π.Α. ἔχει καθιερωθῇ τὸ λεγόμενον «σύστημα τῶν σημείων» διὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἀδειῶν τῶν κακῶν ὁδηγῶν, τὸ ὁποῖον καὶ σκέπτεται κάθε ἀμερικανὸς ὅταν ὁδηγῇ, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐπιδεικνύῃ καλὴν συμπεριφοράν.

7) Κατατόπισις τοῦ κοινοῦ ἐπὶ τῶν θεμάτων κυκλοφορίας.

Τὸ ἔργον τῆς κατατοπίσεως τοῦ κοινοῦ ἐπὶ τῶν προβλημάτων τῆς κυκλοφορίας δὲν εἶναι ἁπλοῦν, εἶναι ὅμως ἀπαραίτητον, διότι μὲ λαὸν καταλλήλως κατατοπισμένον δύνανται νὰ ἐπιτευχθῶσι τεράστιαι πρόοδοι. Ὁ σκοπὸς δύναται νὰ προσεγγισθῇ εὐκολώτερον διὰ τῆς καταλλήλου διαφωτίσεως τοῦ κοινοῦ ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν διατάξεων. Δέον ὅπως ἀναζητηθῶσι καὶ ἐπιστρατευθῶσιν ὅλα τὰ ὑπάρχοντα μέσα. Κινηματογράφος, τύπος, ἐκθέσεις, ραδιόφωνον καὶ ἄλλα μέσα δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσι.

Τὸ καταλληλότερον σημεῖον πρὸς διαφώτισιν εἶναι τὰ σχολεῖα. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ χαρακτὴρ τοῦ ἀνθρώπου διαμορφοῦνται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν. Ἡ οἰκογένεια καὶ τὸ σχολεῖον ἐπιδροῦν τὰ μέγιστα εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ νεαροῦ ἀτόμου. Ἐκμεταλλευόμενοι τὴν ἐπίδρασιν τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ τὸ σχολεῖον εἰς τὸ νεαρὸν ἄτομον δέον ὅπως στρέψωμεν τὴν προσοχήν μας πρὸς αὐτὸ καὶ δι' αὐτοῦ διοχετεύσωμεν γνώσεις καὶ ἀρχὰς σχετικὰς μὲ τὸ θέμα τῆς κυκλοφορίας. Εἰς ὅλα τὰ ἀνεπτυγμένα Κράτη τοῦ κόσμου, διεξάγεται πραγματικὴ σταυροφορία εἰς τὸν τομέα τοῦτον. Ἐκτεταμένα καὶ μακροχρόνια προγράμματα κυ-

κλοφοριακῆς ἀγωγῆς τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐνημεροῦνται πλήρως οἱ μαθηταὶ καὶ νὰ διαμορφώνουν ἀνάλογον καλὴν συμπεριφορὰν εἴτε ὡς πεζοὶ εἴτε ὡς ὁδηγοί.

8) Ἀστυνομία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων κυκλοφορίας.

Τὸ μεγαλύτερον βάρος τοῦ ὅλου θέματος εὑρίσκεται εἰς τοὺς ὤμους τῆς ἀστυνομίας. Καίτοι εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἄλλαι ἀρχαὶ λαμβάνωσιν ἀποφάσεις ἐπὶ θεμάτων κυκλοφορίας, ἡ δὲ ἀστυνομία ἁπλῶς ἐφαρμόζει ταύτας, τὸ κοινὸν πιστεύει ὅτι εἶναι ἴσως ἡ μόνη ὑπηρεσία ἥτις εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὸ θέμα τῆς κυκλοφορίας.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ ρόλος τῆς ἀστυνομίας εἶναι ὁ σημαντικώτερος. Οὐδὲν δύναται νὰ ἐπιτελεσθῇ ἄνευ ὑπάρξεως καλῶς ὠργανωμένης ὑπηρεσίας ὑπευθύνου διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀποφασιζομένων. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον μία σύγχρονος ἀστυνομία, ὀργανώνει τὰς ὑπηρεσίας της κατὰ τρόπον δυνάμενον ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς δημιουργουμένας ἀπαιτήσεις. Συχνάκις, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐμφανίζεται ἀνάγκη ἀναδιοργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν της καὶ προσαρμογῆς πρὸς τὰς νεωτέρας δημιουργουμένας συνθήκας.

Εἰς τὴν παροῦσαν μελέτην δὲν θὰ ἐπεκταθῶμεν εἰς τὸ θέμα τῆς ὀργανώσεως τῆς ἀστυνομίας πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ θέματος τῆς κυκλοφορίας, θὰ τονίσωμεν ὅμως τὴν ἀνάγκην τῆς εἰδικεύσεως τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀστυνομίας εἰς τὰ κυκλοφοριακὰ ζητήματα καὶ τῆς χρησιμοποιήσεως νεωτέρων ἐπιστημονικῶν μεθόδων.

9) Δικαστήρια.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν νόμων ἐξαρτᾶται κατὰ τὸν μεγαλύτερον βαθμὸν ἐκ τοῦ τρόπου συνθέσεως καὶ λειτουργίας τῶν δικαστηρίων.

Εἰς τὸ ὑπὸ συζήτησιν θέμα, εἶναι ἀπαραίτητον ὅπως ἐνημερωθῶσιν πλήρως οἱ δικασταί, ἵνα κατανοήσωσι τὴν σοβαρότητα αὐτοῦ καὶ ἐφαρμόσωσι καταλλήλως καὶ δικαίως τὰς διατάξεις.

Εἶναι ἀναγκαία ἡ ὕπαρξις δικαστῶν οἵτινες θ' ἀπασχολοῦνται εἰδικῶς μὲ τὴν ἐκδίκασιν τῶν σχετικῶν μὲ τὴν κυκλοφορίαν θεμάτων (ἀτυχήματα, παραβάσεις). Διὰ τῶν εἰδικῶν τούτων δικαστῶν θὰ ἐπιτευχθῇ ὁμοιόμορφος ἐφαρμογὴ τῶν σχετικῶν διατάξεων, ἐπὶ πλέον δὲ οὗτοι θὰ ἐκδίδωσιν δικαιωτέρας ἀποφάσεις ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι θὰ μελετήσωσι ἐν λεπτομερείᾳ τὸ θέμα τῆς κυκλοφορίας.

Οὐδεὶς δύναται νὰ παραγνωρίσῃ τὴν ἀξίαν τῶν ἀποφάσεων τῶν δικαστηρίων καὶ τὴν ἐπίδρασιν τὴν ὁποίαν ἀσκοῦν αὗται ἐπὶ τῆς δημιουργίας καλῶν ἢ κακῶν συνθηκῶν κυκλοφορίας.

10) Ἀρχεῖα.

Διὰ τὴν παρακολούθησιν καὶ βελτίωσιν τοῦ ὅλου θέματος εἶναι ἀπαραίτητος ἡ δημιουργία καὶ λειτουργία καταλλήλων ἀρχείων.

Βασικῶς ἀπαιτοῦνται τὰ κάτωθι ἀρχεῖα :

α) Ἀρχεῖον αὐτοκινήτων.

β) Ἀρχεῖον ἀδειῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων.

γ) Ἀρχεῖον παραβάσεων ὁδηγῶν αὐτοκινήτων.

III. Συμπέρασμα.

Ἐν συμπεράσματι, ἐκ τῶν ὅσων ἀνωτέρω ἐξετέθησαν, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ δημιουργία καλῶν ἢ κακῶν συνθηκῶν κυκλοφορίας ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ τρόπου ὀργανώσεως τοῦ ὅλου θέματος τῆς κυκλοφορίας καὶ τοῦ τρόπου ἀντιμετωπίσεως τῶν ἐπὶ μέρους προβλημάτων, παρὰ τῶν ἐντεταλμένων πρὸς τοῦτο ὀργάνων.

Δυνάμεθα ἐπίσης νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ καλὴ λειτουργία τοῦ ὅλου μηχανισμοῦ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς καλῆς λειτουργίας τῶν ἐξαρτημάτων αὐτοῦ. Ἐφ' ὅσον ἡ ἐργασία χωλαίνει εἰς ἕνα τομέα δὲν λειτουργεῖ καλῶς ὁ μηχανισμός, τὰ δὲ ἀποτελέσματα εἶναι συνήθως οὐχὶ εὐχάριστα.

Ι. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΗΣ

* Ο ΑΣΤΥΦΥΛΑΞ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ
* ΑΠΟ ΤΟ ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΒΑΝΤΩΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΑΜΕΣΟΥ ΔΡΑΣΕΩΣ
* «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΒΡΑΔΥΝΟ» ΣΤΟΝ ΠΥΡΓΟ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ
* ΞΕΦΥΛΛΙΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΔΕΛΤΙΑ ΣΥΜΒΑΝΤΩΝ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΠΗΛΟΥ**

Ο ΑΣΤΥΦΥΛΑΞ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ

...Εἶναι νύκτα... νύκτα προχωρημένη... Καί, μέσα στῆς ἀπέραντης αὐτῆς νύκτας τὴ σιγαλιά, βρίσκομαι μονάχος στὸ γραφεῖο μου, κυκλωμένος ἀπὸ χαρτιά, γράμματα, Δελτία Συμβάντων καὶ φακέλλους.... Αὐτοὶ εἶναι οἱ μοναδικοί μου σύντροφοι ἐτούτη τὴν ἥσυχη στιγμή, μαζὶ μὲ τὸ πακέττο τὰ τσιγάρα μου ποὺ κοντεύει πιὰ ν' ἀδειάσῃ...

...Εἶναι μεσάνυκτα καὶ—ὅπως λέει καὶ τὸ τραγουδάκι—«ὅλη ἡ φύση ἡσυχάζει...».

Ναί!!! Εἶναι ἀλήθεια!.... Ἡσυχάζει ἡ φύση!.... Βλέπω ἀπὸ τὸ ἀνοιχτὸ παράθυρό μου τὸ χλωμὸ φεγγάρι, αἰώνια πειθαρχικὸ καὶ ὑποτεταγμένο στὴ μοῖρα του, νὰ συνεχίζῃ τὸ συνηθισμένο δρομολόγιό του μέσα στὴ σκοτεινὴ ἀπεραντωσύνη τοῦ Οὐρανοῦ, καθὼς τὸ ἀκολουθοῦν, σὲ στρατιωτικὴ παράταξη, χιλιάδες ἀστέρια ὁλόγυρα...

Ἡσυχία καὶ τάξη κυριαρχεῖ στὸ ἀπέραντο βασίλειο τῆς φύσεως...

Ὅμως—δυστυχῶς!—δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιο καὶ στὶς ἀνθρώπινες κοινωνίες...

Ἀνήσυχος, ἀνικανοποίητος, ἀνυπάκουος καὶ διψασμένος γιὰ περιπέτεια ὁ ἁπλὸς ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς μας συγκρούεται ἀδιάκοπα μὲ τοὺς συνανθρώπους του καὶ μὲ τοὺς κοινωνικοὺς νόμους, διαταράσσοντας τὴν τάξη καὶ τὴν ἁρμονία τῆς ἔννομης ζωῆς...

...Κι' ἀκόμα δίπλα του ὁ ἀδιόρθωτος, ὁ ὑπότροπος, ὁ καθ' ἕξιν ἐγκληματίας, ὁ αἰώνιος Κάϊν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Δελτίου, ποὺ ψάχνει νὰ βρῇ εὐκαιρία γιὰ νὰ προσβάλῃ τὰ ἀγαθὰ τῶν διπλανῶν του.

...Κι' ἡ νύχτα φεύγει ὁλόχαρη...

Μά, αὔριο, σὰν ξημερώσῃ θὰ γίνουν γνωστὰ τῆς νύκτας τὰ καμώματα, κι' οἱ ἐφημερίδες θὰ γράψουν γιὰ κλοπές, γιὰ διαρρήξεις, γιὰ βιασμούς, γιὰ συμπλοκές...

Κι' ὅλα ἐτοῦτα ποὺ διαβάζεις, φίλε ἀναγνώστη, σὲ κάνουν νὰ φοβᾶσαι.... νὰ μελαγχολῇς... ν' ἀνησυχήσῃς... Μά, μονάχα γιὰ λίγο... Γιατί, ὕστερα, ἔρχεται ἐκεῖνο ἐκεῖ τὸ παλληκάρι ἀπ' τὴ γωνιὰ τοῦ δρόμου νὰ σὲ ἡσυχάσῃ καὶ νὰ σοῦ ξαναφέρῃ τὴν αἰσιοδοξία τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς τάξεως.... Εἶναι ὁ σκοπὸς ἀστυφύλακας, ποὺ δὲν κουράστηκε ποτὲ νὰ σὲ ὑπηρετῇ, ποὺ στέκει ἄγρυπνος ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι σου κι' ὅταν κοιμᾶσαι κι' ὅταν γλεντᾷς, ποὺ ἔχει ἀφιερώσει τὴ ζωή του στὴ δική σου εὐτυχία...

Ὦ ! ὁ καλὸς ὁ ἀστυφύλακας !!!... Ἕνας ἥρωας εἶναι, ποὺ ὅμως δὲν τὸν ὕμνησαν οἱ ποιηταί, κι' οὔτε στάθηκαν νὰ τὸν προσέξουν οἱ λογοτέχναι.... Μά, τί σημασία ἔχει αὐτό ; Μήπως τὸ πρόσεξε ποτές του ; Ἐκεῖνος τὸ καθῆκον του κάνει. Κι' αὐτὸ τοῦ φθάνει... Ἀνώνυμα συνήθισε νὰ κάνῃ τὴ δουλειά του.... Κι' αὐτὸ τὸν εὐχαριστεῖ...

Κι' ἂν δὲν τὸν ὕμνησαν οἱ ἄνθρωποι, τὸν τραγουδάει ἡ νύκτα καὶ τὸ φεγγάρι, τὸν τραγουδάει ὁ ἀνθρώπινος πόνος ποὺ ἀγωνίζεται νὰ τὸν ἀπαλύνῃ.... Καὶ τ' ὄνομά του εἶναι γραμμένο μέσα στὴν καρδιὰ τῆς κοινῆς γνώμης μὲ θαυμασμό...

...Ἀλλὰ «ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος»... Ἔτσι λέει τὸ Εὐαγγέλιο...

Κι' ὁ «λόγος», ὁ πεζὸς καὶ ποιητικὸς λόγος, ἀποτελεῖ τὸν ἄξονα γύρω ἀπὸ τὸν

ὁποῖον περιστρέφονται οἱ ἀνθρώπινες κοινωνίες... Τῆς λογοτεχνίας, λοιπόν, ἡ θαυματουργὸς δύναμις εἶναι καιρὸς πιὰ νὰ πάρῃ τὸν καλὸ ἀστυφύλακα ἀπὸ τὸ πεζοδρόμιο καὶ νὰ τὸν τοποθετήσῃ στὸ θρόνο τῆς δημοσίας προβολῆς.... Γιὰ παράδειγμα καὶ ἀπὸ εὐγνωμοσύνη... Πάνω σ' ἐτούτη τὴν ἀνάγκη δημιουργήθηκε τελευταῖα ἡ ἀστυνομικὴ λογοτεχνία, ποὺ ἔταξε γιὰ σκοπό της νὰ φέρῃ στὴ δημοσιότητα καὶ νὰ κάνῃ γνωστὰ τὰ ἔργα τοῦ ἀστυφύλακος, ὄχι μονάχα σὰν φρουροῦ τῆς τάξεως καὶ κυνηγοῦ τοῦ ἐγκλήματος, ἀλλὰ καὶ σὰν εὐγενικοῦ διακόνου τῆς Χριστιανικῆς Ἀγάπης καὶ εὐσυνείδητου ὑπηρέτου τῶν ἀρχῶν τοῦ πολιτισμοῦ μας.... Καὶ τὸ «ἡμερολόγιον τοῦ ἀστυφύλακος» αὐτὸ τὸ κενὸ ἦλθε νὰ καλύψῃ...

Δὲν ἄργησε, ὕστερα ἀπ' αὐτό, νὰ ἔλθῃ καὶ ἡ δικαιοσύνη...

Ἔτσι, τὸ ἔργο ἐτοῦτο τῆς διαφωτίσεως τῆς κοινῆς γνώμης βρῆκε σιγὰ-σιγὰ ἀπήχηση σὲ χιλιάδες ἀνθρώπους, μικροὺς καὶ μεγάλους, σοφοὺς καὶ ἀγράμματους, πτωχοὺς καὶ πλουσίους, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ δημιουργηθῇ ἕνα ἰσχυρὸ ρεῦμα συμπαθείας πρὸς τὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα κι' οἱ φίλοι τῆς Ἀστυνομίας νὰ πολλαπλασιάζωνται μὲ ταχὺ ρυθμό. Πρόκειται γιὰ μιὰ εὐχάριστη διαπίστωση, ποὺ τὴν ἐπιβεβαιώνουν μὲ τὸν πιὸ συγκινητικὸ τρόπο τὰ ἄφθονα γράμματα ποὺ φθάνουν στὰ γραφεῖα μας καὶ τὰ ὁποῖα μιλοῦν μὲ θαυμασμὸ γιὰ τὸ περιοδικὸ αὐτό, γιὰ τὴν ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας, καὶ εἰδικώτερα γιὰ τὸ «ἡμερολόγιο τοῦ ἀστυφύλακος» ποὺ τόσο ἔχει ἀγαπηθῇ ἀπὸ τὸ εὐρύτερο κοινό.

Τὴν ἀλήθεια αὐτὴ τὴν ἀναφέρουμε καὶ τὴν ὑπογραμμίζουμε μὲ ξεχωριστὸ ἐνθουσιασμό, γιατὶ πρέπει νὰ τὴν ξέρουν ὅλοι οἱ ἀστυφύλακες, γιὰ νὰ ἔχουν ἀκμαῖο τὸ ἠθικό τους καὶ νὰ νοιώθουν πολλὴ περηφάνεια γιὰ τὴ στολὴ καὶ τὸ ἔργο τους. Κι' ἀκόμα γιὰ νὰ εἶναι ἀπόλυτα βέβαιοι ὅτι οἱ ὑπηρεσίες τους ἀναγνωρίζονται ἀνεπιφύλακτα. Πρέπει ν' ἀκοῦν ὅσα ἀκοῦμε καὶ νὰ διαβάζουν, ὅ,τι διαβάζουμε στὰ γράμματα ποὺ παίρνουμε, γιὰ νὰ νοιώσουν τὴ δική μας χαρὰ γιὰ τὴν Ἀστυνομία Πόλεων.

Ἕνας τυφλὸς ἦρθε τὸ πρωῒ στὸ γραφεῖο, ὁ κ. Νάος Προκόπιος τοῦ Γεωργίου κάτοικος Νέας Ἰωνίας, Παρνασσοῦ 16. Τὸν ἀνέβασεν ὁ ἀστυφύλακας τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας. Καὶ μόλις κάθισε στὴν καρέκλα, μᾶς εἶπε :

«Τυφλὸς εἶμαι. Δὲν βλέπω. Ἀλλὰ εὐλογῶ τὸν καλὸ Θεό μας ποὺ μ' ἄφησε τοὐλάχιστον ν' ἀκούω. Ἔτσι μπορῶ νὰ παρακολουθῶ τὴν ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας. Καὶ τότε ξεχνῶ τὴν πίκρα μου καὶ ζῶ σ' ἕνα κόσμο ἀληθινῆς ἀγάπης. Λόγια καὶ μουσικὴ συνεργάζονται μὲ ἐπιτυχία γιὰ νὰ φέρουν στὴν καρδιὰ τῶν ἀκροατῶν σας ἕνα μήνυμα ἐλπίδος, ἕνας φῶς ἀγάπης. Ἔμαθα μ' αὐτὸν τόν τρόπο ν' ἀγαπῶ σὰν ἀδέλφια μου ὅλους τοὺς ἀστυφύλακες, κι' ἂς μὴ τοὺς ἔχω δῆ ποτέ μου. Καὶ τακτικὰ ἐπαναλαμβάνω τὰ λόγια σας : ὅτι ἡ Ἀστυνομία εἶναι τὸ σπίτι τοῦ Θεοῦ... Σᾶς παρακαλῶ νὰ ἐκφράσετε ἐκ μέρους μου τὸν θαυμασμὸ καὶ τὴν ἀγάπη ὅλων μας πρὸς τοὺς ἀστυφύλακες, ποὺ εἶναι οἱ καλύτεροι φίλοι μας. Ἔτσι λένε ὅλοι οἱ γείτονές μου ποὺ κάθε Σάββατο μεσημέρι φροντίζουν νὰ ἔχουν ἀνοικτὸ τὸ ραδιόφωνό τους γιὰ νὰ σᾶς ἀκοῦνε....».

Μιὰ κοπέλλα ἀπ' τὴν Καλλιθέα, ἡ δεσποινὶς Καίτη Ἀγγελέτου, Ἐλευθερίου Βενιζέλου 142, μᾶς γράφει :

«... Μιὰ μέρα, πρὶν τρία χρόνια, ὅταν πρωτοῆρθα στὴν Ἀθήνα ἀπὸ τὶς Σέρρες, ἀνοίγοντας τυχαῖα τὸ ραδιόφωνο ἄκουσα τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Πιστέψτε με ὅτι ὄχι ἁπλῶς εὐχαριστήθηκα ἀλλὰ καὶ κυριολεκτικὰ γοητεύθηκα. Ἔτσι ἀπὸ τότε μέχρι σήμερα, δὲν ἔχασα κανένα σας πρόγραμμα καὶ ποτὲ δὲν ἔβγαλα ἀπ' τὸ μυαλό μου τὴ σκέψη ὅτι ὁ ἀστυφύλακας τῆς γειτονιᾶς μου εἶναι ἕνας εὐγενικὸς προστάτης τοῦ λαοῦ μας. Ἁπαλὴ ἡ φωνή, γλυκειὰ ἡ μουσική, λογοτεχνικὰ τὰ κείμενα. Ὅλα μαζὶ συναρπάζουν.

Σᾶς συγχαίρω. Καταφέρνετε νὰ καθηλώνετε τὸν ἀκροατή σας στὴ θέση του.

Ξεχωριστὰ μ' ἐνθουσίασε τὸ ἡμερολόγιο τοῦ ἀστυφύλακος μὲ τὴν ἱστορία τοῦ Κώστα τοῦ πολύτεκνου. Νὰ ἔχετε πάντοτε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι τὴν ὥρα τῆς ἐκπομπῆς πολλὲς καρδιὲς σᾶς ἀκοῦνε μὲ συγκίνηση...».

Μιὰ ἄλλη ἀκροάτρια, ἡ κ. Κατίνα ἀπὸ τὴν Νέα Κηφισιά, μᾶς γράφει :

«...'Αγαπημένα μας ἀδέλφια τῆς 'Αστυνομίας τῶν Πόλεων. Σᾶς παρακαλῶ νὰ δεχτῆτε καὶ τὰ δικά μου συγχαρητήρια, γιὰ τὰ ὡραῖα λόγια ποὺ μᾶς λέτε κάθε Σάββατο. Σᾶς ἀκούω μὲ δάκρυα πολλὲς φορὲς στὰ μάτια. Καὶ σᾶς στέλνω τὴ εὐχή μου. Παρακαλῶ πάντοτε τὸν Θεὸ νὰ σᾶς προστατεύῃ καὶ νὰ σᾶς φυλάῃ ἀπὸ κάθε κακό, ὅπου κι' ἂν βρίσκεσθε. Εὐτυχῶς ποὺ ἡ κοινωνία ἔχει τοὺς ἀστυφύλακες φρουροὺς ἀγγέλους ποὺ μᾶς προφυλᾶνε ἀπὸ τοὺς κακοὺς ἀνθρώπους καὶ μᾶς παρηγοροῦν στὶς ἀτυχίες τῆς ζωῆς. Μὲ τὰ ὡραῖα σας λόγια μᾶς κάνετε νὰ πιστεύουμε περισσότερο σ' 'Ἐκεῖνον ποὺ εἶπε στὴν 'Αγία Του 'Ανάληψη : «Μὴ φοβᾶσθε. 'Εγὼ εἶμαι μαζί σας. Δὲν σᾶς ἀφήνω ὀρφανούς» κι' ἀλήθεια! Μέσα στὴ ζωὴ ἔχουμε πρῶτα τὸ Μεγάλο Θεό μας καὶ τὴ βοήθειά Του, κι' ὕστερα τοὺς καλούς μας φρουροὺς τὰ ἡρωϊκὰ παιδιὰ τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, τοὺς ἀστυφύλακες ποὺ ἀγρυπνοῦν γιὰ μᾶς. 'Ο Θεὸς μαζί σας...».

Μέσα στὸ γράμμα της αὐτὸ ἡ σεβαστή μας ἐπιστολογράφος ἀναφέρει καὶ μιὰ ἐνδιαφέρουσα περίπτωση κλοπῆς καὶ ἁπάτης. 'Αλλὰ αὐτὴ—μὲ τὴν ἄδειά της, φυσικὰ—θὰ τὴν ἀναφέρουμε στὸ προσεχὲς τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας, γιατὶ εἶναι ἰδιαιτέρως ἀξιοπρόσεκτη.

Γράμματα.... γράμματα.... γράμματα.... Καὶ μέσα ἀπ' τὶς φράσεις τους, ἀπ' τὶς γραμμὲς καὶ τὰ θαυμαστικά τους ξεπετάγεται περήφανος καὶ πανέμορφος ὁ ἁπλὸς ἀστυφύλακας τοῦ δρόμου, σὰν ἕνα βασιλόπουλο παραμυθιοῦ, ποὺ ἀγωνίζεται νὰ φτειάξῃ ὡραιότερη τὴν ζωή μας....

'Η μάχη τοῦ πεζοδρομίου !!!... "Οποιος δὲν τὴν ἔζησε, εἶναι ἀδύνατον νὰ νοιώσῃ τοὺς παλμοὺς καὶ τὶς δυσκολίες της...

Μετριέται ἐκεῖ ὁ ἀστυφύλακας μὲ τὸ κρύο, μὲ τὴ ζέστη, μὲ τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως, μὲ τὴν ἀνθρώπινη κακία.... Κι' ἀπὸ τοῦτο τόν σκληρὸ καὶ τραχὺ ἀγῶνα βγαίνει πάντα νικητής, μὲ τὴν πίστη, τὶς ἱκανότητες καὶ τὴν εὐσυνειδησία του...

"Ας κλείσουμε, λοιπόν, τὴν παρένθεση τῆς ἐπικοινωνίας μὲ τὸ κοινόν, κι' ἂς σταθοῦμε σ' ἕνα ἀστυφύλακα...

Πρόκειται γιὰ τὸν ἀστυφύλακα Γ' 51, τὸν κ. Νικόλαο Μαραβελῆ, ποὺ μᾶς ἔγραψε ἕνα τόσο ὄμορφο καὶ εὐγενικὸ γράμμα, τὴν ἀρχὴ τοῦ ὁποίου ἀντιγράφω :

«Κύριε 'Υπαστυνόμε

Θέλω νὰ πιστέψετε εἰλικρινὰ ὅτι στὴν ἀπόφασή μου νὰ σᾶς στείλω αὐτὴν τὴν ἐπιστολήν, δὲν ξεκίνησα ἀπὸ αἴσθημα φιλοδοξίας, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ συναίσθημα τοῦ καθήκοντος. "Εχω 18 χρόνια στὴν ὑπηρεσία, καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια ὑπηρέτησα «στὴ γραμμὴ τῶν πρόσω»—ὅπως λένε καὶ στὸ στρατό.

Γι' αὐτὸ θεωρῶ χρέος μου νὰ σᾶς στείλω κι' ἐγὼ κάτι ἀπὸ τὴν ἀστυνομική μου ζωή, γιὰ νὰ πλουτίσετε τὸ ἡμερολόγιο τοῦ ἀστυφύλακα, ποὺ τόσο εὐχάριστα ἀκούω κάθε Σάββατο ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά μου. Καὶ θὰ χαρῶ πολὺ ἂν κριθῇ κατάλληλο γιὰ μετάδοση ἀπὸ τὴν ἐκπομπή μας. "Οπως δήποτε θὰ θεωροῦσα τὸν ἑαυτό μου ἀμειβόμενον, ἐὰν τύχαινα ἀπαντήσεώς σας....».

Λοιπόν, καλέ μου φίλε, τί νὰ σοῦ πῶ ; Πολὺ μὲ συγκίνησε τὸ γράμμα σου. 'Αφ' ἑνὸς μὲν γιατὶ εἶναι καλογραμμένο κι' εὐγενικό, ἀφ' ἑτέρου δὲ γιατὶ προέρχεται ἀπὸ ἕνα καλὸ ἀστυφύλακα μὲ 18ετῆ ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία στὸ πεζοδρόμιο, ποὺ εἶναι μαζὶ κι' ἕνας καλὸς οἰκογενειάρχης καὶ πατέρας...

Σ' εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὴ συνεργασία σου ποὺ εἶναι πολὺ διδακτικὴ καὶ καλοβαλμένη. 'Ασφαλῶς θὰ μεταδοθῇ σ' ἕνα ἀπὸ τὰ προσεχῆ ραδιοφωνικά μας προγράμματα, διασκευασμένη γιὰ τὸ ραδιόφωνο καὶ μὲ κατάλληλη μουσικὴ ὑπόκρουση. Στὸ κείμενό σου αὐτὸ θὰ λάβουν μέρος ἐκλεκτοὶ καλλιτέχναι τοῦ θεάτρου.

Σοῦ θυμίζουμε, μ' αὐτὴ τὴν εὐκαιρία, ὅτι τὸ «ἡμερολόγιο τοῦ ἀστυφύλακος» ἔχει ἀνάγκη καὶ θέλει τὴ συνεργασία ὅλων τῶν ἀστυφυλάκων, ἀφοῦ εἶναι ἡ φωνή τους καὶ σ' αὐτοὺς ἀναφέρεται. Ἔτσι περιμένουμε κι' ἄλλα κείμενά σου, γιατὶ ἡ ἀστυνομικὴ πεῖρα σου τῶν 18 ἐτῶν ὑπηρεσίας στὴ... «γραμμὴ τῶν πρόσω» εἶναι πολύτιμη γιὰ μᾶς... Εὐπρόσδεκτη, λοιπόν, κάθε συνεργασία...

Αὐτό, βεβαίως, ἀφορᾶ ὅλους τοὺς φίλους ἀστυφύλακες ποὺ διαβάζουν τὸ περιοδικὸ ἢ ποὺ ἀκοῦνε τὴν ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας...

Κοινὸς ὁ σκοπός.... Κι' ὅλοι πρέπει νὰ βοηθήσουν...

***

...Τώρα δὲν εἶναι πιὰ νύκτα... Κοντεύει νὰ ξημερώσῃ....

Τὰ σκηνικὰ τῆς φύσεως ἀλλάζουν σιγὰ—σιγά... Φύγαν τ' ἀστέρια ἀπ' τὸν Οὐρανό, καὶ τὸ φεγγάρι χάθηκε... Ἡ νύκτα ξεψυχάει, καθὼς γεννηοῦνται στὴν Ἀνατολὴ οἱ πρῶτες ἀχτίδες τῆς αὐγῆς...

...Οἱ δρόμοι γεμίζουν ἀπὸ λογιῶν—λογιῶν ἀνθρώπους ποὺ ξεκινοῦν γιὰ τὴ δουλειά τους... Ἕνας ἐφημεριδοπώλης στέκει στὴν ἀπέναντι γωνιά, πουλῶντας τὰ πρωϊνὰ φύλλα...

...Τὴν ἴδια ὥρα οἱ μικρὲς ὁμάδες τῶν νυκτερινῶν σκοπῶν ἀστυφυλάκων ἐπιστρέφουν στὰ Τμήματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ξεκινοῦν συντεταγμένες ἄλλες συντροφιὲς γιὰ τὸ πρῶτο πρωϊνὸ τετράωρο... Πάει καὶ αὐτὴ ἡ νύκτα.... Μιὰ καινούργια μέρα ξημερώνει....

Στὸ μεταξὺ ἡ νυκτερινὴ μάχη τῆς τάξεως ἔχει, γιὰ μιὰ ἀκόμα φορά, κερδηθῆ....

Μά, τί λέω ;... Κι' οἱ κλοπές ; οἱ διαρρήξεις ; οἱ βιασμοί ;...

Ἄ, φίλοι μας, ὅσοι στέκεσθε μερικὲς φορὲς αὐστηροὶ ἐπικριτές μας.... Αὐτὰ τὰ κρούσματα δὲν εἶναι φταίξιμο δικό μας.... Εἶναι σημεῖα τῆς ταραγμένης ἐποχῆς μας.... Τὰ ἴδια σ' ὅλες τὶς χῶρες τοῦ κόσμου... Ἡ ἐγκληματικότης σ' ὅλη τὴ γῆ παρουσιάζεται ηὐξημένη σὲ ἀνησυχητικὸ σημεῖο... Βλέπετε, ὅποια μέτρα καὶ νὰ ληφθοῦν, οἱ Κάϊν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Δελτίου δὲν πρόκειται νὰ λείψουν ἀπὸ τὴ ζωή... Αὐτὸ δὲν μειώνει τὴν ἀξία τῶν ὀργάνων τῆς τάξεως... Ἴσα-ἴσα τὴν ὑπογραμμίζει..

Ἡ τάξη καὶ ἡ ἀσφάλεια στὴ χώρα μας εὑρίσκονται σὲ ζηλευτὸ σημεῖο...

Οἱ ἐχθροὶ τοῦ λαοῦ μας δὲν μποροῦν νὰ τὸν βλάψουν.... Γιατὶ ὁ σκοπὸς ἀστυφύλακας τοῦ δρόμου ἀγρυπνεῖ... Ἂν σκεφθῆτε πόσες πολλὲς καὶ μεγάλες ὑπηρεσίες προσφέρει, θὰ συμφωνήσετε μὲ τοὺς ἀκροατὰς τῆς Ἀστυνομικῆς Ἐκπομπῆς ποὺ ἐπαναλαμβάνουν κάθε τόσο καὶ λιγάκι ὅτι : ὁ ἀστυφύλακας εἶναι ὁ ὡραιότερος φύλακας τῆς δημοκρατίας μας...

Αὐτὴ εἶναι μιὰ μεγάλη ἀλήθεια ποὺ τὴν ἐπιβεβαιώνουν τὰ Δελτία Συμβάντων τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν, μέσα στὰ ὁποῖα καθρεφτίζεται ὁλόκληρο τὸ ἀστυνομικὸ ἔργο, οἱ πτυχὲς τοῦ ὁποίου ἀγκαλιάζουν ὅλους τοὺς κοινωνικοὺς τομεῖς τῆς καθημερινῆς ζωῆς.

Ἂς ἀφήσουμε, λοιπόν, τὴν θεωρητικὴ πλευρὰ τοῦ ζητήματος, κι' ἂς ἔρθουμε στὴν πράξη, ρίχνοντας μιὰ βιαστικὴ ματιὰ στὰ πεπραγμένα τοῦ χθεσινοῦ 24ώρου τοῦ Τμήματος Ἀσυρματοφόρων Αὐτοκινήτων Ἀμέσου Δράσεως...

***

ΑΠΟ ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟ ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΒΑΝΤΩΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΑΜΕΣΟΥ ΔΡΑΣΕΩΣ

...Πλούσιο—ὅπως πάντα—τὸ Δελτίο τοῦ Τμήματος Ἀσυρματοφόρων Αὐτοκινήτων τῆς Ἀμέσου Δράσεως περιέχει ἄφθονα συμβάντα, παραβάσεις, ἀτυχήματα, παροχὲς βοηθειῶν.

Ἀρχίζει μὲ μιὰ σύγκρουση.... Μιὰ σύγκρουση λεωφορείου μ' ἕνα ἱππήλατο στὴν Ἱερὰ Ὁδό, ποὺ εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα τὸν τραυματισμὸν δύο προσώπων, ποὺ

μετεφέρθησαν στὸν Σταθμὸ Πρώτων Βοηθειῶν. Ὁ ὁδηγὸς τοῦ λεωφορείου ἔφυγε. Ἀλλὰ ἀργότερα συνελήφθη. Τό ΚΕ' Τμῆμα ἐπελήφθη τῆς ὑποθέσεως.

Κι' ἄλλη σύγκρουση. Αὐτὴ τὴ φορὰ δύο αὐτοκινήτων, μ' ἕνα τραυματία. Ὁ ὁδηγὸς ὡδηγήθη στὸ ΙΗ' Τμῆμα.

Κι' ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἀκόμα σύγκρουση δύο αὐτοκινήτων στὴν ὁδὸν Μαυρομιχάλη, ἐρχόμαστε σὲ μιὰ μικρὴ πυρκαγιὰ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ, ποὺ κατεσβέσθη ἐγκαίρως χωρὶς νὰ ἐπέμβῃ ἡ Πυροσβεστικὴ Ὑπηρεσία.

Κι' ὕστερα ἡ σύλληψη ἑνὸς ὑπόπτου στὴ λεωφόρο Συγγροῦ. Πρόκειται γιὰ ἕνα ὁδηγὸ αὐτοκινήτου ποὺ εἶχε κοντά του μιὰ μαθήτρια. Ἐπελήφθη ἡ Ὑποδιεύθυνσις Γενικῆς Ἀσφαλείας.

Ἀκολουθεῖ ἕνας τραυματισμὸς 8ετοῦς παιδιοῦ ἀπὸ βυτιοφόρον αὐτοκίνητον στὴν ὁδὸν Ποσειδῶνος. Ἐπελήφθη τὸ ΛΓ' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα.

Ἕπεται ἕνα ἐπεισόδιον μεταξὺ γυναικὸς ἐλευθερίων ἠθῶν καὶ πελάτου της στὴν ὁδὸς Λεωνίδου, γιὰ τὸ ὁποῖον ἐπελήφθη τὸ ΣΤ' Τμῆμα.

Νὰ κι' ἄλλος τραυματισμός. Ἕνας σοβαρὸς τραυματισμὸς γέροντος στὴν ὁδὸν Λένορμαν ἀπὸ λεωφορεῖον. Ὁ ὁδηγὸς συνελήφθη καὶ ὡδηγήθη στὸ ΙΕ' Τμῆμα.

Κι' ἀκόμα τέσσερις διαδοχικοὶ τραυματισμοί. Ὁ ἕνας ἀπὸ σύγκρουση ἑνὸς βυτιοφόρου μὲ δυὸ βέσπες... ὁ ἄλλος μιᾶς γυναικὸς πάλι ἀπὸ αὐτοκίνητον στὴ λεωφόρο Συγγροῦ.... ὁ τρίτος στὴν ὁδὸν Πειραιῶς... καὶ ὁ τέταρτος στὴ λεωφόρο Ἀλεξάνδρας.... Καί οἱ τέσσερις ὁδηγοὶ συνελήφθησαν καὶ ὡδηγήθηκαν στὰ οἰκεῖα Τμήματα.

Ἀκολουθεῖ ἡ περισυλλογὴ μιᾶς ψυχοπαθοῦς στὴ Μητρόπολη κι' ὕστερα τρία ἐπεισόδια, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ δυὸ σὲ ταβέρνες, μὲ συμπλοκὴ καὶ τραυματισμόν. Οἱ δρᾶσται συνελήφθησαν...

Ἔχουμε ἀκόμα τὴ σύλληψη ἑνὸς ὁδηγοῦ διωκομένου γιὰ 20ήμερη φυλάκιση, μιὰ πυρκαγιὰ σὲ ἕνα κατάστημα πλαστικῶν ὑλῶν, μὲ σοβαρὲς ζημίες, δύο ἀκόμα ἐπεισόδια ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ ἕνα μεταξὺ ἐνοίκων γιὰ οἰκονομικοὺς λόγους, μιὰ σύγκρουση αὐτοκινήτων μὲ ὑλικὲς μόνον ζημίες, ἕνα ἔλεγχο ὑπόπτου ὁδηγοῦ, ἕνα διαπληκτισμὸν σὲ σφαιριστήριον καὶ δυὸ ἐπεισόδια, μεταξὺ ὁδηγῶν αὐτοκινήτων τὸ πρῶτον, καὶ μεταξὺ πελάτου καὶ ὑπαλλήλου νυκτερινοῦ κέντρου τὸ δεύτερον. Τέλος ἀναφέρεται ἕνα ἀτύχημα σὲ μιὰ ἡλικιωμένη γυναῖκα ποὺ διέμενε μόνη, ἡ ὁποία κινδύνευσε νὰ χάσῃ τὴ ζωή της ἀπὸ ἀσφυξία, σὲ μιὰ πυρκαγιά. Τὰ περιπολοῦντα ὄργανα τῆς Ὑπηρεσίας Ἀμέσου Δράσεως ἔσπασαν τὴν πόρτα καὶ παρέσχον τὴν πρώτη βοήθεια στὴν κινδυνεύουσα γυναῖκα, ἐνῷ λίγο ἀργότερα, στὴν ὁδὸν Θερμοπυλῶν, τὰ ἴδια αὐτὰ περιπολοῦντα ὄργανα ἔτρεξαν κοντὰ σ' ἕνα παιδάκι τριῶν χρονῶν ποὺ ὑπέφερεν ἀπὸ ἄγνωστη αἰτία καὶ τὸ μετέφεραν εἰς τὸν Σταθμὸν Πρώτων Βοηθειῶν, ὅπου διεπιστώθη ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ βρογχοπνευμονία.

Ἐκτὸς ὅλων αὐτῶν, ἔγιναν καὶ 27 κλήσεις στὸν ἀριθμὸ 100, πρὸς παροχὴν βοηθειῶν.

Αὐτὰ εἶναι τὰ πεπραγμένα ἑνὸς μόνον 24ώρου τοῦ Τμήματος Ἀσυρματοφόρων Αὐτοκινήτων τῆς Ἀμέσου Δράσεως.... Πεπραγμένα πλούσια ποὺ ἀναφέρονται σὲ κάθε τομέα τῆς κοινωνικῆς ζωῆς.... Στὴν πρόληψη καὶ τὴν καταστολὴ τῶν ἀδικημάτων, σὲ ἔργα κοινωνικῆς προνοίας, σὲ παροχὴ βοηθειῶν σὲ κινδυνεύοντα πρόσωπα, στὴν προστασία τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας τῶν πολιτῶν καὶ στὴν διατήρηση τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας.

Καὶ μέσα σ' ὅλα ἐτοῦτα τὰ πρόσωπα καὶ τὸ γεγονότα, ξεχωρίζει ἡ γριούλα ποὺ κινδύνευσε νὰ χάσῃ τὴ ζωή της, τὸ ἄρρωστο τριετὲς παιδάκι κι' ἡ ψυχοπαθὴς νέα, ποὺ ὑπογραμμίζουν μὲ τὸν πιὸ ὅμορφο τρόπο τὴν ἀπέραντη ἀγάπη πρὸς κάθε ἄνθρωπο, ἡ ὁποία κυριαρχεῖ στὶς καρδιὲς ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων.

Γιατὶ πάνω στὴν γλυκόλαλη ἐντολὴ τῆς Χριστιανικῆς ἀγάπης ἔχει θεμελιωθῆ ὁλόκληρο τὸ ἀστυνομικὸν οἰκοδόμημα.

Ναί! Ὁ ἀστυφύλακας ποὺ περιπολεῖ στοὺς δρόμους ἔχει ἀφιερώσει τὴ ζωή του στὸν Ἑλληνικὸ Λαό, ἀπὸ τὸν ὁποῖον προέρχεται καὶ τὸν ὁποῖον ὑπηρετεῖ πιστὰ καὶ εὐσυνείδητα, χρόνια καὶ χρόνια τώρα.

Ἂς κλείσουμε τώρα κι' αὐτὴν τὴν παρένθεση τῆς ἀστυνομικῆς δραστηριότητος κι' ἂς ἔλθουμε σὲ μιὰν ἀκόμα ἐπικαιρότητα τοῦ δεκαπενθημέρου.

Πρόκειται γιὰ μιὰ σεμνὴ τελετὴ ποὺ ὠργάνωσε ἡ Ἐθνικὴ Ἑστία στὸν Πύργο τῆς Βασιλίσσης, πρὸς τιμὴν τῆς Τουριστικῆς Ἀστυνομίας.

***

«ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΒΡΑΔΥΝΟ» ΣΤΟΝ ΠΥΡΓΟ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ

—Τὸν περασμένο μῆνα ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΕΣΤΙΑ τοῦ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ, ὠργάνωσε ἕνα «πνευματικὸ βραδυνὸ»—ὅπως τὸ ὠνόμασε—μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς φιλοξενίας ὑπ' αὐτῆς τῆς Τουριστικῆς Ἀστυνομίας, στὸν Πύργον Βασιλίσσης.

Καὶ τὸ περιοδικόν μας, φυσικά, εὑρέθηκε ἀνάμεσα στοὺς προσκεκλημένους τοῦ Ἱδρύματος, οἱ ὁποῖοι ἀντιπροσώπευαν τὴν ξενοδοχειακὴ τάξη, τὸ ἐπαγγελματικὸν καὶ βιοτεχνικὸν ἐπιμελητήριον, δημοσιογράφους, καθηγητάς, στρατιωτικοὺς καὶ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας.

Ἐπιβιβαστήκαμε, λοιπόν, σ' ἕνα πούλμαν ποὺ περίμενε στὴν ὁδὸν Ἁγίου Κωνσταντίνου καί, σὲ λίγα λεπτά, βρεθήκαμε στὸν πευκόφυτο καὶ γραφικὸ Πύργο τῆς Βασιλίσσης, οἱ αἴθουσες τοῦ ὁποίου εἶχαν διακοσμηθῆ θαυμάσια καὶ ἀποτελοῦσαν ἕνα ὅμορφο καὶ θεαματικὸ σύνολο.

Ἐκεῖ μάθαμε ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Ἑστία τοῦ Βασιλικοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος εἶχε φιλοξενήσει ἐπὶ 20 μέρες τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τουριστικῆς Ἀστυνομίας ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος. Ἐπὶ τῇ λήξει, λοιπόν, τῆς 20ημέρου αὐτῆς φιλοξενίας, ὠργανώθηκε ἡ σεμνὴ αὐτὴ τελετή, ἡ ὁποία περιελάμβανε καὶ ἐνδιαφέρουσα δημοσία συζήτηση μὲ θέμα : «Ὁ Τουρισμὸς καὶ ἡ διαφήμισίς του». Τὸ θέμα ὅπως καθένας ἀντιλαμβάνεται, εἶναι ἐξαιρετικὰ σοβαρὸν καὶ παρουσιάζει γιὰ τὸν τόπο μας μιὰ ξεχωριστὴ σπουδαιότητα, ἀφοῦ τὸ Ἑλληνικὸν τοπεῖον, οἱ ἀρχαιότητες καὶ τὰ μνημεῖα τῆς χώρας μας προσφέρονται τουριστικῶς σὲ διεθνὲς ἐπίπεδον.

Γι' αὐτὸ καὶ τὸ πολυπληθὲς ἀκροατήριον μὲ ἰδιαίτερη προσοχὴ παρηκολούθησε τὴ συζήτηση, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξηντλήθησαν ὅλα τὰ τουριστικὰ προβλήματα καὶ ἡ ὁποία διήρκεσεν ἐπὶ τρίωρον.

Οἱ ἐκλεκτοὶ ὁμιληταὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἑστίας ἐβοήθησαν μὲ τὶς παρατηρήσεις καὶ τὶς ὑποδείξεις τους στὴ διαμόρφωση ἑνὸς πνευματικοῦ κλίματος λίαν καθοδηγητικοῦ, κατατοπιστικοῦ καὶ ἐνδιαφέροντος. Καὶ οἱ παρεμβάσεις καὶ προτάσεις τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ τελωνείου, τῶν ξενοδοχείων, τῶν δημοσιογράφων καὶ διεθνῶν ἐπιχειρήσεων ἔρριξαν πολὺ φῶς σὲ κάθε πτυχὴ τοῦ ὅλου τουριστικοῦ θέματος τῆς Ἑλλάδος.

Ὁμολογουμένως ἡ συζήτηση αὐτὴ ὑπῆρξεν ἐποικοδομητικὴ καὶ ἄκρως ἐνδιαφέρουσα.

Μετὰ τὴ συζήτηση προσεφέρθησαν ἀναψυκτικὰ καὶ ἀκολούθησε δεξίωση, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας οἱ προσκεκλημένοι τῆς Ἐθνικῆς Ἑστίας, βρῆκαν τὴν εὐκαιρία νὰ ἐκτιμήσουν τὸ μεγάλο κοινωνικὸν ἔργον τοῦ Ἱδρύματος, τὰ πεπραγμένα τοῦ ὁποίου εἶναι πολλὰ καὶ κοινωνικῶς πολύτιμα.

Εὐχόμεθα στοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τουριστικῆς Ἀστυνομίας νὰ δικαιώσουν τὶς πολλὲς ἐλπίδες ποὺ ἐστήριξεν ἐπάνω τους ἡ πολιτεία, γιὰ τὴν προώθηση καὶ ἀνάπτυξη τοῦ Ἑλληνικοῦ Τουρισμοῦ.

Ἂς κλείσουμε τώρα τὶς ἐπικαιρότητες τοῦ δεκαπενθημέρου, ἀντιγράφοντας ἀπὸ τὰ Δελτία Συμβάντων τῶν Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων τὶς πλέον χαρακτηριστικὲς εἰδήσεις τους, ποὺ παρουσιάζουν κάποιο γενικώτερον ἀστυνομικὸν καὶ κοινωνικὸν ἐνδιαφέρον.

***

ΞΕΦΥΛΛΙΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΔΕΛΤΙΑ ΣΥΜΒΑΝΤΩΝ

...Θ' ἀρχίσουμε ἀπὸ τὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Ἀθηνῶν, στὰ δελτία τῆς ὁποίας ἀναφέρονται πολλὰ καὶ ἐνδιαφέροντα συμβάντα. Ἂς ἰδοῦμε μερικά...

—Τὸ Α' Τμῆμα ἀναφέρει τὴν ὑποβολὴν μηνύσεως ἐναντίον ἑστιάτορος, ὁ ὁποῖος κατελήφθη ν' ἀπασχολῇ εἰς τὸ ἑστιατόριόν του δύο ὑπαλλήλους «καίτοι οὗτοι ἐκ τῆς καταστάσεως ἐφέροντο ὡς τελοῦντες ἐν ἀναπαύσει».

Ἡ παράβασις εἶναι ἰδιαιτέρως σοβαρά, ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ σπουδαιότης τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας. Καὶ τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα ἀπέδειξαν, μὲ τὴν μήνυσιν ποὺ ὑπέβαλαν, ὅτι ἀποδίδουν μεγάλην σημασίαν στὴν προστασίαν τῶν ἐργαζομένων καὶ τὴν περιφρούρησιν τῶν δικαιωμάτων τους.

—Τὸ Β' Παράρτημα Ἀσφαλείας ἀναφέρει τὴν κλοπὴν ἀπὸ τὸ πεζοδρόμιον ἑνὸς καταστήματος 1.300 αὐγῶν. Ἴσως ὅμως γιὰ τὴν κλοπὴ αὐτὴ νὰ εἶναι λίγο ὑπεύθυνος καὶ ὁ καταστηματάρχης, ὁ ὁποῖος δὲν ἔλαβε τὰ μέτρα του γιὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ ἐμπόρευμά του. Γιατὶ ἡ σοφία τοῦ λαοῦ μας λέει ὅτι «ὅποιος φυλάει τὰ ροῦχα του...».

—Τὸ Γ' Τμῆμα ὑπέβαλε μήνυσιν ἐναντίον μιᾶς γυναικός, ἡ ὁποία κατελήφθη νὰ διατηρῇ ἐν λειτουργίᾳ ἀρτοποιεῖον ἄνευ ἀδείας. Βέβαια τὸ... «ψήσιμο» εἶναι μιὰ πανάρχαια εἰδικότητα τῆς γυναικός, ἡ ὁποία δὲν ἀπαιτεῖ ἄδειαν.

Ἀλλά, ὅταν πρόκηται γιὰ... ψωμιὰ τὸ πρᾶγμα εἶναι κάπως διαφορετικό. Δι' ὃν λόγον καὶ τὰ ψωμιὰ τοῦ ἀρτοποιείου της ἀνεδείχθησαν... λίγα...

—Τὸν λόγον ἔχει τώρα τὸ Δ' Παράρτημα Ἀσφαλείας ποὺ ἐπελήφθη μιᾶς κλοπῆς εἰς βάρος ἑνὸς ἀρωματοπώλου. Ἡ... μυρωμένη αὐτὴ κλοπὴ ἔχει κάποια λογικὴ συνέπεια.... Γιατὶ ὁ δράστης ἐν συνεχείᾳ... ἔκοψε ρόδα μυρωμένα...

—Ἀκολουθεῖ τὸ Ε' Τμῆμα, τὸ ὁποῖον συνέλαβε δυὸ θερμοαίμους ὀπωροπώλας, οἱ ὁποῖοι «ἄνευ λόγου» ἐπετέθησαν κατὰ δύο γυναικῶν, τὶς ἐξύβρισαν καὶ τὶς ἐκτύπησαν «εἰς τὴν κεφαλήν». Λένε ὅτι ὁ τεντυμποϋσμὸς εἶναι «φροῦτο τῆς ἐποχῆς μας».... Ἑπόμενον, λοιπὸν εἶναι νὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴ τῶν... ὀπωροπωλῶν.... Ἀλλά, ἂς μὴν ἀστειευώμαστε. Τὸ θέαμα εἶναι ἀηδὲς καὶ ἀποκρουστικόν!!!

—Νὰ καὶ τὸ ΣΤ' Παράρτημα Ἀσφαλείας. Μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ἕνας... λεβέντης μπῆκε σ' ἕνα ὑπόγειο καφενεῖο «δια παραβιάσεως τοῦ κινητοῦ κλείθρου τῆς θύρας» καὶ ἀφῆρεσε «δύο κιλὰ ζαχάρεως καὶ 3 κιλὰ ἐλαιολάδου». Ἴσως ὁ καλὸς ἀνθρωπάκος νὰ τὰ ἤθελε γιὰ νὰ φτειάξῃ κανένα... γλυκό...

—Ἀκολουθεῖ τὸ Ζ' Τμῆμα, τὸ ὁποῖον μετέφερε στὸ Νοσοκομεῖον ἕνα κοριτσάκι 4 ἐτῶν, ποὺ τὸ τραυμάτισε μὲ τὸ ποδήλατό του ἕνας μαθητὴς 14 ἐτῶν.

Ἡ δρᾶσις τῶν τροχῶν!!! Παιδικὰ παιχνίδια ποὺ ὁδηγοῦν στὸ Νοσοκομεῖον. Γονεῖς. Σὲ σᾶς εἶναι ἀφιερωμένη αὐτὴ ἡ εἴδησις.

Ἀλλὰ εἶναι ὥρα νὰ μεταφερθοῦμε στὸ πρῶτο λιμάνι τῆς χώρας μας, γιὰ νὰ γνωρίσουμε τὰ... παιδιά του...

—Τὸ Θ' λοιπὸν Τμῆμα Πειραιῶς ἐμήνυσε μιὰ γυναῖκα, ἰδιοκτήτριαν καὶ διευθύντριαν σφαιριστηρίου, διότι κατελήφθη νὰ ἔχῃ ἐπιτρέψει τὴν εἴσοδον στὸ κατάστημά της ἀνηλίκων, τὰ ὁποῖα συμμετεῖχον «εἰς διενεργούμενα εἰς αὐτὸ παίγνια»... Ὅταν τόσος λόγος γίνεται γύρω ἀπὸ τὴν ἐγκληματικότητα τῶν ἀνηλίκων, κι' ὅταν

Κράτος, Ἐκκλησία καὶ Ἀστυνομία κρούουν τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν, τέτοιες παραβάσεις ἀποτελοῦν δολοφονικὲς ἐπιθέσεις ἐναντίον τῶν παιδιῶν μας, τὰ ὁποῖα κάποτε θ' ἀποτελέσουν τὴν αὐριανὴ Ἑλλάδα.

Μπράβο στὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα ποὺ ἐβεβαίωσαν τὴν παράβασιν.

Δὲν ἔκαναν ἁπλῶς τὸ καθῆκον τους. Προσέφεραν συγχρόνως καὶ μιὰ καλὴ κοινωνικὴ ὑπηρεσία.

—Τὸ Γ' Τμῆμα τώρα. Ὑποβάλλει μήνυσιν ἐναντίον ἑνὸς κυρίου ὁ ὁποῖος κατελήφθη νὰ ἔχῃ ἀφήσει «ἐλεύθερον καὶ ἄνευ φιμώτρου τὸν κύνα του νὰ περιφέρηται εἰς τὰς ὁδούς» μὲ ἀποτέλεσμα νὰ «δήξῃ» ἕνα μικρὸν μαθητὴν 14 χρονῶν. Τὰ σχόλια ἐδῶ εἶναι περιττά. Τὰ γεγονότα μιλοῦν μόνα τους καὶ κατηγοροῦν τὸν ἀδιάφορο κύριο, ποὺ ἔθεσε σὲ κίνδυνο τὴ ζωὴ ἑνὸς μικροῦ παιδιοῦ ἀπὸ ἀμέλεια.

—Σειρὰ τώρα ἔχει ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Πατρῶν, τὸ Δ' Τμῆμα τῆς ὁποίας ἀναφέρει τὴν ἀνεύρεσιν σ' ἕνα δρόμο ἑνὸς ἀρτιγεννήτου βρέφους. Συγχαρητήρια στὴν... φιλόστοργη μητέρα ποὺ ἐμπιστεύθηκε στὶς φροντίδες τῶν περαστικῶν τὸ νεογέννητο κοριτσάκι της. Τέτοιες πράξεις στιγματίζουν τὸν πολιτισμό μας καὶ ἀσχημαίνουν τὴν ὄμορφη λέξη «μάννα» ποὺ εἶναι τὸ πιὸ γλυκὸ ὄνειρο κάθε ἀνθρώπου.

—Καὶ τελειώνουμε μὲ τὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Κερκύρας, τὸ Α' Τμῆμα τῆς ὁποίας ἀναφέρει ὅτι ὑπέβαλε μήνυσιν ἐναντίον μιᾶς γυναικός, ποὺ κατελήφθη «νὰ ἔχῃ ἀνοικτὸν τὸ καφενεῖον της καὶ νὰ πωλῇ διάφορα ποτὰ εἰς πελάτας της τὴν 23.35' ὥραν, ἐνῷ ἔδει νὰ εἶχε κλείσει τοῦτο τὴν 23ην τοιαύτην».

Νὰ καὶ μιὰ περίπτωση κατὰ τὴν ὁποίαν ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ ἐργασία βλάπτει καὶ ἐπισύρει ποινάς. Ἂς εἶναι, λοιπόν, στὸ μέλλον ὀλιγώτερον δραστηρία ἡ κατὰ τὰ ἄλλα συμπαθεστάτη Κερκυραία κυρία.

Ἀλλά, ἀρκετὰ εἴπαμε. Θὰ συνεχίσουμε πάλι στὸ προσεχὲς τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας.

Εὐχαριστῶ ποὺ μὲ διαβάσετε. Καὶ μὴν ξεχνᾶτε ὅτι ἡ στήλη μου εἶναι στὴν διάθεσίν σας.

Σ. ΠΗΛΟΣ

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ μελετοῦν συνεχῶς προσφέρουν μεγάλη ὑπηρεσία στὴν κοινωνία καὶ στὸν ἑαυτό τους.

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» σᾶς δίνουν ἐκλεκτὴ πνευματικὴ τροφή.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ι. ΡΑΪΚΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν

Γενναδίου Ἰωάννου.

Πάροδος Λ. Βασιλίσσης Σοφίας 73, στὸν «Εὐαγγελισμό».

Ὁ Ἰωάννης Γεννάδιος, δευτερότοκος γυιὸς τοῦ Γεωργίου Γενναδίου, λόγιος καὶ διπλωμάτης, γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὸ 1844. Ἐχρημάτισε ἐπιτετραμένος τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας τοῦ Λονδίνου καὶ τὸ 1888 ἀπεστάλη, ὡς πληρεξούσιος ὑπουργός, στὴν Οὐάσιγκτων. Συμμετέσχε τῆς ὑπὸ τὸν Θ. Δεληγιάννην Ἑλληνικῆς ἐπιτροπῆς, στὸ συνέδριο τοῦ Βερολίνου. Ἔγραψε πολλὲς μελέτες καὶ διατριβὲς καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1932.

Γενναίου Κολοκοτρώνη.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Βεΐκου 110, στοῦ Φιλοπάππου.

Ὁ Ἰωάννης Κολοκοτρώνης, γνωστὸς μὲ τὴν προσωνυμία «Γενναῖος» ἦτο γυιὸς τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη καὶ γεννήθηκε στὴ Ζάκυνθο τὸ 1804. Σὲ ἡλικία 17 χρόνων ἀποβιβάσθηκε, μαζὶ μὲ τὸν μεγαλύτερο ἀδελφό του Πᾶνο, στὴ Πελοπόννησο, ἔνθα καὶ ἀγωνίσθηκε μὲ γενναιότητα. Πῆρε μέρος στὴ πολιορκία τῶν Πατρῶν, ὡς σωματάρχης, στὴ μάχη τῶν Βασιλικῶν τῆς Κορίνθου καὶ συνέβαλε στὴν πτῶσι τοῦ Ναυπλίου καὶ στὴν δεύτερη παράδοσι τοῦ Ἀκροκορίνθου.

Μετὰ τὴν ἐπανάστασι ἦτο φίλος τοῦ Καποδίστρια. Τὸ 1833 ἐφυλακίσθηκε ἀπὸ τὴν Ἀντιβασιλεία. Τὸ 1835 ἀναγνωρίσθηκε ὡς συνταγματάρχης καὶ τὸ 1836 ἔγινε ὑπασπιστὴς τοῦ Ὄθωνος, θέσιν τὴν ὁποίαν ἐκράτησε γιὰ πολλὰ χρόνια. Τὸ 1841 ἔγινε ὑποστράτηγος, τὸ δὲ 1843 κατέπνιξε τὸ κίνημα Παππουλάκου καὶ τὸ 1862 τὴν Ναυπλιακὴ ἐπανάστασι. Τὸ ἴδιο χρόνο ἔγινε πρωθυπουργός, δὲν μπόρεσε ὅμως νὰ ματαιώσῃ τὴν ἔξωσι τοῦ Ὄθωνος. Πέθανε τὴν 20 Μαΐου 1868, ἀφήνοντας ἕνα γυιὸ καὶ πέντε θυγατέρες.

Γεννιτσῶν ἢ Γιαννιτσῶν.

Βρίσκεται στὴν Ν. Κυψέλη καὶ εἶναι πάροδος τῆς ὁδοῦ Κασταλίας 49.

Τὰ Γιαννιτσὰ ἢ Γεννιτσὰ εἶναι πόλις τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας κοντὰ στὴν

ὁμώνυμη λίμνη. Στὴ πόλι αὐτὴ ἔζησε καὶ ἐτάφη ὁ Γαζῆς Ἀχμὲτ Ἐβρενός, πρῶτος Τοῦρκος στρατηλάτης ποὺ ἐπετέθηκε κατὰ τῆς Μακεδονίας. Στὰ Γιαννιτσὰ ἐτάφησαν καὶ τὰ ὀστᾶ τοῦ σοφοῦ μουσουλμάνου διδασκάλου Σὲχ Λεαῆ. Λόγῳ τῆς θέσεώς των κατὰ τὸ διάστημα 1903-1908 ἦτο τὸ κέντρο δράσεως ἀνταρτικῶν σωμάτων, Ἑλληνικῶν καὶ Βουλγαρικῶν. Στὸ Α' Βαλκανικὸ πόλεμο τὰ Γιαννιτσὰ κατελήφθησαν ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1912, ὕστερα ἀπὸ σκληρὴ μάχη, ἡ ὁποία ἦτο μία ἀπὸ τὶς κυριώτερες μάχες τοῦ Α' Βαλκανικοῦ πολέμου, γιατὶ ἡ ἧττα τῶν Τουρκικῶν στρατευμάτων ἐπέφερε τὴν πτῶσι τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τὸν τερματισμὸ τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν ἐπιχειρήσεων στὴ Μακεδονία.

Γεραιστοῦ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Βοσπόρου 50, σ.ὸ Λόχο τοῦ Σκουζέ.

Ὁ Γεραιστός, ἀρχαία πόλις, βρισκόταν ἀνατολικὰ τῆς σημερινῆς Καρύστου, καὶ εἶναι γνωστὴ ἀπὸ τὸν ἐκεῖ καὶ σήμερα ὑπάρχοντα Ναὸ τοῦ Γεραιστίου Ποσειδῶνος. Σήμερα ἡ τοποθεσία ἐκείνη λέγεται Κάβο Μαντήλι ἢ Κάβο Μανιέλλος (Κόρφος τῆς Ὀχτονιᾶς).

Γεράκι.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Τερτίσης 50, στὰ Θυμαράκια.

Ὁ Κωνσταντῖνος Γεράκης (1647-1688), ἦτο ἔμπορος ἀπὸ τὴν Κεφαλληνία, ὁ ὁποῖος ὕστερα ἀπὸ πολυκύμαντη σταδιοδρομία, ἔγινε πρωθυπουργὸς καὶ οὐσιαστικὰ κύριος ἄρχων τοῦ Σιάμ. Ἐκεῖ ἐφονεύθη κατὰ τὴν διάρκεια ἐπαναστάσεως ποὺ ἔγινε ἐναντίον του ἀπὸ τοὺς Μανδαρίνους.

Γερακίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Δράμας 67, στὸ Λόφο τοῦ Σκουζέ.

Τὸ Γεράκι, κωμόπολις τῆς Λακωνίας, ἦτο, τὸν καιρὸ τῆς Φραγκοκρατίας, ἕδρα βαρωνείας. Εἶναι κτισμένο στὴ θέσι τῆς ἀρχαίας πόλεως Γερονθραί. Τὸ 1825, τὸ Γεράκι πυρπολήθηκε ἀπὸ τὸν Ἰμπραήμ.

Γερανίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς 14, στὴν Ὁμόνοια.

Τὸ Γεράνι, παλαιὰ Ἀθηναϊκὴ συνοικία, βρισκόταν μεταξὺ τῶν ὁδῶν Πειραιῶς καὶ Σοφοκλέους. Λέγεται πῶς ὑπῆρχε στὴ συνοικία αὐτὴ ἕνα πηγάδι καὶ ὅτι ἡ ἄντλησις τοῦ νεροῦ ἐγίνετο μὲ γερανό, γι' αὐτὸ καὶ ἡ συνοικία πῆρε τὴν τοπωνυμία αὐτή. Σύμφωνα ὅμως μὲ ἄλλην ἐκδοχήν, τ' ὄνομά της ἡ συνοικία ὤφειλε σὲ κῆπο γεμᾶτο ἀπὸ γεράνια, ὁ ὁποῖος βρισκόνταν μεταξὺ τῶν ὁδῶν Σοφοκλέους καὶ Μενάνδρου καὶ ἦτο ὁ τόπος συναντήσεως τῶν παλαιῶν Ἀθηναίων.

Γερανῶν.

Βρίσκεται στὴν Ἄνω Κυψέλη καὶ εἶναι πάροδος τῆς ὁδοῦ Κρίσσης 76.

Πρόκειται γιὰ τὰ γνωστὰ **ἑλόβια** ἀποδημητικὰ πτηνά, ποὺ τὸ πέρασμά τους προαγγέλλει τὴν ἄνοιξι καὶ τὸ φθινόπωρο. Γύρω ἀπὸ τὰ πτηνὰ αὐτὰ μυθολογοῦνται πολλὰ καὶ διάφορα. Λέγεται πώς, ὅταν ὁ Ἴβυκος, λυρικὸς ποιητὴς ἀπὸ τὸ Ρήγιον τῆς Ἰταλίας, τὸ 540 π. Χ. μετέβαινε στοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες, συνελήφθη ἀπὸ λῃστὰς οἱ ὁποῖοι τὸν σκότωσαν κοντὰ στὸν Ἰσθμὸ τῆς Κορίνθου. Ξεψυχνῶτας ὁ Ἴβυκος, εἶδε ψηλὰ νὰ πετᾶνε οἱ Γερανοὶ καὶ τοὺς εἶπε: «Πτηνὰ ἀποδημητικά, γίνετε ἐκδικηταὶ τοῦ Ἰβύκου». Τὴν ἄλλη ἡμέρα, κατὰ τὴν διάρκεια τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, στοὺς ὁποίους παρευρίσκοντο καὶ οἱ δολοφόνοι τοῦ Ἰβύκου, ἕνα σμῆνος ἀπὸ Γερανοὺς πετοῦσε ψηλὰ ἀπὸ τὰ πλήθη. Τότε ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δολοφόνους εἶπε στὸν ἄλλο : «Νὰ οἱ Γερανοὶ τοῦ Ἰβύκου». Αὐτὸ ὅμως ἀκούστηκε καὶ ἀπὸ ἄλλους μὲ ἀποτέλεσμα νὰ συλληφθοῦν. Ἔτσι, πράγματι, οἱ Γερανοὶ ἔγιναν ἐκδικηταὶ τοῦ Ἰβύκου.

Γερμανικοῦ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Θερμοπυλῶν 50, στὸ Μεταξουργεῖο.

Ὁ Γερμανικὸς Τιβέριος—Δροῦσος—Νέρων (16 π.Χ.—19 μ. Χ.), ἔνδοξος Ρωμαῖος στρατηγός, πῆρε τὸ ὄνομα Γερμανικός, λόγῳ τῶν πολλῶν του νικῶν στὴ Γερμανία. Σὲ ἡλικία 34 χρόνων πέθανε ξαφνικὰ στὴν Ἀντιόχεια. Λέγεται πὼς δηλητηριάσθηκε κατὰ διαταγὴν τοῦ θείου του, αὐτοκράτορος Τιβερίου.

Γερμανοῦ Καραβαγγέλη.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πούλιου 16, στοὺς Ἀμπελοκήπους.

Πρόκειται περὶ τοῦ μητροπολίτου Καστορίας καὶ Ἀμασείας Γερμανοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπέδειξε ἀξιόλογη ἐθνικὴ δρᾶσι καὶ καταδικάσθηκε ἐρήμην σὲ θάνατο ἀπὸ τοὺς Νεοτούρκους. Χρημάτισε καὶ Μητροπολίτης Ἰωαννίνων καὶ Πατριαρχικὸς ἔξαρχος στὴν Κεντρικὴ Εὐρώπη. Πέθανε τὸ 1935 στὴν Βιέννη.

Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν.

Βρίσκεται στὴ πλατεῖα Κλαυθμῶνος.

Ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός, γεννήθηκε τὴν Μ. Παρασκευή, 25 Μαρτίου 1771, στὴ Δημητσάνα. Τὸ πραγματικό του ὄνομα εἶναι Γεώργιος Κοτζᾶς ἢ Κοντζιᾶς ἢ Κόζιας ἢ Γκόζιας, καὶ σύμφωνα μὲ τὴν Πελοποννησιακὴ παραποίησι Γκοζιόπουλος. Διετέλεσε διάκονος τοῦ Ἐθνομάρτυρος Γρηγορίου τοῦ Ε'. Τὸ 1806, ὕστερα ἀπὸ ἐνέργειες τοῦ μητροπολίτου Κυζίκου, Ἰωακείμ, ἐκλέγεται μητροπολίτης τοῦ θρόνου Παλαιῶν Πατρῶν. Ἀπὸ τοῦ 1815—1817 βρίσκεται στὴν Κων/πολι, ὡς συνοδικός. Στὰ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας, μυήθηκε ἀπὸ τὸν Πελοπίδα Ἀντωνίου. Ἀργότερα μύησε σ' αὐτὴν τοὺς Ἀνδρέα Ζαΐμη καὶ Ἀνδρέα Λόντο, καθὼς καὶ πολλοὺς ἄλλους κληρικοὺς καὶ ὁπλαρχηγούς. Κατεῖχε τὴν πρώτη θέσι, ἀνάμεσα στοὺς Φιλικοὺς τῆς Πελοποννήσου.

Στὶς 10—14 Μαρτίου 1821, μὲ δική του πρωτοβουλία γίνεται σύσκεψις τῶν προκρίτων Αἰγίου, Πατρῶν, Καλαβρύτων, στὴν Ἁγία Λαύρα, ὅπου καὶ ἀποφασίζεται ἡ ἔκρηξις τῆς ἐπαναστάσεως πρὶν ἀπὸ τὴν 25 Μαρτίου, ὅπως εἶχαν ὁρίσει ἄλλοτε. Εὐλογεῖ τὰ ὅπλα τῶν συμπολεμιστῶν του καὶ προσεύχονται κατανυκτικὰ γιὰ τὴν εὐόδωσι τοῦ ἱεροῦ ἔργου των. Ἐνῷ ὅμως βρισκόταν στὰ Νεζερά, πληροφορεῖται τὶς βιαιοπραγίες καὶ λεηλασίες τῶν Τούρκων στὴ Πάτρα. Μαζὶ μὲ 500 ἄνδρες, εἰσέρχεται στὴ Πάτρα, ὑψώνει στὴν πλατεῖα Ἁγ. Γεωργίου τὸν Σταυρὸ καὶ δίδει τὸ σύνθημα τῆς ἐκπολιορκήσεως τῶν Τούρκων ποὺ εἶχον καταφύγει στὸ φρούριο.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς Ἐπαναστάσεως, προσέφερε ἀνεκτίμητες ὑπηρεσίες. Παρ' ὅλα αὐτὰ ὅμως τὸ 1825, συνελήφθηκε ἀπὸ στρατιῶτες τοῦ Γκούρα, ὡς ἀντίθετος τῶν ἰδεῶν τοῦ Κουντουριώτη, ὡδηγήθηκε ταλαιπωρημένος στὴ Γαστούνη, ὅπου καὶ ἀπολύθηκε, σωστὸ ἐρείπιο πλέον, ὕστερα ἀπὸ τὴ μεσολάβησή τοῦ Κ. Λιδωρίκη.

Ἡ Γ' Ἐθνικὴ Συνέλευσις τῆς Ἐπιδαύρου τὸν ἐξέλεξε μέλος της. Ἡ μεγάλη ὅμως φυσιογνωμία τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τοῦ 1821, πέθανε τὴν 30 Μαΐου 1826. Δίκαια χαρακτηρίσθηκε ὡς πρωταθλητὴς τῆς μεγάλης ἐκείνης Ἐθνεγέρσεως.

(Συνεχίζεται)

Ὑπὸ QIL. CESBRON, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν»

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

.....

—Περᾶστε γρήγορα! τοῦ εἶπε.

Εἶχαν τὸ ἴδιον ἀνάστημα, στάθηκαν μιὰ στιγμὴ χωρὶς νὰ μιλοῦν.

—Εἶμαι ὁ Μάρκ.

—Ἐγώ, ὁ Ζεράρ Λαμὺ ὁ γυιός τοῦ... (ἔκλεισε τὰ μάτια μιὰ στιγμή, ὅπως ἔκανε ὁ πατέρας του). Ὁ Μάρκ τοῦ Τερνεραί, ναί!

—Μάλιστα, ἀλλά....

—Ὤχ! αὐτὸ δὲ μὲ ἀφορᾷ! ἔκανε ὁ Ζεράρ. Ἐτηλεφώνησαν ἀπὸ κεῖ κάτω, σήμερα τ' ἀπόγευμα...

—Γιὰ νὰ ποῦν τί;

—Δὲν ξέρω! Ἤμουν μόνος. Ὁ μπ... ὁ πατέρας μου χρειάσθηκε νὰ πάῃ στὸ Φουαγιὲ τοῦ Σωαζύ.

—Ἀλλὰ θὰ ξαναγυρίσῃ;

—Θἄπρεπε νἄταν ἐδῶ. Δειπνήσατε;

—Ὤ, ὄχι! ἔκανεν ὁ Μάρκ ἀποκαρδιωμένος....

—Ἡ ὑπηρέτρια ἔχει ἔξοδο λόγῳ τῶν Χριστουγέννων ἤμουν ἕτοιμος νὰ ἑτοιμάσω νὰ φάω. Θαρθῆτε νὰ μὲ βοηθήσετε;

—Δὲν ξέρω τίποτα ἀπὸ αὐτά!

—Ἐγώ, ἔχω συνηθίσει, εἶπεν ὁ Ζεράρ.

Κατάγιναν στὴν κουζίνα ἐπιθεώρησαν τὰ ντουλάπια ἔσπασαν αὐγὰ ἀναζητῶντας ἄλλα πράγματα. Δὲν εἶχαν ἰδέα ὅτι τὰ τυλίγουν μ' αὐτὸ τὸν τρόπο!... Δέκα λεπτὰ ἀργότερα μιλοῦσαν στὸν ἑνικό.

—Καὶ ἡ μητέρα σου; ρώτησεν ὁ Μάρκ ἀφοῦ γιὰ πολλὴν ὥρα δίστασε καὶ λυπήθηκε ἀμέσως γιὰ τὴν ἐρώτησί του.

—Εἶναι πεθαμένη.

—Πάει καιρός;

—Ὄχι ἀρκετός! ἔκανεν ὁ Ζεράρ μὲ χαμηλὴ φωνὴ καὶ γύρισεν ἀπότομα ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά.

Ποτὲ ὁ Μάρκ δὲν εἶχεν ἀναρωτηθῆ ἂν ὁ κύριος Λαμὺ ἦταν παντρεμμένος, ἂν εἶχε παιδιά. Ἡ ἰδέα ὅτι οἱ δικασταί, οἱ Χωροφύλακες ἴσως μποροῦσαν νὰ εἶναι ἄνθρωποι σὰν τὸν πατέρα του...

—Ἔλα στὸ δωμάτιό μου, θὰ σοῦ δείξω τὴν φωτογραφία της...

Ὁ Μάρκ βρῆκε αὐτὸ τὸ πρόσωπο πολὺ ἄνοστο. Ἀλλὰ κύτταξε τὴν φωτογραφία κάπως πιὸ πολύ, γιὰ νὰ εὐχαριστήσῃ αὐτὸν τὸν φίλο. Τὸ δωμάτιο τὸν ἐνδιάφερε πολὺ περισσότερο:

—Αὐτὸ τὸ δωμάτιο εἶναι μόνο γιὰ σένα; Τὸ τακτοποιεῖς ὅπως θέλεις; καὶ σ' ἀφήνουν ἐδῶ ἥσυχον;

Ἕνας βρωμερὸς κοιτώνας γιὰ τέσσαρες ἢ ἕνας ἀπέραντος κοιτώνας γιὰ εἴκοσι, ὁ Μάρκ δὲν εἶχε ποτὲ γνωρίσει τίποτ' ἄλλο! Κὶ ὅλο ἐπίπλωνε αὐτὸ τὸ δωμάτιο ἐδῶ μὲ τὴν ἰδέα του. Στὸν τοῖχο, ἕνα ζευγάρι γάντια πυγμαχίας μὲ τὴν φωτογραφία τοῦ Σερντάν, μικροσκοπικὰ πρότυπα ἀεροπλάνων, ἡ Ρίτα Χαίηγουωρθ στὸ «ἡ χορεύτρια τοῦ Γιβραλτὰρ»—καὶ μιὰ πέτσινη πολυθρόνα, γέρο μου, μιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς πολυθρόνες, χρώματος πούρου...

—«Πές μου, λοιπόν», ρώτησεν ὁ Μὰρκ ἀπότομα «δὲν ἔνοιωσες ἐσὺ ποτὲ τὴν ἐπιθυμία νὰ κλέψῃς».

—«Νὰ κλέψω ;... Δηλαδὴ νὰ κλέψω λεφτά ; Ἄ! Ὄχι... Ἀλλὰ γλυκὰ ἔκλεψα κάνα δυὸ φορές...».

—«Κι' ἂν σ' ἔπιαναν;».

Ὁ Ζεράρ ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους. Σκεπτότανε : «Ὁ μπαμπᾶς θὰ τακτοποιοῦσε τὴν ὑπόθεση», ἀλλὰ ντράπηκε νὰ πῇ φωναχτὰ τὴ σκέψη του...

Κάτι πῆγε νὰ πῇ, ὅταν ἡ πόρτα ἄνοιξε καὶ ἐμφανίστηκεν ὁ κύριος Λαμύ, ὁ ὁποῖος ἔννοιωσε μεγάλη ἔκπληξη σὰν εἶδε ἐκεῖ τὸν Μάρκ.

—«Τὶ συμβαίνει; », τὸν ρώτησε.

Ὁ Μὰρκ ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του τὴν ἐφημερίδα ποὺ ἔγραφε γιὰ τὴν δραπέτευση τῶν τριῶν καὶ τὸν φόνο τοῦ φύλακος. Ὕστερα διηγήθηκε ὅλο τὸ περιστατικὸ μὲ λεπτομέρειες στὸν κύριο Λαμὺ ποὺ τὸ ἄκουγε μὲ προσοχή. Κι' ὅταν τελείωσε τὸν ρώτησε:

—«Κι' ὁ μικρὸς Ἀλὲν Ρομπέρ; ».

Ὁ Μὰρκ τάχασε. Δὲν ἤξερε τὶ νὰ πῇ. Χαμήλωσε τὸ κεφάλι κι' ἀπάντησε τραυλίζοντας :

—«Τοῦ... τοῦ πρότεινα νὰ φύγῃ μαζί μας, ἀλλὰ δὲν...».

Ἀλλὰ ὁ κύριος Λαμὺ τὸν διέκοψεν αὐστηρά :

—«Ἐκείνη ἀκριβῶς τὴ μέρα εἶχεν ἔρθει. Καὶ δὲν εἶχε βρῇ οὔτε τὴν ἀρχηγὸ Φρανσουὰζ οὔτε κανένα ἄλλο ἀγαπημένο του πρόσωπο. Μονάχα ἐσὺ ἤσουν φίλος του. Ἐσὺ ἔπρεπε νὰ τὸν προστατεύσῃς. Κι' εἶχε τόση ἀνάγκη ἀπ' τὴ δική σου προστασία! Ἀλλὰ ἐσὺ τὸν πρόδωσες. Ἔφυγες...».

—«Ναί! ἔχετε δίκηο» παρατήρησε τὸ παιδὶ «ἀλλὰ ξέρετε εἶχα ὑποσχεθῇ στὸν Μερλερέν...».

—«Τὶ πάει νὰ πῇ εἶχες ὑποσχεθῇ στὸν Μερλερέν;» ἐφώναξεν ἄγρια ὁ κύριος Λαμύ, κτυπῶντας στὸ τραπέζι τὸ χέρι του. «Ὁ Μερλερὲν εἶναι λωποδύτης, ἐνῶ ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ εἶναι φίλος σου. Ἀνάμεσα, λοιπόν, στὸν λωποδύτη καὶ τὸν φίλο, διάλεξες τὸν λωποδύτη. Συγχαρητήρια!...».

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ὁ μικρὸς γυιὸς τοῦ δικαστή, ποὺ εἶχε ἐν τῷ μεταξὺ φύγει, ξαναμπῆκε, κρατῶντας ἕνα γλυκό. Ἀλλὰ ὁ κύριος Λαμὺ σηκώθηκε.

—«Φεύγεις, μπαμπᾶ ;» τὸν ρώτησε μὲ φωνὴ ποὺ ἔτρεμε...

—«Ναί... Δυστυχῶς... Βέβαια... βέβαια, θὰ προτιμοῦσα νὰ μείνω μαζί σου τὴ βραδυὰ αὐτὴ τῶν Χριστουγέννων, ἀλλὰ... ἀλλὰ πρέπει νὰ τακτοποιήσω μερικὰ πράγματα... Κατάλαβες ;...».

Ὁ μικρὸς Ζεράρ δὲν ἀπήντησε. Ὅμως, ξαφνικά, ὁ Μὰρκ πετάχτηκεν ἀπ' τὴ θέση του καὶ φώναξε κλαίγοντας :

—«Ζεράρ... Ζεράρ... Εἶμαι ἀνόητος... Εἶμαι βρωμερὸς τύπος...».

Ὁ δικαστὴς γύρισε κατὰ τὸ μέρος του ἥσυχα : «Ὄχι... Δὲν ἔχεις δίκηο... Δὲν εἶσαι αὐτὸς ποὺ νομίζεις... Ἀλλά, τὶ τὰ θέλετε τὶ τὰ γυρεύετε ; εἴσθε κουραστικά, παιδιά μου... Ἐν πάσῃ περιπτώσει!!!... Μάρκ, θὰ μείνῃς ἐδῶ νὰ κοιμηθῇς. Ἐδῶ δὲν ἔχει νὰ φοβηθῇς τίποτε. Ἐγὼ φεύγω γιὰ τὸ Τερνεραί... Ἂν μπορέσω θὰ ξαναγυρίσω ἀπόψε... Ἔλα... φίλησέ με, Ζεράρ!!!». *(Συνεχίζεται)*

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	2.062.014,40
Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	498.204,95
Ὑπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας	306.990,30
Νομαρχία Ἀχαΐας	80.306,80
Νομαρχία Κερκύρας	56.533,45
Ἐπικουρικὸν Ταμεῖον Ὑπαλλήλων Ἀστυν. Πόλεων	12.068,30
Χρεωστικοὶ λογαριασμοὶ	143.087,55
Δικαιολογητικὰ περιθάλψεως ὑπὸ ἐκκαθάρισιν	1.166.238,05
Ἔπιπλα καὶ σκεύη	78.016.—
	4.403.459,80

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ —

ΕΣΟΔΑ

I. ΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ			3.090.703,95
1. ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ		2.784.147,35	
α) Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Ἀθηνῶν	2.030.858,95		
β) » » Πειραιῶς	516.390,60		
γ) » » Πατρῶν	154.371,80		
δ) » » Κερκύρας	82.526.—		
2. ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ		306.556,60	
α) Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Ἀθηνῶν	269.524,75		
β) » » Πειραιῶς	5.649,70		
γ) » » Πατρῶν	17.194,85		
δ) » » Κερκύρας	14.187,30		
II. ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ			456,55
Δωρεὰ Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου Κερκύρας			
III. ΠΡΟΣΟΔΟΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ			89.651,40
Τόκοι Τραπεζῶν			
IV. ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΣΟΔΑ			7.738,90
Διάφορα ποσὰ δι' ἃ δὲν ἐλήφθησαν εἰσέτι ἀντίστοιχα δικαιολογητικά.			
			3.188.550,80

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31η

Ο ΠΡΟ
Θ. ΡΑΚΙΝ

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Χ. ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΕΤΟΥΣ 1960

		ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ
1. Κεφάλαιον μέχρι 31-12-1959	2.802.000,75	
Πλεόνασμα χρήσεως 1960	1.489.401,45	4.291.402,20
2. Ὑποχρεώσεις		106.738,20
3. Ἀποσβεσθέντα ἔπιπλα		5.319,40
		4.403.459,80

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΧΡΗΣΕΩΣ 1960

		ΕΞΟΔΑ
I. ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ		1.283.691,95
1. Δαπάνη φυσιολογικοῦ τοκετοῦ	80.789.—	
2. » ἐξωνοσοκ. καὶ φαρμακευτικῆς περιθάλψεως	815.035,85	
3. » νοσηλείας εἰς Δημόσια Νοσ. Ἱδρύματα	7.003,90	
4. » νοσηλείας εἰς ψυχιατρεῖα—Ἀντικαρκ. κ.λ.π.	10.100,15	
5. » νοσηλείας εἰς Νοσ. Ἱδρύματα Ι.Δ.Α.Π.	179.528,60	
6. » νοσηλείας εἰς ἰδιωτικὰς κλινικὰς	115.260,05	
7. » ἀγορᾶς ὀρθοπεδικῶν εἰδῶν	951,60	
8. » ὀδοντιατρικῆς θεραπευτικῆς περιθάλψεως	2.080.—	
9. » μελῶν οἰκογενειῶν συνταξιούχων	72.942,80	
II. ΔΑΠΑΝΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ		410.138.—
1. Ἀποζημίωσις μελῶν Διοικητικοῦ Συμβουλίου	5.000.—	
2. Ἀποζημίωσις καθαριστρίας	7.100,05	
3. Κοινόχρηστα —Μισθοδοσία θυρωροῦ	3.234,15	
4. » —Ἠλεκτρικὸν ρεῦμα	3.879,05	
5. » —Ἔξοδα καθαριότητος	387,50	
6. » —Ἀλελκυστὴρ	686,60	
7. » —Θέρμανσις	1.890,05	
8. » —Ὑδροληψία	610,10	
9. » —Ἐνοίκιον	59.197,50	
10. Γραφικὴ ὕλη	7.822,80	
11. Ἔντυπα—Βιβλία—Σφραγῖδες	69.265,90	
12. Διάφορα ἔξοδα	9.947,65	
13. Τηλεφωνικὰ καὶ ταχυδρομικὰ τέλη	13.571,05	
14. Συνδρομαὶ ἐφημερίδων	4.—	
15. Ἔξοδα Παραρτήματος Πατρῶν	3.261,40	
16. Ἔξοδα Παραρτήματος Κερκύρας	1.330,50	
17. Ἀστυνομικὸν Νοσοκομεῖον	235.029,10	
III. ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ ΕΠΙΠΛΩΝ		5.319,40
IV. ΠΛΕΟΝΑΣΜΑ ΧΡΗΣΕΩΣ		1.489.401,45
		3.188.550,80

Δεκεμβρίου 1960

ΕΔΡΟΣ
ΤΖΗΣ

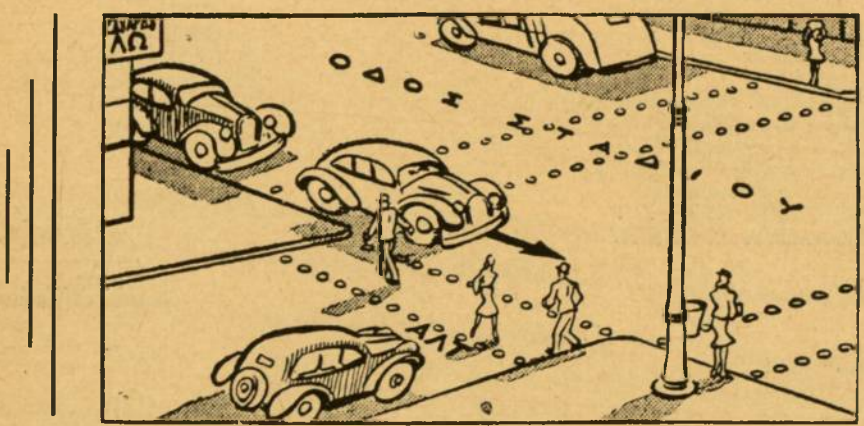
Ο ΛΟΓΙΣΤΗΣ
Γ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ἰσολογισμοῦ, προκύπτει ὅτι, εἰσεπράχθησαν ἔσοδα γενικῶς 3.188.550,80 καὶ ἐπραγματοποιήθησαν ἔξοδα 1.699.149,35 ἤτοι προέκυψε πλεόνασμα ἐκ δραχμῶν 1.489.401,45 καὶ οὕτω τὴν 31-12-1960 ἡ καθαρὰ περιουσία τοῦ Κλάδου Ὑγείας ὑπολογιζομένου καὶ τοῦ κατὰ τὴν 31-12-1959 ἐκ δραχμῶν 2.802.000,75 ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου, εἰς καταθέσεις παρὰ Τραπέζαις, εἰς ἀπαιτήσεις ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Νομαρχίας Ἀχαΐας καὶ Κερκύρας, εἰς διαφόρους χρεωστικοὺς λογαριασμοὺς καὶ ὑπὸ ἐκκαθάρισιν δικαιολογητικῶν περιθάλψεως, ὡς καὶ εἰς ἔπιπλα καὶ σκεύη, ἀνήρχετο εἰς δραχμὰς 4.291.402,20. Τὸ ὡς ἄνω ὅμως παρουσιαζόμενον πλεόνασμα ἐκ δραχμῶν 1.489.401.45 δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν πραγματικότητα, καθ' ὅσον τὰ ποσὰ τὰ ἀναφερόμενα ἐν τῷ ἐνεργητικῷ καὶ ὑπὸ περίληψιν: α) δικαιολογητικὰ περιθάλψεως ὑπὸ ἐκκαθάρισιν ἐκ δραχμῶν 1.166.238,05 καὶ β) χρεωστικοὶ λογαριασμοὶ ἐκ δραχμῶν 143.087,55 ἐμφανίζονται ὡς ἀποτελοῦντα ἀπαίτησιν τοῦ Κλάδου δι' ὁλόκληρον τὸ ποσὸν ἐνῷ θὰ ἔδει νὰ ἐμφανίζηται μόνον τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον βαρύνει τὸ Δημόσιον. Δι' ἀμφότερα ὅμως τὰ ἀνωτέρω ποσὰ τὰ δικαιολογητικὰ τὴν 31-12-60 εὑρίσκονται εἰς χεῖρας τοῦ Κλάδου καὶ τῶν Παραρτημάτων αὐτοῦ πρὸς ταξινόμησιν καὶ ὑποβολὴν εἰς Ὑπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ οἰκείας Νομαρχίας διὰ τὴν ἀπόδοσιν εἰς τὸν Κλάδον τοῦ βαρύνοντος τὸ Δημόσιον ποσοστοῦ, ὅπερ εἶναι διάφορον κατὰ περιπτώσεις.

Ἐκτὸς αὐτοῦ τὸ ἀνωτέρω πλεόνασμα, θὰ εἶναι μειωμένον καὶ : α) κατὰ τὸ ὀφειλόμενον ὑπὸ τοῦ Κλάδου ποσὸν πρὸς τὰ διάφορα Νοσηλευτικὰ Ἱδρύματα, πρὸς ἃ ἔχουσι δοθῆ ἐγγυητικαὶ ἐπιστολαὶ μέχρι τῆς 31-12-1960 καὶ αἱ πληρωμαὶ τοῦ βαρύνοντος τὸν Κλάδον ποσοστοῦ δὲν εἶχον πραγματοποιηθῆ, καθ' ὅσον αὗται πραγματοποιοῦνται μετὰ τὴν ἔξοδον τῶν ἀσθενῶν καὶ μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς ὅλης δαπάνης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας ἢ τῆς οἰκείας Νομαρχίας Πατρῶν—Κερκύρας καὶ β) κατὰ τὸ ποσοστὸν τῆς συμμετοχῆς τοῦ Κλάδου διὰ τὴν ἰατροφαρμακευτικὴν περίθαλψιν τῶν ἠσφαλισμένων ἐκείνων, δι' οὓς ἐδόθησαν μὲν ἐντολαὶ καὶ ἐθεωρήθησαν συνταγαὶ μέχρι τῆς 31-12-1960 δὲν ὑπεβλήθησαν ὅμως μέχρι τῆς ἡμερομηνίας ταύτης ὑπὸ τῶν δικαιούχων ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν εἰς τὸν Κλάδον πρὸς πληρωμήν. Πάντως κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς μας θὰ μειωθῆ, κατόπιν τῶν ἀνωτέρω τὸ προαναφερόμενον πλεόνασμα καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ τὸ σύνολον τῆς καθαρᾶς περιουσίας τοῦ Κλάδου Ὑγείας, πλὴν ὅμως δὲν θὰ προκύψῃ ἐκ τῆς μειώσεως ταύτης ἔλλειμμα.

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

"Οταν πρόκηται νὰ μπῆτε ἀπὸ μιὰ πάροδο σὲ κεντρικὸ δρόμο πρέπει νὰ ἐλαττώσετε τὴν ταχύτητά σας στὸ ἐλάχιστο ἢ καὶ νὰ σταματήσετε λίγο, γιὰ νὰ δῆτε ἂν ὁ δρόμος εἶναι ἐλεύθερος ἀπὸ ἄλλο αὐτοκίνητο. Ἂν ὑπάρχῃ μπροστά σας ἢ ἀριστερά σας κίνησις ἄλλων αὐτοκινήτων, περιμένετε μέχρις ὅτου περάσουν καὶ ὕστερα προχωρεῖστε.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΜΑΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου κ.κ. Παντελεήμων ἀπέστειλεν εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Θεόδωρον Ρακιντζῆν ἐπιστολὴν ἀναφερομένην εἰς τὸ περιοδικόν μας τὴν ὁποίαν καὶ δημοσιεύομεν ὡς ἔχει :

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΙΟΥ
ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Ἐν Χίῳ τῇ 5ῃ Μαρτίου 1961

Ἀγαπητὲ Κύριε Ἀρχηγέ,

Ἐπικαλοῦμαι ἐφ' ὑμᾶς τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ.

Τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων μοῦ κάμνει τὴν τιμὴν νὰ μοῦ στέλλῃ τὸ ὑπέροχον Περιοδικόν του «Ἀστυνομικὰ Χρονικά». Ἐντρυφῶ εἰς τὰς σελίδας του. Οὐχὶ δὲ ἅπαξ ἠσθάνθην τὴν ἀνάγκην νὰ γράψω ἐγκωμιαστικὰ ἄρθρα εἰς τὸν «Ἐθνικὸν Κήρυκα» Ἀθηνῶν διὰ τὴν ὑπέροχον αὐτὴν ψυχικὴν προσφορὰν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων πρὸς τὴν Κοινωνίαν μας, τῆς ὁποίας τὰ τελευταῖα αὐτὰ χρόνια ἔχουν κλονισθῇ αἱ ἠθικαὶ ἀξίαι.

Ἔχω ἐμπρός μου τὸ τελευταῖον 186ον τεῦχος, τὸ ὁποῖον ἐμελέτησα ἐπισταμένως. Ὅπως πάντοτε ἔτσι καὶ τώρα, μόλις ἐτελείωσα τὴν μελέτην μου, ἠσθάνθην ἀκόμη μίαν φορὰν πλήρη τὴν ψυχικήν μου ἱκανοποίησιν ἀπὸ τὰ ἄρθρα του. Συγχαίρω ἀπὸ βάθους καρδίας μου διὰ τὸ ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων συντελούμενον μέγα πατριωτικὸν καὶ κοινωνικὸν ἔργον. Συγχαίρω ἐπίσης, διότι σὺν τοῖς ἄλλοις βλέπω καὶ ἀξίαν προσοχῆς λογοτεχνικὴν δύναμιν τῶν γραφόντων τὰ ἄρθρα, ὄχι μόνον τῶν κατεχόντων τοὺς μεγάλους βαθμούς, ἀλλὰ καὶ τῶν νέων ἀστυνομικῶν. Συνεκινήθην βαθύτατα ἐκ τῆς μελέτης τοῦ ἄρθρου τοῦ νεαροῦ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σπύρου Πηλοῦ «Σύλληψις ἐμπόρων ναρκωτικῶν». Τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου του «...Διὰ τὰς ὥρας τοῦ πόνου καὶ τῆς συμφορᾶς εἶναι ἀπαράδεκτον νὰ χρησιμοποιοῦνται τοιαῦτα δηλητήρια, ἀφοῦ ὑπάρχει τὸ μόνον ἀληθινὸν παυσίπονον τῆς ζωῆς τὸ παρασκευασθὲν φιλανθρώπως ἀπὸ τὰς ρανίδας τοῦ Αἵματος τοῦ σταυρωθέντος Θεοῦ τοῦ ἀφήσαντος ὡς ἀθάνατον ὑποθήκην τὴν πανέμορφον τῆς ἀγάπης, τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς εἰρήνης Θρησκείαν τῶν πετεινῶν τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τοῦ ἀγροῦ τῶν κρίνων...», μὲ συνεκίνησε βαθύτατα.

Εὐλογῶ ἀπὸ βάθους ψυχῆς μου τὸ ἔργον σας. Συγχαίρω διὰ τὴν πατριωτικήν σας προσπάθειαν καὶ σᾶς παρακαλῶ θερμῶς νὰ εὐαρεστηθῆτε νὰ διαβιβάσητε τὰ συγχαρητήριά μου καὶ τὰς εὐχάς μου πρὸς τοὺς συντάκτας τῶν ἄρθρων τοῦ Περιοδικοῦ σας.

Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν

Ο ΧΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ
τέως Ἀρχιερεὺς τῶν Ἐνόπλων Ἑλληνικῶν Δυνάμεων

Παναγιώτης Συνοδινός

Τὴν 17ην Μαρτίου 1961 ἀπεβίωσεν ὁ τ. 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' Παναγιώτης Συνοδινός. 'Ο ἐκλιπὼν διεκρίνετο διὰ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτῆρος του, διὰ τὴν ὑποδειγματικὴν προσήλωσίν του εἰς τὰ 'Ελληνοχριστιανικὰ ἰδεώδη καὶ διὰ τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς του. 'Η κηδεία του ἔγινεν ἐκ τοῦ 'Ιεροῦ Ναοῦ τοῦ Α' Νεκροταφείου 'Αθηνῶν τὴν 18ην Μαρτίου.

Κατ' αὐτὴν παρέστησαν ὁ 'Αρχηγὸς τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος κ. Θεόδωρος Ρακιντζῆς, ὅλοι οἱ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἐ.ἀ. 'Αστυνομικοὶ Διευθυνταί, ἀντιπροσωπεία τῶν 'Αστυνομικῶν 'Υπηρεσιῶν καὶ πλῆθος κόσμου.

† ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ

'Εκ μέρους τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος κατέθεσεν δάφνινον στέφανον καὶ ἀπεχαιρέτησεν τὸν νεκρὸν ὁ 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' κ. Μουρούσιας 'Ανδρέας, εἰπὼν τὰ ἑξῆς :

«'Ανετέθη εἰς ἐμὲ τὸ σκληρὸν καθῆκον ν' ἀπευθύνω τὸν ὕστατον χαιρετισμὸν πρὸς τὸν ἀγαπητόν μας συνάδελφον 'Αστυνομικὸν Διευθυντὴν Α' Παναγιώτην Συνοδινόν.

Δὲν δύναμαι, δὲν εἶναι δυνατόν, νὰ ἐκφράσω τὴν βαθυτάτην καὶ εἰλικρινῆ θλῖψιν, ποὺ κατέχει ὅλους ἡμᾶς διὰ τὸν πρόωρον θάνατόν του καὶ ν' ἀπαριθμήσω τὰς ἀρετάς του καὶ τὰς σημαντικωτάτας ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας προσέφερε εἰς τὴν Πατρίδα.

Θὰ μᾶς μείνῃ ἀλησμότητη ἡ τόλμη του, ἡ εὐψυχία του, ἡ αὐταπάρνησίς του κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του, ὅπως θὰ μᾶς μείνῃ ἀλησμόνητη ἡ ἀπέραντος καλωσύνη του.

Ξεκίνησε ἀπὸ τὸ Βασιλικὸ τῆς Λακωνίας καὶ τὸ ἔτος 1921, νέος 21 ἐτῶν, εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἀστυνομικήν μας οἰκογένειαν ὡπλισμένος μὲ πλούσια ψυχικὰ καὶ πνευματικὰ ἐφόδια.

'Έκλεισε εἰς τὴν καρδιά του τὴν μεγάλη ἀποστολὴ τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος καὶ ἦτο πάντοτε πρόθυμος νὰ θυσιάσῃ καὶ αὐτὴν τὴν ζωήν του διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ὑψηλῶν ἰδανικῶν.

Εἰς τὰς 'Υπηρεσίας 'Ασφαλείας ὅπου ἐπὶ μακρὸν ὑπηρέτησε ἔφερε εἰς πέρας ἐπιτυχῶς τὰς πλέον δυσκόλους ὑποθέσεις, εἰς δὲ τὰς 'Υπηρεσίας Τάξεως μὲ τὸ ἐξαιρετικὸν ἦθος του καὶ τὴν καλωσύνην του ἄφησε δείγματα ἰδανικοῦ ἀστυνομικοῦ λειτουργοῦ, κληρονομιὰ διὰ τοὺς συνεχιστὰς τοῦ ἀστυνομικοῦ ἔργου.

Προήγετο πάντοτε κατ' ἐκλογήν, ἡ δὲ Πολιτεία διὰ τὴν πολύμορφον δρᾶσιν του τῷ ἀπένημε πλεῖστα ὅσα μετάλλια καὶ ἠθικὰς ἀμοιβάς.

'Αγαπητέ μας συνάδελφε Παναγιώτη Συνοδινέ,

Θρηνοῦμεν εἰλικρινὰ διὰ τὴν πρόωρον ἀπώλειάν σου, ἐμπνεόμενοι ὅμως ἀπὸ τὴν φωτοβόλον προσωπικότητά σου καὶ ἀπὸ τὴν ἀγνότητα τῆς ψυχῆς σου, θὰ ζῶμεν μὲ τὴν σκέψιν ὅτι βρίσκεσαι πάντοτε κοντά μας καὶ θ' ἀποτελῇς παράδειγμα ἰδανικοῦ δημοσίου λειτουργοῦ καὶ ἐξαιρέτου ἀνθρώπου.

Τὸ 'Αστυνομικὸν Σῶμα ἀποτίον φόρον τιμῆς, ὡς ἐλαχίστην ἐκδήλωσιν ἐκτιμήσεως τῶν πολυτίμων ὑπηρεσιῶν, τὰς ὁποίας προσέφερες εἰς αὐτὸ καὶ τὴν 'Ελληνικὴν κοινωνίαν, καταθέτει τὸν στέφανον τοῦτον καὶ δεόμεθα ὅπως, ὁ Πανάγαθος Θεὸς χαρίσῃ εἰς τὴν ἀγαπημένην σου οἰκογένειαν τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀγαπητέ μας συνάδελφε».

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΑΠΟΝΟΜΗ ΠΑΡΑΣΗΜΩΝ ΕΙΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

—Διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος ἀπενεμήθησαν εἰς τοὺς κάτωθι Ἀξιωματικοὺς τῆς Ἀστυνομίας, αἱ ἀκόλουθοι τιμητικαὶ διακρίσεις :

Α'. Ὁ Σταυρὸς τῶν Ταξιαρχῶν Β' Τάγματος τοῦ Φοίνικος, εἰς τοὺς Ἀστυνομικοὺς Διευθυντὰς Α' κ.κ. Νούσιαν Θωμᾶν, Κοντογεῶργον Γεώργιον, Ψαρρᾶν Θωμᾶν, Σταυρόπουλον Ἀνδρέαν, Καθάρειον Ἀπόστολον, Ταβουλάρην Νικόλαον, Πανέτσον Ἰωάννην, Μπαρδόπουλον Παναγιώτην, Παπαδόπουλον Ἀριστείδην, Ἀδαμόπουλον Ἀδάμ, Μουρούσιαν Ἀνδρέαν, Γεωργακόπουλον Παντελῆν, Παπασταφίδαν Ἀγησίλαον, Γρηγορέαν Γεώργιον, Καραμπούλην Παναγιώτην, Ἀρχοντουλάκην Ἐμμανουὴλ καὶ Βερελῆν Νικόλαον. Ὡσαύτως εἰς τοὺς ἀποστρατευθέντας Ἀστυνομικοὺς Διευθυντὰς Α' κ.κ. Τσόπελαν Δημήτριον, Μπεκιάρην Χρύσανθον καὶ Νικηφόρον Νικόλαον.

Ὁ Σταυρὸς τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Β' Τάγματος Γεωργίου Α', εἰς τὸν τ. Ἀστυμικὸν Διευθυντὴν Α' κ. Ἀρχιμανδρίτην Νικόλαον καὶ τ. Ὑγειονομικὸν Διευθυντὴν Α' κ. Βάθην Μαρῖνον.

Ὁ Χρυσοῦς Σταυρὸς τοῦ Β' Τάγματος Γεωργίου Α', εἰς τοὺς Ἀστυνομικοὺς Διευθυντὰς Α' κ.κ. Ἀναστασίου Εὐάγγελον, Νικητάκην Νικόλαον καὶ Τασιόπουλον Ἀθανάσιον.

Ὁ Χρυσοῦς Σταυρὸς Β' Τάγματος τοῦ Φοίνικος, εἰς τὸν Ὑγειονομικὸν Διευθυντὴν Α' κ. Νιχογιαννόπουλον Ἰωάννην, Ὑγειονομικοὺς Διευθυντὰς Β' κ.κ. Μπιζίμην Ἠλίαν, Σταυριανάκην Κωνσταντῖνον, Οἰκονόμου Δημήτριον καὶ τ. Ὑγειονομικὸν Διευθυντὴν Β' κ. Χούντραν Μιχαήλ.

Β'. Δι' Ἐγκυκλίου Διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἀπενεμήθη τὸ Ἀναμνηστικὸν Μετάλλιον Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως εἰς τὸν Ἀνθυπαστυνόμον κ. Κουφόπουλον Χρῆστον.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν κ. Καλαντζῆ ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς ἀστυφύλακας κ.κ. Μουρᾶν Ἀπόστολον καὶ Πικούνην Κωνσταντῖνον, διότι οὗτοι τὴν 9,45 ὥραν τῆς 26/12/1960 διατελοῦντες ἐν ὑπηρεσίᾳ εἰς ὁμάδα διώξεως μικροπωλητῶν ἐν πολιτικῇ περιβολῇ παρὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Ἁγίου Κωνσταντίνου—Κουμουνδούρου, χάρις εἰς τὴν ψυχραιμίαν των, ἔντονον ὑπηρεσιακὸν ἐνδιαφέρον, ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα, ταχύτητα καὶ πρωτοβουλίαν, ἐπέτυχον τὴν σύλληψιν τοῦ Σαραντάκου Δημητρίου καὶ προέβησαν εἰς ἀφοπλισμὸν τούτου, ἀποπειραθέντος νὰ διαπράξῃ φόνον κατὰ τοῦ Καλομητσίνη Χρήστου.

—Διὰ διαταγῆς τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας ἐξεφράσθη εὐαρέσκεια εἰς τοὺς κάτωθι ἀναφερομένους ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν: 1) Ὑπαστυνόμον Α' κ. Γεωργακόπουλον Γεώργιον, 2) Ἀρχιφύλακας κ.κ. Κουνέλην Χρῆστον, Μαούνην Νικόλαον καὶ Σερέτην Δημήτριον, 3) Ὑπαρχιφύλακα κ. Εὐθυμόπουλον Ἀλέξανδρον καὶ 4) Ἀστυφύλακας κ.κ. Ζωβανῆν Θεοδόσιον, Γουζιλόπουλον Νικόλαον, Κοντομῖχον Δημήτριον, Παπουτσῆν Κωνσταντῖνον, Τσιμπούκην Βασίλειον, Γιαννακάκον Κωνσταντῖνον, Χειμάραν Ἀνδρέαν, Λουκόπουλον Ἀνδρέαν, Αὐγουστόπουλον Κωνσταντῖνον καὶ Βλασερὸν Μιχαήλ, διότι οὗτοι ἐργασθέντες μὲ ζῆλον, μεθοδικότητα καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν, ἐπέτυχον τὴν ἐμπέδωσιν πλήρους τάξεως καὶ ἀσφαλείας εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ΛΒ' Παραρτήματος Ἀσφαλείας, εἰς τὴν δύναμιν τοῦ ὁποίου ἀνήκουν.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος οἱ : Ὑπαρχιφύλαξ κ. Στάγιας Ἀριστομένης καὶ οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Γεωργόπουλος Κωνσταντῖνος, Λειβαδᾶς Νικόλαος, Μητρόπουλος Χαράλαμπος, Παπαδόπουλος Κωνσταντῖνος καὶ Σωτηρίου Λάμπρος.

***

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΣ ΣΧΟΛΑΣ ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΩΝ ΚΑΙ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΩΝ

Διὰ διαταγῶν τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων προεκηρύχθησαν ἀντιστοίχως ἐξετάσεις διὰ τὰς Ἀστυνομικὰς Σχολὰς Ὑπαστυνόμων Β΄ τάξεως καὶ Ἀρχιφυλάκων, ἤτοι 70 δοκίμους Ὑπαστυνόμους καὶ 108 δοκίμους Ἀρχιφύλακας.

Οἱ ὑποψήφιοι θὰ ἐξετασθοῦν εἰς τὸ μάθημα τῶν Ἑλληνικῶν ὡς ἀκολούθως: Οἱ ὑποψήφιοι δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι τὴν 9ην Ἰουλίου 1961, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 8.30΄, οἱ δὲ ὑποψήφιοι δόκιμοι Ἀρχιφύλακες τὴν 2αν Ἰουλίου 1961 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 8.30΄.

***

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΑΣ

Τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» εὔχονται Χρόνια Πολλὰ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ὀνομαστικῆς των ἑορτῆς εἰς τοὺς Ἀστυνομικοὺς Διευθυντὰς κ.κ. Εὐάγγελον Καραμπέτσον, Διευθυντὴν Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν, Εὐάγγελον Ἀναστασίου καὶ Εὐάγγελον Διαβάτην, ὡς καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ἑορτάζοντας κ.κ. ἀξιωματικοὺς καὶ κατωτέρους ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

—Τὰ ἡμίωρα καθοδηγητικὰ καὶ μουσικὰ προγράμματα τῆς Ἐκπομπῆς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων συνεχίζονται πάντοτε μὲ μεγάλη ἐπιτυχία, ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸν Σταθμὸν Ἐνόπλων Δυνάμεων Ἑλλάδος.

Ἔτσι, τὰ γράμματα τῶν ἀκροατῶν τῆς Ἀστυνομικῆς Ἐκπομπῆς εἶναι κάθε ἑβδομάδα πολλὰ καὶ ἐνθουσιώδη.

*

—Τὸ πρῶτο μέρος τῆς Ἐκπομπῆς τῆς 18/3/61, ἀφιερώθηκε στὰ σημειωθέντα τελευταίως κρούσματα ἐγκλημάτων κατὰ τῶν ἠθῶν, μὲ φιλικὲς ὑποδείξεις πρὸς τὸ κοινὸν καὶ κοινωνικὰ συνθήματα πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς νέους. Στὸ δεύτερο μέρος μετεδόθη διδακτικὸ ἀπόσπασμα τοῦ ἡμερολογίου τῆς Ἀστυνομίας, γραμμένο ἀπὸ τὸν Ὑπαστυνόμο κ. Σπῦρο Πηλό, ἀναφερόμενο στὶς μάγισσες καὶ τοὺς ἀπατεῶνες μὲ ἐκλεκτὴ μουσικὴ κινηματογραφικὴ ὑπόκρουση καὶ μὲ τὴ συμμετοχὴ τοῦ διακεκριμένου πρωταγωνιστοῦ τοῦ θεάτρου μας ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ. Ἔλαβαν ἐπίσης μέρος ὁ Κώστας Κακαβᾶς, καὶ ὁ Κώστας Φυσούν. Στὴν Ἐκπομπὴ αὐτὴ μετεδόθησαν ἐλαφρὰ Ἑλληνικὰ καὶ δημοτικὰ τραγούδια.

*

Στὸ πρόγραμμα τῆς 25/3/61 μετεδόθη περιγραφὴ τῆς μεγαλειώδους παρελάσεως ἐνώπιον τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν ἄλλων ἐπισήμων τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.

(Τὰ προγράμματα παρουσιάζει ὁ Ὑπαστυνόμος Β΄ κ. Σπῦρος Πηλός. Συμμετέχει ἡ ἠθοποιὸς Λίλιαν Πανᾶ).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΘΝΙΚΑΙ ΕΠΕΤΕΙΟΙ

25η Μαρτίου 1821, ὑπὸ τοῦ ἐ. ά. Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου 9151

Μήνυμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 25ης Μαρτίου 1821 9159

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Λεξικὸν κομμουνιστικῆς ὁρολογίας, ὑπὸ τοῦ ἐ. ά. Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου (συνέχεια καὶ τέλος)..... 9160

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Δημόσιαι συναθροίσεις—Παράνομοι συγκεντρώσεις, ὑπὸ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Β' κ. Κ. Τουζένη (συνέχεια) 9161

ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἐξέτασις κειμένου γραφομηχανῶν, ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Δ. Κατσιμαγκλῆ (συνέχεια). 9167

ΞΕΝΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Pommerénke—Ὁ σεξουαλικὸς ἐγκληματίας, ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων ἀξ/κῶν Ἀστυνομίας κ. κ. O. Zizmann καὶ R. Gut τῆς Freiburg, κατὰ μετάφρασιν κ. Ἰωάννου Γιαννακάκου 9171

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ὀργάνωσις καλῆς κυκλοφορίας, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ἀθανασούλη .. 9175

ΝΕΑ ΤΟΥ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ

Ὁ ἀστυφύλαξ καὶ τὸ ἔργον του — Ἀπὸ τὸ χθεσινὸ Δελτίον Συμβάντων τοῦ Τμήματος Ἀμέσου Δράσεως — «Πνευματικὸ βραδυνὸ» στὸν Πύργο Βασιλίσσης — Ξεφυλλίζοντας τὰ Ἀστυνομικὰ Δελτία Συμβάντων, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σπύρου Πηλοῦ 9179

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 9187

ΔΙΕΘΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Χαμένα σκυλιά, χωρὶς περιλαίμιο, ὑπὸ Qil Cesbron, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» (συνέχεια) 9190

ΚΛΑΔΟΣ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ἰσολογισμὸς ἔτους 1960..... 9192

ΚΡΙΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΜΑΣ

Ἐπιστολὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χίου κ.κ. Παντελεήμονος, πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Θ. Ρακιντζῆν, ἀναφερομένη εἰς τὸ ἔργον τοῦ περιοδικοῦ μας 9195

ΠΕΝΘΗ

† Παναγιώτης Συνοδινός 9196

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 9197

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40—Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12.30′ - 1 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.